

ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Τῇ ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Πέμπτῃ, οἱ θεῖοι Πατέρες,
παραδεδώκασιν ἡμῖν τέσσαρά τινα ἑορτάζειν,
τὸν ἵερὸν Νιπτῆρα, τὸν μυστικὸν Δεῖπνον
τὴν ὑπερφυᾶ προσευχὴν καὶ τὴν προδοσίαν αὐτὴν.

Ἐπιμέλεια
Λουκᾶς Λουκᾶ
Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Εύλογητὸς δὲ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Δόξα σοι δὲ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι..

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας δὲ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν δὲ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλεῖδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄμην.

Ἄγιος δὲ Θεός, ἄγιος ισχυρός, ἄγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγίᾳ Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ δόνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν δὲ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἄγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΟΤΙ ΣΟΥ ΕΣΤΙΝ ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γεοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Κύριε ἐλέησον. (ιβ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Φαλμός ιθ' 19

Ἐμμελής ἀπαγγελία εἰς τὸ κλιτὸν ὑφος

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἐξαποστέλλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἀγίου, καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου.

Μνησθείη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ δλοκαύτωμά σου πιανάτω.

Δώῃ σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι.

Αγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν δόνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθήσομεθα.

Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου· νῦν ἔγνων, ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ.

Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἀγίου αὐτοῦ, ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.

Οὕτοι ἐν ἄρμασι, καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν δόνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλεσόμεθα.

Αὔτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν, καὶ ἀνωρθώθημεν.

Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾧ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.

Ψαλμός χ' 20

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὑφρανθήσεται ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἐδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτὸν.

"Οτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

Ζωὴν ἡτήσατό σε, καὶ ἐδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Μεγάλην ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου· δόξαν, καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν.

"Οτι δώμης αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· εὑφρανεῖς αὐτὸν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.

"Οτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ Ψίστου οὐ μὴ σαλευθῇ.

Εύρεθείη ἡ χείρ σου πᾶσι τοῖς ἔχθροῖς σου, ἡ δεξιά σου εὔροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.

"Οτι θήσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρός, εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου.

Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.

Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων.

"Οτι ἔκλιναν εἰς σὲ κακά, διελογίσαντο βουλάς, αἵς οὐ μὴ δύνωνται στῆναι.

"Οτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον ἐν τοῖς περιλοίποις σου ἑτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

Τψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἀσομεν, καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

"Αγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ δονόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον Κύριε, ἐλέησον Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

"Οτι σου ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γεννητοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεννητῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ο ύψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καὶνῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, εὑφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης, ἀγήτητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Προστασίᾳ φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἴκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὁρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

"Ελέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουος καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

"Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. Ἐν δόνοματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.

Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίᾳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ΘΞΑΨΑΛΜΟΣ

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ. (γ')

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἰνεσίν σου. (β')

ψαλμὸς γ'

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμὲ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἀγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὥπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται μου.

**Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι·
Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι
ματαίως, δόδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.**

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὥπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται μου.

ψαλμὸς λζ'

37

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

὾τι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.

**Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκὶ μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς
δοτέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.**

὾τι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου, ὥσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμὲ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἔως τέλους· ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορεύόμην.

὾τι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκὶ μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἔως σφόδρα, ὧρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

**Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἵσχυς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ
αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.**

**Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου
ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.**

**Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν
ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.**

Ἐγὼ δὲ ὥσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὥσεὶ ἀλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὥσεὶ ἀνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

὾τι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἥλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

**὾τι εἴπον· μήποτε ἐπιχαρώσῃ μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ
ἐμεγαλορήμόνησαν.**

὾τι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἐτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

὾τι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

**Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεχραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με
ἀδίκως.**

Οι ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

καὶ πάλιν

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ψαλμὸς ἔβ'⁶²

Ο Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὅρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὕφθην σοι τοῦ ἴδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὄντος σου ἀρῷ τὰς χεῖράς μου.

Ως ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου, καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμάτης μου, ἐν τοῖς ὅρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Οτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὅπιστα σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.

Παραδοθήσονται εἰς χειρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ο δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὄμνυων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἀδικα.

καὶ πάλιν

Ἐν τοῖς ὅρθροις ἐμελέτων εἰς σέ· ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὅπιστα σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἄλληλούια, Ἄλληλούια, Ἄλληλούια, Δόξα σοι ὁ Θεὸς. (γ')

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

ψαλμὸς πζ'⁸⁷

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέχραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλεῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ἄδη ἦγγισε.

Προσελογίσθη μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ωσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὃν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτὸι ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

Ἐθεντό με ἐν λάκων κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμὲ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἔξεπορευόμην· οἱ διφθαλμοί μου ἡσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ή ἵατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἔξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέραξα, καὶ τὸ πρωτὸν ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ινατί, Κύριε, ἀπωθῆτην τὴν ψυχήν μου, ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἔξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἔξετάραξάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὥσει ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἄμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

καὶ πάλιν

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλεῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ'102

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἄγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἴώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαίνισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὄργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Οὐτὶ κατὰ τὸ ὑψός τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτείρει πατήρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἀνθρωπος, ὥσει χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ· ὥσει ἀνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἔξανθήσει.

Οτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν αὐτοῦ.
Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.
Εύλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἴσχυΐ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εύλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εύλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

ψαλμὸς ρυμβ'¹⁴²

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Οτι κατεδίωξεν ὁ ἔχθρὸς τὴν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου.

Εκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἡκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμα μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Εμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἀνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἔξελιπε τὸ πνεῦμα μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ δύοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ακουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωτὸν ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἥλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὅδὸν ἐν ᾧ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἥρα τὴν ψυχήν μου.

Εξελοῦ με ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Εν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἔξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἔξολοθρεύσεις τοὺς ἔχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σού εἰμι.

καὶ πάλιν

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθης εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (β')

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γῆ ἡ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἄλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ μεγάλη

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον. (μετὰ ἀπὸ κάθε δέησιν)

Ὑπὲρ τῆς ἀνωμεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὔσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν εὑσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἔξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐχρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοί, Κύριε.

ΟΤΙ πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γενῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

''ήχος πλ.δ'

Ἐκ νυκτὸς ὁρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἄλληλούια. γ'

Δικαιοσύνην μάθετε, οἵ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἄλληλούια. γ'

Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται.

Ἄλληλούια. γ'

Πρόσθες αὐτοῖς κακά Κύριε, πρόσθες αὐτοῖς κακά, τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς. **Ἄλληλούια.** γ'

[Γεωργίου Πρωγάκη](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

τροπάριον

''ήχος πλ.δ'

Οτε οἱ ἐνδόξοι μαθηταί, ἐν τῷ νιπτῆρι τοῦ δείπνου ἐφωτίζοντο, τότε Ἰούδας ὁ δυσσεβής, φιλαργυρίαν νοσήσας ἐσκοτίζετο, καὶ ἀνόμοις κριταῖς, σὲ τὸν δίκαιον κριτὴν παραδίδωσι. Βλέπε χρημάτων ἔραστά, τὸν διὰ ταῦτα ἀγχόνη χρησάμενον, φεῦγε ἀκόρεστον ψυχὴν τὴν διδασκάλω τοιαῦτα τολμήσασαν. Ο περὶ πάντας ἀγαθός, Κύριε δόξα σοι. (γ')

[Γεωργίου Πρωγάκη](#)

[Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Ἀργὸν](#)

☞ [Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#) ☞

[Ἀργοσύντομον](#)

Εὐαγγέλιον

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἀγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 22:1-39

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦγγιζε ἡ ἑορτὴ τῶν ἀζύμων ἡ λεγομένη πάσχα. ²καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὸ πῶς ἀνέλωσιν αὐτόν· ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαόν. ³Εἰσῆλθε δὲ ὁ σατανᾶς εἰς Ἰούδαν τὸν ἐπικαλούμενον Ἰσχαριώτην, ὃντα ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δώδεκα, ⁴καὶ ἀπελθὼν συνελάλησε τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ γραμματεῦσι καὶ στρατηγοῖς τὸ πῶς αὐτὸν παραδῷ αὐτοῖς. ⁵καὶ ἐχάρησαν, καὶ συνέθεντο αὐτῷ ἀργύρια δοῦναι· ⁶καὶ ἐξωμολόγησε, καὶ ἐζήτει εὐκαιρίαν τοῦ παραδοῦναι αὐτὸν αὐτοῖς ἀτερ ὅχλου. ⁷Ηλθε δὲ ἡ ἡμέρα τῶν ἀζύμων, ἐν ᾧ

ἔδει θύεσθαι τὸ πάσχα, ⁸καὶ ἀπέστειλε Πέτρον καὶ Ἰωάννην εἰπών· Πορευθέντες ἐτοιμάσατε ἡμῖν τὸ πάσχα ἵνα φάγωμεν. ⁹οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ποῦ θέλεις ἐτοιμάσωμεν; ¹⁰δ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἰδοὺ εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς τὴν πόλιν συναντήσει ὑμῖν ἄνθρωπος κεράμιον ὕδατος βαστάζων ἀκολουθήσατε αὐτῷ εἰς τὴν οἰκίαν οὗ εἰσπορεύεται, ¹¹καὶ ἔρεῖτε τῷ οἰκοδεσπότῃ τῆς οἰκίας λέγει σοι ὁ διδάσκαλος, ποῦ ἐστι τὸ κατάλυμα ὃπου τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου φάγω; ¹²κακεῖνος ὑμῖν δεῖξει ἀνώγαιον μέγα ἐστρωμένον ἐκεῖ ἐτοιμάσατε. ¹³ἀπελθόντες δὲ εὔρον καθὼς εἴρηκεν αὐτοῖς, καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα. ¹⁴Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ ὥρα, ἀνέπεσε, καὶ οἱ δώδεκα ἀπόστολοι σὺν αὐτῷ. ¹⁵καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἐπιθυμίᾳ ἐπεθύμησα τοῦτο τὸ πάσχα φαγεῖν μεθ' ὑμῶν πρὸ τοῦ με παθεῖν. ¹⁶λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ φάγω ἐξ αὐτοῦ ἔως ὅτου πληρωθῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ. ¹⁷καὶ δεξάμενος τὸ ποτήριον εὐχαριστήσας εἶπε· Λάβετε τοῦτο καὶ διαμερίσατε ἑαυτοῖς. ¹⁸λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ πίω ἀπὸ τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέλου ἔως ὅτου ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἔλθῃ. ¹⁹καὶ λαβὼν ἄρτον εὐχαριστήσας ἔκλασε καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς λέγων· Τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου τὸ ὑπὲρ ὑμῶν διδόμενον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. ²⁰ῶσαύτως καὶ τὸ ποτήριον μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων· Τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἷματί μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυνόμενον. ²¹πλὴν ἴδού ἡ χεὶρ τοῦ παραδιδόντος με μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς τραπέζης. ²²καὶ ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου πορεύεται κατὰ τὸ ὄρισμένον· πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι’ οὗ παραδίδοται. ²³καὶ αὐτοὶ ἥρξαντο συζητεῖν πρὸς ἑαυτοὺς τὸ τίς ἄρα εἴη ἐξ αὐτῶν ὁ τοῦτο μέλλων πράσσειν. ²⁴Ἐγένετο δὲ καὶ φιλονεικία ἐν αὐτοῖς, τὸ τίς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι μείζων. ²⁵δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οἱ βασιλεῖς τῶν ἔθνων κυριεύουσιν αὐτῶν, καὶ οἱ ἔξουσιάζοντες αὐτῶν εὐεργέται καλοῦνται· ²⁶ὑμεῖς δὲ οὐχ οὔτως, ἀλλ’ ὁ μείζων ἐν ὑμῖν γινέσθω ὡς ὁ νεώτερος, καὶ ὁ ἡγούμενος ὡς ὁ διακονῶν. ²⁷τίς γὰρ μείζων, ὁ ἀνακείμενος ἢ ὁ διακονῶν; οὐχὶ ὁ ἀνακείμενος; ἐγὼ δὲ εἴμι ἐν μέσῳ ὑμῶν ὡς ὁ διακονῶν. ²⁸ὑμεῖς δὲ ἐστε οἱ διαμεμενηκότες μετ’ ἐμοῦ ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου· ²⁹καὶ γὰρ διατίθεμαι ὑμῖν καθὼς διέθετό μοι ὁ πατήρ μου βασιλείαν, ³⁰ίνα ἐσθίητε καὶ πίνητε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου ἐν τῇ βασιλείᾳ μου, καὶ καθήσεσθε ἐπὶ θρόνων κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ. ³¹Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Σίμων Σίμων, ἴδού ὁ σατανᾶς ἔξητό σατανᾶς τοῦ σινιάσαι ὡς τὸν σῖτον. ³²ἐγὼ δὲ ἐδείθην περὶ σοῦ ἵνα μὴ ἐκλίπῃ ἡ πίστις σου· καὶ σύ ποτε ἐπιστρέψας στήριξον τοὺς ἀδελφούς σου. ³³δὲ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, μετὰ σοῦ ἐτοιμός εἴμι καὶ εἰς φυλακὴν καὶ εἰς θάνατον πορεύεσθαι. ³⁴δὲ εἶπε· Λέγω σοι, Πέτρε, οὐ φωνήσει σήμερον ἀλέκτωρ πρὶν τὴν ἀπαρνήσῃ μὴ εἰδέναι με. ³⁵Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὁτε ἀπέστειλα ὑμᾶς ἀτέρ βαλαντίου καὶ πήρας καὶ ὑποδημάτων, μὴ τινος ὑστερήθητε; οἱ δὲ εἶπον· Οὐθενός. ³⁶εἶπεν οὖν αὐτοῖς· Ἀλλὰ νῦν ὁ ἔχων βαλάντιον ἀράτω, ὅμοιώς καὶ πήραν, καὶ ὁ μὴ ἔχων πωλήσει τὸ ἴμάτιον αὐτοῦ καὶ ἀγοράσει μάχαιραν. ³⁷λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι ἔτι τοῦτο τὸ γεγραμένον δεῖ τελεσθῆναι ἐν ἐμοί, τὸ καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη· καὶ γὰρ τὰ περὶ ἐμοῦ τέλος ἔχει. ³⁸οἱ δὲ εἶπον· Κύριε, ἴδού μάχαιρα ὡδε δύο. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἰκανόν ἐστι. ³⁹Καὶ ἔξελθὼν ἐπορεύθη κατὰ τὸ ἔθος εἰς τὸ ὅρος τῶν ἐλαιῶν· ἤκολούθησαν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οὐτὶ τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διὰ παντὸς.

Σοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἀν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας τὰ ἀδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ακουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Απόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς δόδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσοί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Οὐτὶ εἰ ἥθελησας θυσίαν, ἔδωκα ἀν· δλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ιερουσαλήμ.

Τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ δλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Κανών

Ψδὴ α'

«Τημηθείση τμῆται, πόντος ἐρυθρός, κυματοτρόφος δὲ ξηραίνεται βυθός, δὲ αὐτὸς ὁμοῦ ἀόπλοις γεγονὼς βατός, καὶ πανοπλίταις τάφος. Ὡδὴ δὲ θεοτερπής ἀνεμέλπετο· Ἐνδόξως δεδόξασται, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡ πανταιτία, καὶ παρεκτικὴ ζωῆς, ἡ ἀπειρος σοφία τοῦ Θεοῦ, ὡκοδόμησε τὸν οἶκον ἔαυτῆς, ἀγνῆς ἐξ ἀπειράνδρου Μητρός· ναὸν γάρ σωματικὸν περιθέμενος, ἐνδόξως, δεδόξασται, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Μυσταγωγοῦσα, φίλους ἔαυτῆς, τὴν ψυχοτρόφον ἑτοιμάζει τράπεζαν, ἀμβροσίας δὲ ἡ ὄντως σοφία τοῦ Θεοῦ, κιρῳᾶ κρατῆρα πιστοῖς. Προσέλθωμεν εὔσεβῶς καὶ βοήσωμεν· Ἐνδόξως δεδόξασται, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τὸν αἰώνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἄκουτισθῶμεν, πάντες οἱ πιστοί, συγκαλούμένης ὑψηλῷ κηρύγματι, τῆς ἀκτίστου καὶ ἐμφύτου σοφίας τοῦ Θεοῦ· βοᾷ γάρ· Γεύσασθε καὶ γνόντες, ὅτι χρηστὸς ἐγὼ κράξατε· Ἐνδόξως δεδόξασται, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καταβασία

Τημηθείση τμῆται, πόντος ἐρυθρός, κυματοτρόφος δὲ ξηραίνεται βυθός, δὲ αὐτὸς ὁμοῦ ἀόπλοις γεγονὼς βατός, καὶ πανοπλίταις τάφος. Ὡδὴ δὲ θεοτερπής ἀνεμέλπετο· Ἐνδόξως δεδόξασται, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

[Ιωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Ψῶν γ'

ἢχος πλ.β'

«Κύριος ὃν πάντων καὶ Κτίστης Θεός, τὸ κτιστὸν δὲ ἀπαθής, πτωχεύσας σεαυτῷ ἥνωσας, καὶ τὸ Πάσχα, οὓς ἔμελλες θανεῖν, αὐτὸς ὃν σεαυτὸν προετίθης. Φάγετε βοῶν τὸ Σῶμά μου, καὶ πίστει στερεωθήσεσθε». (β')

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ρύσιον παντός, τοῦ βροτείου γένους, τὸ οἰκεῖον Ἀγαθέ, τὸν σους Μαθητὰς ἐπότισας, εὐφροσύνης ποτήριον πλήσας· αὐτὸς γάρ σεαυτὸν ἱερούργεις· Πίετε βοῶν τὸ Αἷμά μου, καὶ πίστει στερεωθήσεσθε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τὸν αἰώνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἄφρων ἀνήρ, διὸ ἐν ὑμῖν προδότης, τοῖς οἰκείοις μαθηταῖς προέφης, δὲ ἀνεξίκακος, οὐ μὴ γνώσηται ταῦτα, καὶ οὐτος ἀσύνετος ὃν, οὐ μὴ συνήσει· ὅμως ἐν ἐμοὶ μείνατε, καὶ πίστει στερεωθήσεσθε.

Καταβασία

Κύριος ὃν πάντων καὶ Κτίστης Θεός, τὸ κτιστὸν ὁ ἀπαθής, πτωχεύσας σεαυτῷ ἥνωσας, καὶ τὸ Πάσχα, οἵς ἔμελλες θανεῖν, αὐτὸς ὃν σεαυτὸν προετίθης. Φάγετε βοῶν τὸ Σῶμά μου, καὶ πίστει στερεωθήσεσθε.

[Ιωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Ἐπι καὶ ἔτι...	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου...	Σοί, Κύριε.
Οτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...	Ἄμην.

Καθίσματα

Τὸν Τάφον σου Σωτὴρ

ἢχος α'

Ο λίμνας καὶ πηγάς, καὶ θαλάσσας ποιήσας, ταπείνωσιν ἡμᾶς, ἐκπαιδεύων ἀρίστην, λεντίω ζωννύμενος, μαθητῶν πόδας ἔνιψε, ταπεινούμενος, ὑπερβολῇ εὐσπλαγχνίας, καὶ ὑψῶν ἡμᾶς, ἀπὸ βαράθρων κακίας, δι μόνος φιλάνθρωπος.

Θείας πίστεως

ἢχος γ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Γῇ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ταπεινούμενος, δι' εὐσπλαγχνίαν, πόδας ἔνιψε, τῶν μαθητῶν σου, καὶ πρὸς δρόμον θεῖον τούτους κατεύθυνας, ἀπαναινόμενος Πέτρος δὲ νίπτεσθαι, αὖθις τῷ θείῳ ὑπείκει προστάγματι, ἐκνιπτόμενος, καὶ σοῦ ἐκτενῶς δεόμενος, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐπεφάνης σήμερον

ἢχος δ'

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Συνεσθίων Δέσποτα, τοῖς μαθηταῖς σου, μυστικῶς ἐδήλωσας, τὴν παναγίαν σου σφαγήν, δι' ἣς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν, οἱ τὰ σεπτά σου, τιμῶντες παθήματα.

[Ιωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Ψδὴ δ'

ἢχος πλ.β'

«Προκατιδὼν δι προφήτης, τοῦ μυστηρίου σου τὸ ἀπόρρητον, Χριστὲ προανεφώνησεν. Ἔθου κραταιάν, ἀγάπησιν ἴσχύος, Πάτερ οἰκτίρμον, τὸν μονογενῆ· Γίὸν γάρ ἀγαθέ, ἵλασμὸν εἰς τὸν Κόσμον ἀπέστειλας».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐπὶ τὸ πάθος τὸ πᾶσι, τοῖς ἐξ Ἀδὰμ πηγάσαν ἀπάθειαν, Χριστὲ μολῶν τοῖς φίλοις σου, εἴπας· Μεθ' ὑμῶν, τοῦ Πάσχα μετασχεῖν, τούτου ἐπεθύμησα, τὸν Μονογενῆ ἐπεί με ἰλασμόν, ὁ Πατήρ εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γῇ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Μεταλαμβάνων κρατῆρος, τοῖς μαθηταῖς ἐβόας ἀθάνατε· Γεννήματος ἀμπέλου δέ, πίομαι λοιπόν, οὐκέτι μεθ' ὑμῶν βιοτεύων, τὸν Μονογενῆ ἐπεί με ἰλασμόν, ὁ Πατήρ εἰς τὸν Κόσμον ἀπέστειλε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πόμα καινὸν ὑπὲρ λόγον, ἐγώ φημι ἐν τῇ βασιλείᾳ μου, Χριστὲ τοῖς φίλοις πίομαι· ὥστε γάρ θεοῖς, Θεὸς ὑμῖν, συνέσομαι εἴπας· τὸν Μονογενῆ καὶ γάρ με ἰλασμόν, ὁ Πατήρ εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλε.

Καταβασία

**Προκατιδὼν ὁ προφήτης, τοῦ μυστηρίου σου τὸ ἀπόρρητον, Χριστὲ προανεφώνησεν.
Ἐθου κραταιάν, ἀγάπησιν ἴσχύος, Πάτερ οἰκτίρμον, τὸν μονογενῆ· Γίδην γάρ ἀγαθέ,
ἱλασμὸν εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλας.**

[Ιωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Ἄδη ε'

ἢχος πλ.β'

«Τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης, συνδεόμενοι οἱ ἀπόστολοι, τῷ δεσπόζοντι τῶν ὅλων, ἔαυτοὺς Χριστῷ, ἀναθέμενοι, ὡραίους πόδας ἐξαπενίζοντο, εὐαγγελιζόμενοι πᾶσιν εἰρήνην». (6)

Δόξα Πατρὶ καὶ Γῇ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἡ τὸ ἄσχετον κρατοῦσα, καὶ ὑπερῷον ἐν αἰθέρι ὕδωρ, ἡ ἀβύσσους χαλινοῦσα, καὶ θαλάσσας ἀναχαιτίζουσα, Θεοῦ σοφία, ὕδωρ Νιπτῆρι βάλλει· πόδας ἀποπλύνει δὲ δούλων Δεσπότης.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μαθηταῖς ὑποδεικνύει, ταπεινώσεως δὲ Δεσπότης τύπον δὲ νεφέλαις δὲ τὸν πόλον περιβάλλων, ζώνυμται λέντιον, καὶ κάμπτει γόνυ, δούλων ἐκπλῦναι πόδας, οὐ ἐν τῇ χειρὶ πνοὴ πάντων τῶν ὄντων.

Καταβασία

Τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης, συνδεόμενοι οἱ Ἀπόστολοι, τῷ δεσπόζοντι τῶν ὅλων, ἔκαντον Χριστῷ, ἀναθέμενοι, ὡραίους πόδας ἐξαπενίζοντο, εὐαγγελιζόμενοι πᾶσιν εἰρήνην.

[Ιωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Ψδὴ ζ'

ἢχος πλ.β'

«**Ἄ**βυσσος ἐσχάτη ἀμαρτημάτων, ἐκύκλωσέ με, καὶ τὸν κλύδωνα μηκέτι φέρων, ὃς ὁ Ἰωνᾶς, τῷ Δεσπότῃ βοῶ σοι· ἐκ φθορᾶς με ἀνάγαγε». (6')

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Κύριον φωνεῖτε, ὃ μαθηταὶ, καὶ διδάσκαλόν με· καὶ γὰρ πέφυκα Σωτὴρ ἐβόας· διὸ μιμεῖσθε τὸν τύπον, δὸν τρόπον ἐν ἑμοὶ ἐθεάσασθε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πύπον τις μὴ ἔχων ἀπορριφθῆναι, οὐ δεῖται πόδας· καθαροὶ ὃ μαθηταὶ ὑμεῖς δέ, ἀλλ' οὐχὶ πάντες· ὅπη γὰρ ἀτάκτως, ἐξ ὑμῶν ἐνὸς μαίνεται.

Καταβασία

Ἄβυσσος ἐσχάτη ἀμαρτημάτων, ἐκύκλωσέ με, καὶ τὸν κλύδωνα μηκέτι φέρων, ὃς ὁ Ἰωνᾶς, τῷ Δεσπότῃ βοῶ σοι· ἐκ φθορᾶς με ἀνάγαγε.

[Ιωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

"Επι καὶ ἔπι...

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Σοί, Κύριε.

Σὺ γὰρ εἴ δι βασιλεὺς...

Ἄμην.

Κοντάκιον

Τὰ ἄνω ζητῶν

ἢχος β'

ποίημα Ρωμανοῦ τοῦ μελωδοῦ

Τὸν ἀρτον λαβών, εἰς χεῖρας δὲ προδότης, κρυψίως αὐτάς, ἐκτείνει καὶ λαμβάνει, τὴν τιμὴν τοῦ πλάσαντος, ταῖς οἰκείαις χερσὶ τὸν ἄνθρωπον καὶ ἀδιόρθωτος ἔμεινεν, Ἰούδας δὲ οὐλος καὶ δόλιος.

Οἶκος

Τη̄ μυστική̄ ἐν φόβῳ τραπέζῃ, προσεγγίσαντες πάντες, καθαραῖς ταῖς ψυχαῖς, τὸν ἄρτον ὑποδεξώμεθα, συμπαραμένοντες τῷ Δεσπότῃ, ἵνα ἴδωμεν τοὺς πόδας πῶς ἀπονίπτει τῶν μαθητῶν καὶ ἔκμάσσει τῷ λεντίῳ, καὶ ποιήσωμεν ὕσπερ κατίδωμεν, ἀλλήλοις ὑποταγέντες καὶ ἀλλήλων τοὺς πόδας ἔκπλύνοντες, αὐτὸς γάρ οἱ Χριστὸς οὕτως ἐκέλευσε, τοῖς αὐτοῦ μαθηταῖς ὡς προέφησεν, ἀλλ' οὐκ ἤκουσεν, Ἰούδας δὲ δοῦλος καὶ δόλιος.

Συναξάριον

Τη̄ ιζ' τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου, μνήμη τοῦ ἀγίου ἱερομάρτυρος Συμεὼν, ἐπισκόπου Περσίδος, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Αὐδελλᾶ πρεσβυτέρου, Γοθαζάτ, Φουσίκ, καὶ ἑτέρων χιλίων ἑκατὸν πεντήκοντα.

'Επίσκοπόν σε, Συμεών, ἐγὼ μέγαν,
'Ἐκ δὲ ξίφους μέγιστον ἀθλητὴν ἔγνων.
Ἄρκτου τὸ δεινὸν Αὐδελλᾶς ἔδυ στόμα,
Βδέλλης ἀπλήστου τοῦ σατᾶν φυγῶν στόμα.
'Επιτραπέντος τοῦ θύειν ἢ τεθνάναι,
Θανεῖν Γοθαζάτ εἰλετο τμηθεὶς ξίφει.
Τὸ δέρμα Φουσίκ ἐκδεδάρθω μου λέγει,
Χιτῶν ὑφανθεὶς τοῦ σατᾶν τῇ χρόχῃ.
Τέμνουσιν ἀνδρῶν τριπλοπεντηκοντάδα,
Τὴν τριπρόσωπον προσκυνοῦσαν οὐσίαν.
Πίπτουσι Περσῶν ἀμφὶ χιλίους ξίφει,
Ίδων ἔφης ἀν Παῦλε, μαρτύρων νέφος.
'Εβδομάτη Συμεὼν δεκάτη ἀπὸ αὐχένα τμήθη.

Τη̄ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου μάρτυρος, Ἀδριανοῦ τοῦ νέου.

'Αν οὐκ ἔγνως τίς ἐστιν ὁ φλογὸς μέσον,
Γνώση λαλοῦντος, Ἀδριανέ, καρτέρει.

Τη̄ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀγαπητοῦ, πάπα Ρώμης.

Θνήσκων τὶ κράζεις; Σῶτερ, ἡγάπησά σε.
'Αλλ' ἡγαπήθης, Ἀγαπητέ, καὶ πλέον.

Τη̄ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου ἀρχιεπισκόπου Κορίνθου, τοῦ ἐν τῇ νήσῳ Χίῳ ἀσκήσαντος καὶ ἐν αὐτῇ ὁσίως ἐν ἔτει 1805 τελευτήσαντος.

Τίς τ' ἄρα οὗτος, ὁ δῆς κλήσει τε καὶ σήμασι θείοις;
Μακάριος Νοτάρων ἀγλαῶν ἀγλαότερος ὅρπηξ.

Τη̄ ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Πέμπτῃ, οἱ τὰ πάντα καλῶς διαταξάμενοι θεῖοι πατέρες, ἀλληλοδιαδόχως ἔχ τε τῶν θείων ἀποστόλων, καὶ τῶν ἱερῶν Εὐαγγελίων, παραδεδώκασιν ἥμιν τέσσαρά τινα ἑορτάζειν, τὸν ἱερὸν Νιπτῆρα, τὸν μυστικὸν Δεῖπνον (δηλαδὴ τὴν παράδοσιν τῶν καθ' ἡμᾶς φρικτῶν μυστηρίων), τὴν ὑπερφυῆ προσευχήν, καὶ τὴν προδοσίαν αὐτήν.

στίχοι εἰς τὸν Ἱερὸν Νιπτῆρα

Νίπτει μαθητῶν ἐσπέρας Θεὸς πόδας,
Οὗ ποὺς πατῶν ἦν εἰς Ἐδὲμ δεῖλης πάλαι.

εἰς τὸν Μυστικὸν Δεῖπνον

Διπλοῦς ὁ Δεῖπνος, Πάσχα γάρ νόμου φέρει,
Καὶ Πάσχα καινόν, Αἴμα. Σῶμα Δεσπότου.

εἰς τὴν ὑπερφυᾶ προσευχὴν

Προσεύχῃ, καὶ φόβητρα, θρόμβοι αἷμάτων,
Χριστέ, προσώπου, παραιτούμενος δῆθεν
Θάνατον, ἔχθρὸν ἐν τούτοις φενακίζων.

εἰς τὴν προδοσίαν

Τί δεῖ μαχαιρῶν, τί ξύλων λαοπλάνοι,
Πρὸς τὸ θανεῖν πρόθυμον εἰς Κόσμου λύτρον.

Τῇ ἀφάτῳ σου εὐσπλαγχνίᾳ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ψῶδη ξ'

ἢχος πλ.β'

«Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι, καμίνου φλόγα οὐκ ἔπτησαν ἀλλ᾽ ἐν μέσῳ φλογὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἐψαλλον· Εὔλογητὸς εἴτε Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Νευστάζων κάραν Ἰούδας, κακὰ προβλέπων ἐκίνησεν, εὐκαιρίαν ζητῶν παραδοῦναι, τὸν Κριτὴν εἰς κατάκρισιν, ὃς πάντων ἐστὶ Κύριος, καὶ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γῆς καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Τυμῶν ὁ Χριστὸς τοῖς φίλοις, ἐβόα· Εἰς παραδώσει με, εὐφροσύνης λαθόντες, ἀγωνίᾳ καὶ λύπῃ συνείχοντο. Τίς οὕτος; φράσον λέγοντες, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μεθ' ὅστις ἔμοι τὴν χεῖρα, τρυβλίῳ βάλλει θρασύτητι, τούτῳ πλὴν καλὸν ἦν, πύλας βίου περάσαι μηδέποτε· τοῦτον δές ἦν ἐδήλου δέ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Καταβασία

Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι, καμίνου φλόγα οὐκ ἔπτησαν ἀλλ᾽ ἐν μέσῳ φλογὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἐψαλλον· Εὔλογητὸς εἴτε Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

«Νόμων πατρώων οί μακαριστοί, ἐν Βαβυλῶνι Νέοι προκινδυνεύοντες, βασιλεύοντος, κατέπτυξαν, προσταγῆς ἀλογίστου, καὶ συνημμένοι ὡς οὐκ ἔχωνεύθησαν πυρί, τοῦ κρατοῦντος ἐπάξιον ἀνέμελπον τὸν ὄμονον· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερψυχοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Οἱ δαιτυμόνες οί μακαριστοί, ἐν τῇ Σιών τῷ Λόγῳ προσκαρτερήσαντες, οἱ Ἀπόστολοι παρείποντο, τῷ ποιμένι ὡς ἄρνες, καὶ συνημμένοι, ὡς οὐκ ἔχωρίσθησαν Χριστῷ, θείῳ λόγῳ τρεφόμενοι, εὐχαρίστως ἐβόων· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερψυχοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Γείδον καὶ ἄγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον.

Νόμου φιλίας, ὁ δυσώνυμος, Ἰσκαριώτης γνώμη ἐπιλαθόμενος, οὓς ἐνίψατο ηὗτρέπισε πρὸς προδοσίαν πόδας, καὶ σοῦ ἐσθίων ἄρτον, Σῶμα θεῖον, ἐπῆρε πτερνισμόν ἐπὶ σέ, Χριστέ, καὶ βοῶν οὐ συνῆκε· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερψυχοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐδεξιοῦτο τὸ λυτήριον, τῆς ἀμαρτίας σῶμα, ὁ ἀσυνείδητος, καὶ τὸ Αἷμα τὸ χεόμενον, ὑπὲρ Κόσμου τὸ θεῖον, ἀλλ’ οὐκ ἥδεῖτο πίνων, ὃ ἐπίπρασκε τιμῆς οὐ κακίᾳ προσώχθισε καὶ βοῶν οὐ συνῆκε· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερψυχοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον

Νόμων πατρώων οί μακαριστοί, ἐν Βαβυλῶνι Νέοι προκινδυνεύοντες, βασιλεύοντος, κατέπτυξαν, προσταγῆς ἀλογίστου, καὶ συνημμένοι ὡς οὐκ ἔχωνεύθησαν πυρί, τοῦ κρατοῦντος ἐπάξιον ἀνέμελπον τὸν ὄμονον. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερψυχοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

[Ιωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὄμονοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

ἢχος πλ.β'

«Ἐενίας δεσποτικῆς, καὶ ἀθανάτου τραπέζης, ἐν ὑπερώῳ τόπῳ, ταῖς ὑψηλαῖς φρεσί, πιστοὶ δεῦτε ἀπολαύσωμεν, ἐπαναβεβηκότα λόγον, ἐκ του Λόγου μαθόντες, ὃν μεγαλύνομεν».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ἄπιτε τοῖς μαθηταῖς, ὁ Λόγος ἔφη, τὸ Πάσχα ἐν ὑπερώῳ τόπῳ, ὃ νοῦς ἐνίδρυται, οἵς μυσταγωγῷ, σκευάσατε, ἀζύμῳ ἀληθείας λόγῳ, τὸ στερρὸν δὲ τῆς χάριτος μεγαλύνατε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γῇ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Δημιουργὸν ὁ Πατήρ, πρὸ τῶν αἰώνων σοφίαν, γεννᾷ ἀρχὴν δδῶν με, εἰς ἔργα ἔκτισε, τὰ νῦν μυστικῶς τελούμενα· Λόγος γάρ ἀκτιστος ὃν φύσει, τὰς φωνὰς οἰκειοῦμαι, οὐ νῦν προσείληφα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ώς ἀνθρωπος ὑπάρχω, οὔσία οὐ φαντασία, οὕτω Θεὸς τῷ τρόπῳ τῆς ἀντιδόσεως, ἡ φύσις ἡ ἐνωθεῖσά μοι. Χριστὸν ἔνα· διό με γνῶτε, τὰ ἐξ ὧν, ἐν οἷς, ἀπερ πέφυκα σώζοντα.

Καταβασία

Ἐενίας δεσποτικῆς, καὶ ἀθανάτου τραπέζης, ἐν ὑπερώῳ τόπῳ, ταῖς ὑψηλαῖς φρεσί, πιστοὶ δεῦτε ἀπολαύσωμεν, ἐπαναβεβηκότα λόγον, ἐκ του Λόγου μαθόντες, ὃν μεγαλύνομεν.

[Ιωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Ἐπι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Σοί, Κύριε.

Ὀτι σὲ αἰνοῦσι...

Ἄμήν.

ὝΕΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ

ἢχος γ'

Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω, Σωτήρ μου κεκοσμημένον, καὶ ἔνδυμα οὐκ ἔχω, ἵνα εἰσέλθω ἐν αὐτῷ, λάμπρυνόν μου τὴν στολὴν τῆς ψυχῆς, φωτοδότα, καὶ σῶσόν με. (γ')

[Ιωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη I](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη II](#)

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

[Πέτρου Λαμπαδαρίου](#)

[Ιακώβου Πρωτοψάλτου](#)

[Ιωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Γαβριὴλ Κουντιάδου](#)

[Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου](#)

[Αθανασίου Καραμάνη](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

[Ἐλευθερίου Γεωργιάδη](#)

Στιχολογία

ψαλμὸς ρυμῆ

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἀστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὅδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἐστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἀβύσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὅρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἀρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ψαλμὸς ρυθ'

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ φῖσμα καινόν, ἡ αἰνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ δοσίων.

Εὔφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ νῦν Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

ΟΤι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ρν'

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Πδιόμελα

ἢχος β'

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Συντρέχει λοιπόν, τὸ συνέδριον τῶν Ιουδαίων, ἵνα τὸν δημιουργόν, καὶ κτίστην τῶν ἀπάντων, Πιλάτῳ παραδώσῃ, ὃ τῶν ἀνόμων! ὃ τῶν ἀπίστων! ὅτι τὸν ἐρχόμενον, κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, εἰς κρίσιν εὑτρεπίζουσι, τὸν ἴώμενον τὰ πάθη, πρὸς πάθος ἐτοιμάζουσι. Κύριε μακρόθυμε, μέγα σου τὸ ἔλεος, δόξα σοι.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἦχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ιούδας ὁ παράνομος Κύριε, ὁ βάψας ἐν τῷ δείπνῳ τὴν χεῖρα, ἐν τῷ τρυβλίῳ μετὰ σοῦ, ἔξετεινεν ἀνόμοις τὰς χεῖρας, τοῦ λαβεῖν ἀργύρια, καὶ ὁ τοῦ μύρου λογισάμενος τιμήν, σὲ τὸν ἀτίμητον οὐκ ἔφριξε πωλῆσαι, ὁ τοὺς πόδας ὑφαπλώσας ἐπὶ τὸ νύψαι, τὸν Δεσπότην κατεφίλησε δολίως, εἰς τὸ προδοῦναι τοῖς ἀνόμοις, χοροῦ δὲ ἀποστόλων ῥιφεῖς, καὶ τὰ τριάκοντα ρίψας ἀργύρια, σοῦ τὴν τριήμερον Ἀνάστασιν οὐκ εἶδε, δι' ἣς ἐλέησον ἡμᾶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Ιούδας ὁ προδότης δόλιος ὢν, δολίω φιλήματι παρέδωκε τὸν Σωτῆρα Κύριον, τὸν Δεσπότην τῶν ἀπάντων, ὃς δοῦλον πέπρακε τοῖς παρανόμοις, ὃς πρόβατον ἐπὶ σφαγῆν, οὕτως ἡκολούθει, ὁ ἀμνὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, ὁ Γίδος ὁ τοῦ Πατρός, ὁ μόνος πολυέλεος.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήγοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τούδας ὁ δοῦλος καὶ δόλιος, ὁ μαθητὴς καὶ ἐπίβουλος, ὁ φίλος καὶ διάβολος, ἐκ τῶν ἔργων ἀπεφάνθη ἡκολούθει γάρ τῷ διδασκάλῳ, καὶ καθ' ἑαυτὸν ἐμελέτησε τὴν προδοσίαν, ἔλεγεν ἐν ἑαυτῷ· Παραδώσω τοῦτον, καὶ κερδήσω τὰ συναχθέντα χρήματα, ἐπεζήτει δὲ καὶ τὸ μύρον πραθῆναι καὶ τὸν Ἰησοῦν δόλῳ κρατηθῆναι, ἀπέδωκεν ἀσπασμόν, παρέδωκε τὸν Χριστόν, καὶ ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν, οὕτως ἡκολούθει, δούλος εὔσπλαγχνος καὶ φιλάνθρωπος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ον ἐκήρυξεν Ἀμνὸν Ἡσαΐας, ἔρχεται ἐπὶ σφαγὴν ἑκούσιον, καὶ τὸν νῶτον δίδωσιν εἰς μάστιγας, τὰς σιαγόνας εἰς ῥαπίσματα, τὸ δὲ πρόσωπον οὐκ ἀπεστράφη, ἀπὸ αἰσχύνης ἐμπτυσμάτων, θανάτῳ δὲ ἀσχήμονι καταδικάζεται, πάντα δὲ ἀναμάρτητος ἑκουσίως καταδέχεται, ἵνα πᾶσι δωρήσηται τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Παναγιώτου Κηλιτζανίδου](#)

[Γεωργίου Βιολάκη](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, δὲ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεῷ, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δοξολογία

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ.

Τυμοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Γεὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἄγιον Πνεῦμα.

Κύριε δὲ Θεός, δὲ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, δὲ Γεὸς τοῦ Πατρός, δὲ αἵρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς δὲ αἵρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, δὲ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οτι σὺ εἶ μόνος ἄγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰώνα καὶ εἰς τὸν αἰώνα τοῦ αἰώνος.

Κύριε, καταφυγή ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἔγὼ εἴπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχήν μου, δτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, δτι σὺ εἶ δὲ Θεός μου.

Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτεί σου δύσμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμάρτητους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἰ, Κύριε, ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεος σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἰ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἰ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματα σου.

Εὐλογητὸς εἰ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αὖνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητέληντος Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Αμήν.

Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὀδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἀφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Χριστιανὸν τὸ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἐκατοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ

πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοί, Κύριε.

"Οτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν καὶ φιλανθρωπί-ας ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῇ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Αμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Σὸν γὰρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Αμήν.

Θείς τὸν Στίχον

ἢχος πλ.δ'

Σήμερον τὸ κατὰ τοῦ Χριστοῦ πονηρὸν συνήχθη συνέδριον, καὶ κατ' αὐτοῦ κενὰ ἔβουλεύσατο, παραδοῦναι Πιλάτῳ εἰς θάνατον τὸν ἀνεύθυνον. Σήμερον τὴν τῶν χρημάτων ἀγχόνην, Ἰούδας ἐσευτῷ πειριθῆσι, καὶ στερεῖται κατ' ἄμφω, ζωῆς προσκαίρου καὶ θείας. Σήμερον Καϊάφας, ἀκων προφητεύει. Συμφέρει λέγων, ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἔνα ἀπολέσθαι· ἢλθε γὰρ ὑπὲρ τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν τοῦ παθεῖν, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃ, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἔχθροῦ, ὃς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ο ἐσθίων ἀρτους μου ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμὲ πτερνισμόν.

Σήμερον ὁ Ἰούδας, τὸ τῆς φιλοπτωχείας κρύπτει προσωπεῖον, καὶ τῆς πλεονεξίας ἀνακαλύπτει τὴν μορφήν· οὐκέτι τῶν πενήτων φροντίζει, οὐκέτι τὸ μύρον πιπράσκει, τὸ τῆς ἀμαρτωλοῦ, ἀλλὰ τὸ οὐράνιον μύρον, καὶ ἐξ αὐτοῦ νοσφίζεται τὰ ἀργύρια, τρέχει πρὸς Ἰουδαίους, λέγει τοῖς παρανόμοις. Τί μοι θελετε δοῦναι, κἀγὼ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν. Ὡς φιλαργυρίας προδότου! εὔωνον ποιεῖται τὴν πρᾶσιν, πρὸς τὴν γνώμην τῶν ἀγοραζόντων, τοῦ πωλουμένου τὴν πραγματείαν ποιεῖται, οὐκ ἀκριβολογεῖται πρὸς τὴν τιμὴν, ἀλλ' ὡς δοῦλον φυγάδα ἀπεμπολεῖ· ἔθος γὰρ τοῖς κλέπτουσι, ρίπτειν τὰ τίμια, νῦν ἔβαλε τὰ ἄγια, τοῖς κυστὶ ὁ μαθητὴς· ἥ γὰρ λύσσα τῆς φιλαργυρίας, κατά του ιδίου Δεσπότου, μαίνεσθαι ἐποίησεν αὐτόν· ἦς τὴν πεῖραν φύγωμεν, κράζοντες· Μακρόθυμε Κύριε, δόξα σοι.

Ἐξεπορεύετο ἔξω, καὶ ἐλάλει ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ο τρόπος σου δολιότητος γέμει, παράνομε Ἰούδα· νοσῶν γάρ φιλαργυρίαν, ἐκέρδησας μισανθρωπίαν· εἰ γὰρ πλοῦτον ἡγάπας, τί τῷ περὶ πτωχείας διδάσκοντι ἐφοίτας; εἰ δὲ καὶ ἐφίλεις, ἵνα τί ἐπώλεις τὸν ἀτίμητον, προδιδοὺς εἰς μιαιφονίαν; Φρίξον ἥλιε, στέναξον ἡ γῆ, καὶ κλονουμένη βόησον· Ἀνεξίκακε Κύριε δόξα σοι.

Λόγον παράνομον κατέθεντο κατ' ἐμοῦ.

Μηδεὶς ὡς πιστοί, τοῦ δεσποτικοῦ δείπνου ἀμύητος, μηδεὶς ὅλως ὡς ὁ Ἰούδας, δολίως προσήτω τῇ τραπέζῃ ἐκεῖνος γάρ τὸν ψωμὸν δεξάμενος, κατὰ τοῦ ἄρτου ἐχώρησε, σχήματι μὲν ὡν μαθητῆς, πράγματι δὲ παρὼν φονευτῆς, τοῖς μὲν Ἰουδαίοις συναγαλλόμενος, τοῖς δὲ Ἀποστόλοις συναυλιζόμενος, μισῶν ἐφίλει, φιλῶν ἐπώλει, τὸν ἔξαγοράσαντα ὑμᾶς τῆς κατάρας, τὸν Θεὸν καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ὑμῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεννᾷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ο τρόπος σου δολιότητος γέμει, παράνομε Ἰούδα· νοσῶν γάρ φιλαργυρίαν, ἐκέρδησας μισανθρωπίαν· εἰ γὰρ πλοῦτον ἡγάπας, τί τῷ περὶ πτωχείας διδάσκοντι ἐφοίτας; εἰ δὲ καὶ ἐφίλεις, ἵνα τί ἐπώλεις τὸν ἀτίμητον, προδιδοὺς εἰς μιαιφονίαν. Φρίξον ἥλιε, στέναξον ἡ γῆ, καὶ κλονουμένη βόησον· Ἀνεξίκακε Κύριε δόξα σοι.

ἥχος πλ.α'

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μυσταγωγῶν σου Κύριε τοὺς μαθητάς, ἐδίδασκες λέγων. **Ὥ** φίλοι, ὁρᾶτε, μηδεὶς ὑμᾶς χωρίσει μου φόβος· εἰ γάρ πάσχω, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ κόσμου· μὴ οὖν σκανδαλίζεσθε ἐν ἐμοί· οὐ γάρ ἥλθον διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι, καὶ δοῦναι τὴν ψυχήν μου, λύτρον ὑπὲρ τοῦ κόσμου. Εἴ οὖν ὑμεῖς φίλοι μού ἐστε, ἐμὲ μιμεῖσθε· ὁ θέλων πρῶτος εἰναι, ἔστω ἐσχατος, ὁ δεσπότης, ὡς ὁ διάκονος· μείνατε ἐν ἐμοί, ἵνα βότρυν φέρητε· ἐγὼ γάρ εἰμι τῆς ζωῆς ἡ ἄμπελος.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Παναγιώτου Κηλτζανίδου](#)

[Γεωργίου Βιολάκη](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Ἄγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὄνόματί σου Ὅψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωτὸ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος ἐλέησον ὑμᾶς. (**γ'**)

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεννᾷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ὑμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ὑμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ὑμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (**γ'**)

Δόξα Πατρὶ καὶ Γιῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Οὐτὶ σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γιοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Αμήν

σύντομον

Ὕχος πᾶς τοῦ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.74*

O — τε οι ε εν δοξοι Μα θη ται ^Δ _q εν τω νι

πτη ρι του δει πνου ε φω ω τι ζον το ^Γ _η το τε Ι

ου ουδας ο δυσ σε βης ^σ ^Δ _q φι λαρ γυ ρι αν νο ση σας

ε σκο ο τι ζε το ^Γ _η και α νο μοις κρι ταις ^Δ _q Σε

τον δι και ον κρι την πα ρα α δι δω σι ^Γ _η βλε ε πε χρη

μα των ε ρα στα ^Δ _q τον δι α ταυ τα α αγ χο νη χρη

η σα με νον ^Γ _η φε ευ γε α χο ρε στον ψυ χην την Δι

— Κανένας δέ τοι περίτελλός εστιν ο θεός
δα σκα λωτοι οι αυ τα το ολ μη σα σαν ο πε ρι

παν τας α γα θος Κυ ρι ε δο ξα σοι οι οι οι
παν τας α γα θος Κυ ρι ε δο ξα σοι οι οι οι

Εἰς τὴν Τριθέκτην

Τροπάριον τῆς Προφητείας

Ἄχος ἡ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μ. Εβδομάς 2004 σ.104*

Ο ορθοπάθειας ορθοπάθειας, καὶ μὴ δργισθεῖς, ἐλευθέρωσον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν
ἡμῶν Κύριε, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ο ρα πι σθεις υ περ γε ε νους αν θρω πων και
μη η ορ γι σθεις ε λευ θε ρωσον εκ φθο ρας την

ζω ην η μω ων Κυ ρι ε και σω ωσον η μας
μη η ορ γι σθεις ε λευ θε ρωσον εκ φθο ρας την

∴ Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

∴ Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ο ρα πι σθεις υ περ γε ε νους αν θρω πων και
μη η ορ γι σθεις ε λευ θε ρωσον εκ φθο ρας την

μη η ορ γι σθεις ε λευ θε ρωσον εκ φθο ρας την

ζω ην η μω ων Κυ ρι ε και σω σον η μα α α ας

Προκείμενον ἡχος α', ψαλμὸς πβ' (82)

Ἡχος ḥ πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.199*

Γνώτωσαν ἔθνη, ὅτι ὄνομά σοι Κύριος· Κύριος· σὺ μόνος Ὑψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. (πβ'
19)

Γ νω τω σαν ε θνη ο τι ο νο μα σοι Κυ ρι ος π συ
π

“—————”
υ μο νος Γ ψιστος ε πι πα α σαν την γην π
π (β')

∴ Ο Θεός, τὶς ὁμοιωθήσεται σοι; μὴ σιγήσῃς μηδὲ καταπραῦνῃς, ὁ Θεός. (πβ' 2)

Γ νω τω σαν ε θνη ο τι ο νο μα σοι Κυ ρι ος π συ
π

“—————”
υ μο νος Γ ψιστος ε πι πα α σαν την γη η ην π
π

Σοφία.

Προφητείας Ιερεμίου τὸ ἀνάγνωσμα. ια':18-23, ιβ':1-5, 9-11, 14-15

Πρόσχωμεν.

Κύριε, γνώρισόν μοι, καὶ γνώσομαι. Τότε εἴδον τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν, ἐγὼ δὲ ὡς ἀρνίον ἀκακον ἀγόμενον τοῦ θύεσθαι, οὐκ ἔγνων, ἐπ' ἐμὲ ἐλογίσαντο λογισμόν πονηρόν, λέγοντες. Δεῦτε, καὶ ἐμβάλωμεν ξύλον εἰς τὸν ἀρτοῦ, καὶ ἐκτρίψωμεν αὐτὸν ἀπὸ γῆς ζώντων, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὐ μὴ μνησθῇ ἔτι. Κύριε τῶν δυνάμεων, κρίνων δίκαια, δοκιμάζων νεφροὺς καὶ καρδίας, ἴδοιμι τὴν παρὰ σου ἐκδίκησιν ἐν αὐτοῖς! ὅτι πρὸς σὲ ἀπεκάλυψα τὸ δικαίωμά μου. Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ τοὺς ἀνδρας Ἀναθάθ, τοὺς ζητοῦντας τὴν ψυχήν μου, τοὺς λέγοντας οὐ μὴ προφητεύσῃς ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου, εἰ δὲ

μή, ἀποθάνη ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν. Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπισκέψομαι ἐπ' αὐτούς, οἱ νεανίσκοι αὐτῶν ἐν μαχαίρᾳ ἀποθανοῦνται, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν τελευτήσουσιν ἐν λιμῷ, καὶ ἔγκατάλειμμα οὐκ ἔσται αὐτῶν, ὅτι ἐπάξω κακὰ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἀναθώθῃ, ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν. Δίκαιος εἰς Κύριε, ὅτι ἀπολογήσομαι πρὸς σέ, πλὴν κρίματα λαλήσω πρὸς σέ. Τί ὅτι δόδος ἀσεβῶν εὔδοῦται; εὐθήνησαν πάντες οἱ ἀθετοῦντες ἀθετήματα; ἐφύτευσας αὐτούς, καὶ ἐρριζώθησαν, ἐτεκνοποιήσαντο, καὶ ἐποίησαν καρπόν, ἐγγὺς εἰς σὺν τοῦ στόματος αὐτῶν, καὶ πόρρω ἀπὸ τῶν νεφρῶν αὐτῶν. Καὶ σύ, Κύριε, γινώσκεις με, οἵδας με, καὶ δεδοκίμακας τὴν καρδίαν μου ἐναντίον σου, ἀθροισον αὐτοὺς ὥσπερ πρόβατα εἰς σφαγήν, ἀγνισον αὐτοὺς εἰς ἡμέραν σφαγῆς αὐτῶν, ἔως πότε πενθήσει ἡ γῆ, καὶ πᾶς ὁ χόρτος τοῦ ἀγροῦ ἔηρανθήσεται ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ; ἡ φανίσθησαν κτήνη καὶ πετεινά, ὅτι εἴπαν· οὐκ ὄψεται ὁ Θεὸς ὁδοὺς ἡμῶν, σοῦ οἱ πόδες τρέχουσι, καὶ ἐκλύουσί σε. Συναγάγετε πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, καὶ ἐλθέτωσαν τοῦ φαγεῖν αὐτήν. Ποιμένες πολλοὶ διέφθειραν τὸν ἀμπελῶνά μου, ἐμόλυναν τὴν μερίδα μου, ἔδωκαν τὴν μερίδα τὴν ἐπιθυμητήν μου εἰς ἔρημον ἀβατον, ἐτέθη εἰς ἀφανισμὸν ἀπωλείας, ὅτι τάδε λέγει Κύριος περὶ πάντων τῶν γειτόνων τῶν πονηρῶν, τῶν ἀπτομένων τῆς κληρονομίας μου, ἡς ἐμέρισα τῷ λαῷ μου τῷ Ἰσραὴλ. Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποσπῶ αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ τὸν Ἰουδαὶ ἐκβαλῶ ἐκ μέσου αὐτῶν, καὶ ἔσται μετὰ τὸ ἐκβαλεῖν με αὐτούς, ἐπιστρέψω καὶ ἐλεήσω αὐτούς, καὶ κατοικιῶ αὐτούς, ἔκαστον εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, καὶ ἔκαστον εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

Σοφία.

Προκείμενον ἥχος πλ. β' ψαλμός οε' ⁽⁷⁵⁾

Πρόσχωμεν.

Ἄχος πᾶς Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μ. Εβδομάς 2004 σ.105*

Εὕξασθε, καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν. (οε' 12)

∴ Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ. (οε' 2)

Εχ—ι—ν ευ ξα σθε χαι α πο δο τε Κυ ρι ω τω Θε

ω η μωωω ων Δ

Ἐκτενὴς καὶ ἀπόλυσις

Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Εὐλόγησον πάτερ.

Ο δι' ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα ὁδὸν ἀρίστην τὴν ταπείνωσιν ὑποδείξας ἐν τῷ νῦψαι τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν καὶ μέχρι σταυροῦ καὶ ταφῆς συγκαταβὰς ἡμῖν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ἡμῶν ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἵκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατέρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, καὶ πάντων τῶν ἀγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἄμην.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἅγιορείτης ∴ Λουκᾶς Λουκᾶ ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Εὐχαριστοῦμεν ὅσους μᾶς ἐνημερώνουν γιὰ λάθη ποὺ ἐντοπίζονται.

gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΑΛΛΗΛΟΥΙΑ

Ὕχος ἡ πᾶ Νη τὸ

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Σύλλογη
Εσπερινός, 1909 σ.195#

λ μη η η ην δι

Ἐ χ νυκ τος ορ θρι ζει το πνευ μα μου προς σε ο Θε

ος δι ο τι φως τα προσ τα γμα τα σου ε πι τη ης

γης δι

Άλληλούια [ἀργόν, μέλος ἀρχαῖον](#)

λ α αλ λη η η η λου ου ι ι ι α δι

α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι α δι

α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι α

α δι

Δ ι χαι ο συ νην μα θε τε **ρ** οι ε νοι κου

ουν τες ε πι ι τη η ης γης **ρ**

λ α α αλ λη η η η λου ου ι ι ι α **ρ**

Α α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι α **ρ**

Α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι α

ζ ι **ρ**
α **ρ**

Ζ η λος λη ψε ται λα ον α παι δευ τον χαι νυν

πυρ τους υ πε ναν τιους ε δε ται **ρ**

λ α α αλ λη η η η λου ου ι ι ι α **ρ**

Α α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι α **ρ**

Α α αλ λη η η λου ου ου ι ι ι ι ι

α δι

Π ρο σθες αυ τοις κα κα Κυ ρι ε δι προ σθες αυ

τοις κα κα δι τοις εν δο ο ξοις της γης δι

λ α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α δι

Α α α αλ λη η η λου ου ου ι ι ι ι α δι

Α α αλ λη η η λου ου ου ι ι ι ι ι

α δι

لَمْ يَأْتِنَا مُؤْمِنٌ بِالْحُكْمِ
λα α α α αλ λη η η η η η η η η η

لَمْ يَأْتِنَا مُؤْمِنٌ بِالْحُكْمِ
η η η η η η η η η η η η λου ου ου ου

لَمْ يَأْتِنَا مُؤْمِنٌ بِالْحُكْمِ
ου η η η

لَمْ يَأْتِنَا مُؤْمِنٌ بِالْحُكْمِ
ι ι

لَمْ يَأْتِنَا مُؤْمِنٌ بِالْحُكْمِ
ι η ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι π ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

لَمْ يَأْتِنَا مُؤْمِنٌ بِالْحُكْمِ
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α α α α α α α

لَمْ يَأْتِنَا مُؤْمِنٌ بِالْحُكْمِ
α α α α α α α λα α α α α α α α α α α α α α α α α α α

لَمْ يَأْتِنَا مُؤْمِنٌ بِالْحُكْمِ
λου ου ου ου ου χου ου ου ου ιου ου ου ου ου ου ου

لَمْ يَأْتِنَا مُؤْمِنٌ بِالْحُكْمِ
ου ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α α α α α α α α α α α α α

لَمْ يَأْتِنَا مُؤْمِنٌ بِالْحُكْمِ
α α

Αλληλούια
 α α α α α α α α α α α α α α α
 Αλ λη η η λου ου ου ου ου ου ου ου ου
 Ια α α α α α α α α α α α α α
 α δι

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιοφείτης

ἐπιστροφὴ

Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἄχος πᾶς

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.3*

Α μη η η ην δι

Ε χ νυκ τος ορ θρι ζει το πνευ μα μου προς σε ο Θε
 ος δι ο τι φως τα προσ τα γμα τα σου ε πι τη ης

γης δι

λαληληληληλουουιι
ιαληηηηηηηηλουου
ιιιιιιαληηηηηηηηλουου

λαιοσυνημαθετεοιενοικου
ουντεεεπιιτηηηγηςαι

λαληληληληλουουιι
ιαληηηηηηηηηηηηηηλουου
ιιιιιιαληηηηηηηηηηηηηηλουου

λατεράνια

Z η λος λη ψε ται λα ον α παι δευ τον και νυν

πυρ τους υ πε ναν τιους ε δε ται **δι**

λ α α αλ λη η η η η η λου ου ι ι

ι α **δι** A α α α αλ λη η η η η η λου ου

ι ι ι α **δι** A α αλ λη η η η λου ου

ou ou ι ι ι α **δι**

Π ρο σθες αυ τοις κα κα Ku ρι ε **δι** προ σθες αυ

τοις κα κα **δι** τοις εν δο ο ξοις της γης **δι**

λ α α αλ λη η η η η η λου ου ι ι

ι α **δι** A α α α αλ λη η η η η η λου ου

α α α αλ λη η η η λου ου
ου ου ι ι ι ι α ι

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

τροπάριο

Λουκᾶς Λουκᾶς

ἀλληλούια, ἀργὸν

μέλος ἀρχαῖον

Ἄχος πᾶς οὐ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.173*

λ ια α α α αλ λη η η η η η η η
η η η η η η η η η η η η η η η η
η λου ου
ου ου ου ου ου ου ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

π

Κακά ταραχής
 α α α α α α α α α α α α α α α α αλ
 λη λου ου ου ου χου ου ου ιου ου ου ου
 α α α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α αλ λη η η λου
 ου ρχ ου ου ου ου ου ρχ ου ου ου
 ρχ ου ου

Γεράσιμος Μοναχός Λγυοφείτης

ἐπιστροφὴ

Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

• Ήχος π ρχ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.1*

λ μη η η ην **δ**

χ **Ε** χ νυ κτος ορ θρι ζει το πνευ μα μου προς σε ο

Θε ος **δ** δι ο τι φως τα προσ τα γμα τα σου ε

πι της γης **δ**

Άλληλούια άργόν, μέλος άρχαιον

λ α α αλ λη η η η λου ου ι ι ι α **δ**

α α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι α **δ**

α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι **δ**

α **δ**

χ **Δ** ι και ο συ νην μα θε τε οι εν οι χουν τες

ε πι της γης **δ**

λ ἀ αλη λη η η η λου ου ι ι α

A α αλη λη η η η λου ου ου ι ι α

A α αλη λη η η η λου ου ου ι ι ι ι

α αλη

Ζ η λος λη ψε ται λα ον α παι αι δευ τον αι και

νυν πυρ τους ο πεν αν τι ι ους ε δε ται αι

λ α αλη λη η η η λου ου ι ι α

A α αλη λη η η η λου ου ου ι ι α

A α αλη λη η η η λου ου ου ι ι ι ι

α αλη

Προσ θες αυ τοις κα κα Κυ ρι ε προσθες αυ τοις

κα κα τοις εν δο ξοις της γης

λ α α αλ λη η η η λου ου ι ι ι α

Α α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι α

Α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι

μ
α μ

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

τροπάριο

Λουκᾶς Λουκᾶ

ἀλληλούια, ἀργὸν

Μέλος ἀρχαῖον

Ἄχος πᾶς

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.1*

λ α α α α αλ λη η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η λουσουσου ου

أَنْتَ تَعْلَمُ أَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

ou ou

إِنَّمَا يَرَى مَا فِي أَنفُسِهِ

ا ا

كَذَّابٌ أَنَّهُمْ لَا يَرَى

ا ا

كَذَّابٌ أَنَّهُمْ لَا يَرَى

ا ا

كَذَّابٌ أَنَّهُمْ لَا يَرَى

ا ا

كَذَّابٌ أَنَّهُمْ لَا يَرَى

ou ou ou ou ou χou ou ou ou lou ou ou ou ou ou ou

كَذَّابٌ أَنَّهُمْ لَا يَرَى

ou z' ۚ ا

كَذَّابٌ أَنَّهُمْ لَا يَرَى

ا ا

كَذَّابٌ أَنَّهُمْ لَا يَرَى

ا ا

كَذَّابٌ أَنَّهُمْ لَا يَرَى

ا ا ا ا اλ λη η η λou ou ou ou ou ou

Εγενέτην πάλι τον απόγειον
 Ου ρου ω ω ω ω ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 Ι α α ια α α α α α α α α α α α α
 Διπλός Λαύριος Αγιορείτης

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

ἐπιστροφὴ

Δουκᾶς Λουκᾶς

Ότε οἱ ἔνδοξοι μαθιταὶ

Γεωργίου Πρωγάκη

*Ηχος λ δ Νη ν

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
Εσπερινός 1909 σ.217*

Ο τε ε ε ε οι οι οι οι ε εν δο ο ξοι
 Μα α α α α θη η ηη μα α θη η ται αι
 αι αι αι αι αι αι εν τω ω ω ω νι ι πτη η
 η η η η η η η ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ει ει ει ει ει πνου ω ω ε ε ε φω ω
 ω τι ι ι ζο ε φω τι ι ζο ον το δι το τε ε ε

I ou ou ou ou ou δα α α α α α ας

ο ο ο δυ υ υ υσ σε ε ε ο δυσ σε ε

βης φι λα α α αρ γυ υ υ ρι ι ι ι α α

α α αν νο ση η η η ηηη η σα α ας ε

ε σκο ο ο τι ι ι ζε ε σκο τι ι ζε ε το και

α νο μοι οι οις κρι ι ται αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αις σε τον δι ι ι ι και

ο ον Κρι τη η η η ην πα α ρα α δι ι δω

πα ρα δι ι δω ω σι βλε πε ε ε χρη η μα

α α α α τω ω ω ω ω ω ω ων ε ε ε

ε ε ρα α α ε ε ρα α στα **ρ** τον δι ι ι
 α α τα α α αυ τα α αγ χο ο ο ο ο
 νη η η η χρη η η σα α με ε ε ε ε
 νον **ρ** φευ γε ε ε α α χο ο ο ο ο ρε ε
 ε ε ε ε στο ο ο ο ον ψυ υ υ υ υ υ
 χην **ρ** την Δι ι ι ι δα α σκα α α α λω ω τοι
 α α α α αυ τα α το ολ μη η σα α τολ μη η σα
 α σα α α αν ο πε ε ρι παν τα α α ας α α α
 α α α γα α θο ο ο ος * **Δ** **ρ** κυ ρι ι ε ε δο
 ο ξα α α α σοι οι οι οι **ρ**

σύντομο

Ὕχος ἡ πᾶ

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
Εσπερινός 1909 σ.220*

O — τε οι εν δοξοι Μα θη ται εν τω νι πτη ρι του

δει πνου ε φω ω τι ζο ον το **η** το τε I ου δας ο δυσ σε

βης φι λαρ γυ ρι αν νο ση σας ε σκο ο τι ζε ε το **η**

και α νο ο μοις κρι ταις **η** σε τον δι και ον κρι την

πα ρα α δι δω ω σι βλε πε χρη μα των ε ρα στα **η** τον

δι α ται ται αγ χο νη χρη η σα με ε νον **η** φευ γε α ρο

ρε στον ψυ χην την δι δα σκα λωτοι αυ τα το ολ μη σα α

σαν **Δ** ο πε ρι παν τας α γα θος **Δ** Κυ ρι ε ε

δο **ξ** α α σοι **Δ**

τὸ τέλος

* **Δ** Κυ υ ρι ε δο **ξ** α σοι οι οι οι οι οι οι οι **Δ**

Γεράσιμος Μοναχός Άγιορείτης

[Εὐαγγέλιον](#)

Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

δὶς μὲν ἀργῶς, ἀπαξ δὲ συντόμως.

***Ηχος λ π Δ**

Γεωργίου Ραιδεστηνού
Η Αγία κ' Μ. Εβδομάς
1884 σ.140*

O **υ** **ε** **ε** **ε** **ε** **οι** **οι** **ε** **ε** **εν** **δο** **ξοι** **οι**

οι **οι** **οι** Ma **α** **α** **α** **θη** **η** **ται** **αι** **αι** **αι** **αι** **αι** **αι**

αι **αι** **χ** **εν** **τω** **ω** **ω** **νι** **ι** **πτη** **η** **η** **η** **η** **η**

η **η** **ρι** **ι** **ι** **ι** **του** **Δει** **ει** **ει** **ει** **ει** **ει** **ει** **ει** **ει**

πνου ου ου ε ε φω ω τι ι ι ζο ε φω τι ι ζο
ον το **δ** το ο τε ε ε Ι ι ου ου ου ουου
δα α α α α ας ο ο ο δυ υ υ υσ
σε ε ο δυσ σε ε ε βης **φ** φι λαρ γυ υ ρι ι ι ι
α α α α αν **η** νο ση η η η η η η η η η η
σας ε ε σκο ο τι ι ι ζε ε σκο τι ι ζε ε το **δ**
και α νο ο μοι οι οις κρι ι ται αι αι αι αι
αι αι αι αι αι αι αι αις **η** σε τον δι ι ι ι
ι ι ι και αι ον **η** Κρι τη η η η η η η η πα α
ρα α δι ι δω πα ρα δι ι δω ω σι **β** βλε ε ε

πε ε ε χρη η μα α α α α τω ω ω ω
ωων ε ε ε ε ε ρα α α ε ρα α α στα **ρ** τον
δι ε ε ε α α τα α α αυτα α α α α **Δ**
αγ χο ο ο ο ο ο νη η χρη η σα α α με χρη
σα α με ε νον **ρ** φε ε ευ γε ε ε α α α xo ο
ο ο ο ρε ε ε ε ε ε στο ο ο ο ον ψυ υ
υ υ ψυ υ υ χην **ρ** την Δι ε ε ε δα α α σκα α
α λω ω ω τοι α α α α α α αυ τα α το ολ μη
η σα τολ μη η σα α σα α α αν ο πε ε ρι παν
τα α α ας α α α α α α γα α θο ο ο ο ος **Δ**

Κυριε ἡ μακάριος θεός σας είναι ο ξακαλέστης της γῆς
Ku ri e i i i e ε ε δο o o ξα α α α σοι

(β')

ἔπειτα σύντομον μετενεγέθὲν ἐκ τῆς ἀρχαίας
παρὰ Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

Ὕχος λὶ αἱ Νη^υλ

Η Αγία κ' Μ. Εβδομάς
Γεωργίου Ραιδεστηνού
1884 σ.142*

Oυτοί είναι οι δοξοί Μαθηταί ταις ^Δεν των Νι πτηριών Δει

πνου ε φω ω τι ζον το ^Δεν τε Ι ου ουδας ο δυσ

σε βης φι λαρ γυ ρι αν νο ση σας ε σχο ο τι ζε ε

το ^Δεν και α νο ο ο μοις κρι ταις ^Δεν τον δι και ον

Κρι την πα ρα α δι δω ω σι ^Δεν βλε πε χρη μα των ε ρα στα

τον δι α ταυτα αγ χο νη χρη η σα με ε νον ^Δεν φευ γε α

χο ο ρε στον ψυ χην την Δι δα σκαλωτοι αυ τα το ολ μη

σα α σαν ῥ ο πε ρι παν τας α γα θος Κυ ρι ε ε

δο ξα α σοι οι οι

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

[Εύαγγέλιον](#)

Δουκάς Δουκάς

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἄχος πλάνος

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.72*

Ουρανός τε ε ε ε ε οι οι οι οι οι εν δο

ο ο ξοι Μα α α α α θη η η η η Μα

α θη ται αι αι αι αι αι αι αι αι αι ε ε εν

τω ω ω νι πτη η η η η η η η ρι ι ι

ι ι του δει ει ει ει ει ει ει πνου ου ου ε ε

φω ω ω ω τι ι ι ζο ε φω τι ι ζον το το

τε ε ε Ι ι ι ου ου ου ου δα α α
α α ας ο ο δυ υ υ υ υσ σε ε ο ο
δυσ σε ε ε βης φι λα α αρ γυ ρι ι ι ι ι
α α α αν η νο ση η η η η η η η η σα
ας ε ε σχο ο ο ο τι ι ζε ε σχο τι ι ζε
το φι και α νο ο μοι οι οις κρι ι ι ται αι
αι αι αι αι αι αι αι αι αις η σε τον δι ι
ι ι ι και αι ο ον κρι τη η η η η πα α
ρα α α α δι ι δω πα ρα δι ι δω σι φι βλε πε ε
ε χρη η η μα α α α τω ω ω ω ω

ω αγ ε ε ε ε ρα α α ε ε ρα στα ρ
 τον δι ι ι α τα α α α αυ τα α αγ χο
 ο ο ο ο νη η η η η χρη σα με ε χρη σα α
 με νον φευ γε ε ε α α α xo ο ο ο ο
 ρε ε ε ε ε ε ε στο ο ο ο ον ψυ υ υ ψυ
 υ υ χην δι την Δι ι ι δα σκα α α α α α
 λω ω τοι α α α α αυ τα α το ο ο ολ μη η
 σα α τολ μη η σα σα α α α αν ο πε ρι παν
 τα α α α α ας α α α α γα α θο ο ο
 οι δι Ku ρι ι ι ε δο ξα α α σοι δι (β')

Ὕχος ἀ πλό

σύντομον

Κωνσταντίνου Πρίγκιπος
Μ.Εβδομάδας 1969 σ.74*

O — τε οι ε εν δοξοι Μα θη ται ^Δ_q εν τω νι
 πτη ρι του δει πνου ε φω ω τι ζον το ^Γ_u το τε I
 ου ου δας ο δυσ σε βης ^Φ_q φι λαρ γυ ρι αν νο ση σας
 ε σκο ο τι ζε το ^Γ_u και α νο μοις κρι ταις ^Δ_q Σε του
 δι και ονκρι την πα ρα α δι δω σι ^Γ_u βλε ε πε χρη μα των
 ε ρα στα ^Δ_q τον δι α ταυ τα α αγ χο νη χρη η σα με
 νον ^Γ_u φε ευγε α χο ρεστον ψυ χην την Δι δα σκα λω
 τοι οι αυ τα το ολ μη σα σαν ^Γ_u o πε ρι παν τας α
 γα θος * Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι ^Φ_u

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἄργον

• Ήχος πᾶσαι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάδας 1996 σ.78*

Ο τε ε ε ε ε οι οι οι οι ε ε εν
 δο ο ο ξοι μα α α α α θη η η η μα
 α θη η ται αι αι αι αι αι αι αι εν τω ω
 ω ω νι ι πτη η η η η η η η η η η η η
 ι ι του δει ει ει ει ει ει ει πνου ου ου ε ε
 ε ε φω ω ω τι ι ι ζο ε φω τι ι ζο ον
 το θι το τε ε Ι ι ου ου ου ου ου ου ου

δα α α α α α ας ο ο δυ υ υ υσ
σε ε ε ο δυσ σε ε βης φι λα α α αρ γυ υ
υ ρι ε ε ε ε α α α αν νο ση η η η η
η η η σα α ας ε ε σκο ο ο τι ε ε ζε ε σκο
τι ε ζε ε το φι και α νο μοι οι οις κρι ε ται αι
αι αι αι αι αι αι αι αι αις σε τον δι ε
ε ε ε και ο ον κρι τη η η η η πα α ρα α
δι ε δω πα ρα δι ε δω ω σι φι βλε πε ε ε χρη
η μα α α α α τω ω ω ω ω ω ω ων ε
ε ε ε ρα α ε ε ρα α στα φι τον δι

Ι Ι Ι α α τα α α α αυ τα α αγ χο ο ο
 ο ο νη η η η χρη η η σα α α με ε χρη σα
 α με ε νον φευ γε ε α α χο ο ο
 ο ο ρε ε ε ε ε ε στο ο ο ο ον ψυ υ
 υ υ υ υ χην την δι ι ι ι δα α σκα α α α
 λω ω τοι α α α α αυ τα α το ολ μη η σα α
 τολ μη η σα α σα α α α αν ο πε ε ρι παν τα α α
 ας α α α α α γα α θο ο ο ος Κυ υ ρι
 ε ε δο ο ξα α α α σοι οι οι οι

Οτε οι ἔνδοξοι Μαθηταί

μέλος ἀρχαῖον

ἀργοσύντομον

σύντομον

Ἅχος πᾶς

πρωτ.Κων.Παπαγιαννη
Μεγάλη Εβδομάδα 1996 σ.80*

Ο τε ε οι οι ε εν δο ο ξοι οι μα θη η ται
 αι αι αι **λ** εν τω νι πτη η ρι ι του ου δει ει
 ει ει ει ει ει πνου ου **Δ****ϙ** ε φω ω τι ι ζο ο ο
 ον το **δ** το τε Ι ου ου ου **ϙ** ου ου δας ο ο ο δυσ
 σε ε βης **ϙ** φι λαρ γυ ρι ι αν νο ση η η η σα ας
 ε σκο ο τι ι ζε ε ε ε το **δ** και α νο ο ο μοι οις
 χρι ι ι ταις **ϙ** σε τον δι και ο ον χρι τη η η η
 ην πα ρα α δι ι δω ω ω ω σι **δ** βλε ε ε πε χρη
 μα α α τω ω ω ων ε ρα α στα **δ** τον δι α τα

α α α α αυ τα α γ χο ο ο ο ο

νη χρη η σα α με ε ε ε νον φε ε ευ γε α χο ο

ρε ε στον ψυ υ χην δην δι δα σκα α α α α α α

λω ω τοι α α α αυ τα το ολ μη η σα α

α α σαν δη ο πε ρι παν τα ας α γα α α θος Κυ υ

ρι ε ε δο ο ξα α α α σοι δη

ἀργοσύντομον

Ὅτε οἱ ἔνδοξοι Μαθηταὶ

σύντομον

Cύντομον

Ἄχος λπ δη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.80*

Ο τε οι εν δοξοι μα θη ται δη εν τω νι πτη ρι του δει

πνου ε φω ω τι ζον το δη το τε Ι ου ου δας ο δυσ

σε βης φι λαρ γυ ρι αν νο ση σας ε σκο ο τι ζε
 το **δι** και α νο μοις χρι ταις **σε** τον δι και ον χρι την
 πα ρα δι δω σι **βλε** πε χρη μα των ε ρα στα **τον** δι
 α ται τα αγ χο νη χρη η σα με νον **φευ** γε α χο ρε στον
 ψυ χην **την** δι δα σκα λω τοι αυ τα το ολ μη σα σαν
 ο πε ρι παν τας α γα θος ***Κυ** υ ρι ε ε ε
 δο ξα σοι **δι**

τὸ τέλος

***Κυ** υ ρι ε δο ξα σοι οι οι οι **δι**

Tμη θει ση τμα α ται πον τος ε ρυ θρος κυ μα το

τρο φος δε ξη ραι νε ται βυθος ο αυ τος ο μου α

ο πλοιες γε γο νως βα τος και παν ο πλι ι ταις τα

φος ω δη δε θε ο τερ πης α νε μελ πετο εν δο ξως

δε δο ξασται Χρι στος ο Θε ος η μω ων

A ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

H παν ται τι ι α και πα ρε κτι κη ζω ης

η α πειρος σο φι α του Θεου ω χο δο μη σε

τον οι χον ε αυ της α γνης εξ α πει ραν δρου μη τρος

να ον γαρ σω μα τι κω πε ρι θε με νος εν δο ξως δε

δο ξασται Χρι στος ο Θε ος η μω ων

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Μ υ στα γω γου ου σα φι λους ε αυ της την ψυ χο

τρο φον ε τοι μα ζει τρα πε ζαν αμ βρο σι ας δε η

ον τως σο φι α του Θε ου κιρ να κρα τη ρα πι στοις προσ

ελ θω μεν ευ σε βως και βο η σω μεν εν δο ξως δε δο

ξασται Χρι στο ος ο Θε ος η η μω ων

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην

λ κου τι σθω ω μεν παν τες οι πι στοι συγ και

λου με νης υψη λω κη ρυγμα τι της α κτι στου και

εμ φυ τουσο φι ας του Θε ου βο α γαρ γευ σα σθε ε και

γνον τες ο τι Χρι στος ε γω ω κρα ξατε εν δο ξως δε

δο ξασται Χρι στο ος ο Θε ος η η μω ων

καταβασια

Τ μη θει σητμα α ται πον τος ε ρυ θρος κυ μα το

τρο φος δε ξη ραι νε ται βυθος ο αυ τος ο μου α

Ω ο πλοις γε γο νως βα τος και παν ο πλι ι ταις τα

φος ω δη δε θε ο τερ πης α νε μελ πετο εν δο ξως

δε δο ξασται Χρι στος ο Θε ος η μω ων

Kυρίος ων πα αν τῶν και κτι στης Θεος το κτι

στον ο α πα θης πτω χευ σας σε αυ τω η νωσας και το

πα σχα οις ε μελλες θα νειν αυ τος ων σε αυ τον προ ο

ε τι θης φα γε τε βο ων το σω μα μου και πι ι στει στε

ρε ω θη σε ε σθε ε (β')

Aο ξα Πα τρι και γι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Pυ σι ον παν τος του βρο τει ει ου γε νους το οι κει

ον α γα θε τους σους μαθη τας ε πο τι σας ευ φρο συ νης πο

τη ρι ι ον πλη σας αυ τος γαρ σε αυ τον ι ε ρουρ γεις

πι ε τε βο ων το αι μα μου και πι ι στει στε ρε ω

θη σε ε σθε ε

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην

λ φρων α νηρ ος εν υ μι ιν προ δο της τοις οι κει

οις μα θη ταις προ ε φης ο α νε ξι κα κος ου μη

γνω ση η ται ται τα α και ου τος α συ νε τος ων ου μη η συ

νη σει ο μως εν ε μοι μει να τε και πι ι στει στε ρε

ω θη σε ε σθε ε

καταβασία

K υ ρι ος ων πα αν των και κτι στης Θε ος το κτι

στον ο α πα θης πτω χευ σας σε αυ τω η νωσας και το
πα σχα οις ε μελ λες θα νειν αυ τος ων σε αυ τον προ ο
ε τι θης φα γε τε βο ων το σω μαμου και πι ι στει στε
ρε ω θη σε ε σθε ε ε

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτικς

Συναπτή

Λουκᾶς Λουκᾶ

Καθισματα

Τὸν τάφον σου Σωτῆρ

Ἄχος ἦ Κε

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.353*

Ο λι μνας και πη γα ας και θα λασ σας ποι η σας τα
πει νω σιν η μα ας εχ παι δευ ων α ρι στην λεν
τι ωζων νυ υ με νο ος μα θη των ποδας ε ε νι ψε τα
πει νου με νος υ περ βο λη η ευσπλαγ χνι ας και υ

ψω ων η μας α πο βα ρα θρων και κι ας ο μο νος φι

λαν θρω πος

Θείας πίστεως

Ἔχος ἡ Γα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.354*

Δ ο ἔα Πα τρι και γι ω και α γι ω Πνευ

μα τι ή

Τ α πει νου ου με νος δι ευ σπλαγ χνι αν ή πο δας

ε ε νι ψας των μα θη των σου ή και προς δρο μον θει ον

του ου τους και τευ θυ υ νας π α πα ναι νο με νος Πε ε

τρος δε νι πτε σθαι ξ αυ θις τω θει ω υ πει ει κει προ στα

γμα α τι π εκ νι πτο μενος και σου ου ε κτενως δε ο με

νος δω ρη σασθαι η μιν το με γα ε ε λε ε ος

Ἐπεφάνης σήμερον

Ἄχος ἡ Πα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.354*

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην π

Ϲ υ νε σθι ων Δε σπο τα τοις μα θη ται αι αι

αι αις σου π μυ στι κως ε δη λω σας την παν α

γι αν σου σφα γην η δι ης φθο ρας ε λυτρω θη μεν ι οι

τα σε πτα σου τι μω ωντες πα θη η μα α τα

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτικς

[ἐπιστροφὴ](#)

Λουκᾶς Λουκᾶ

ῳδὴ δ'

Ἄχος λιτός Β' 8

ὁ εἱρμὸς

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.354*

Προ κα τι δῶν ο ο προ φη τῆς του μυ στη ρι ου σου

το α πορ ρητον Χρι στε προ α νε φω νησεν ε θου χρα

ται αν α γα πη σιν ι σχυ ος πα τε ερ οι κτιρ μον τον

μο νο γε νη υι ον γαρ α γα θε ι λα σμον εις τον

κο ο σμον α πε στει ει λα ας

Δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

Επι το πα θο ος το πα σι τοις εξ α δαμ πη γα

σαν α πα θει αν Χρι στε μο λων τοις φιλοις σου ει πας μεθ

υ μων του πα σχα μετα σχειν του του ε πε θυ μησα τον

μο νο γε νη ε πει με ι λα σμον ο πα τηρ εις τον

χο ο σμον α πε στει λε ε

Δ ο ξα Πα τρι και γι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Μ ε τα λαμ βα νω ων κρα τη ρος τοις μα θη ταις ε

βο ας α θα να τε γεν νη μα τος αμ πε λου δε πι ο μαι λοι

πον ουκ ε τι μεθ υ μων βι ω τε υ ων τον μο νο γε νη ε

πει με υ λα σμον ο πα τηρ εις τον χο σμον α πε στει

λε εν

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην

Π ο μα και νον υ υ περ λο γον ε γω φη μι εν τη βα

σι λει α μου Χρι στος τοις φι λοις πι ο μαι ωσ τε γαρ θε οις
θε ος υ μιν συν ε σο ο μαι ει πας τον μο νο γε νη
και γαρ με ι λα σμον ο πα τηρ εις τον χο ο σμον α
π πε ε στει λε ε

καταβασια

Π ρο κα τι δων ο ο προ φη της του μυ στη ρι ου σου
το α πορ ρητον Χρι στε προ α νε φω νησεν ε θου χρα
ται αν α γα πη σιν ι σχυ ος πα τε ερ οι κτιρ μον τον
μο νο γε νη υι ον γαρ α γα θε ι λα σμον εις τον
χο ο σμον α πε στει ει λα ας

Tω συν δε σμω τη ης α γα πης συν δε ο μενοι οι α

πο στο λοι τω δε σπο ζον τι των ο λων ε αυτους Χρι

στω α να θε μενοι ω ραι ους πο ο δας εξ α πε νι ζον το

ευ αγ γε λι ζο μενοι πα σι ιν ει ρη νην (β')

Δο ξα Πα τρι και γι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Hτο α σχε το ονκρα του σα και υ περ ω ον εν αι

θε ε ρι υ δωρ η α βυσ σους χα λι νου σα και θα

λασ σας α να χαι τι ζουσα θε ου ουσο φι α υ δωρ

νι πτη η ρι βαλ λει πο δας α πο πλυ νει δε δου λωων Δε σπο

της

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην

Μ α θη ταις υ πο ο δει κνυ ει τα πει νω σε ως ο

Δε σπο ο της τυ πον ο νε φε λαις δε τον πο λον πε

ρι βαλ λων ζων νυ ται λεν τι ον και καμ πτει γο νυ δου λων

εκ πλυ υ ναι πο δας ου εν τη χει ρι πνο η παν τω ων των

ον των

καταβασια

Τ ω συν δε σμω τη ης α γα πης συν δε ο μενοι οι α

πο στο λοι τω δε σπο ζον τι των ο λων ε αυ τους Χρι

στω α να θε μενοι ω ραι ους πο ο δας ε ξα τε νι ζον το
ευ αγ γε λι ζο μενοι πα σι υν ει ρη νην
Ἄδης ζ'

*Ηχος λι το Β' 8

δ είρμός

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.357*

λ βυσ σος ε σχα τη α μαρ τη μα των ε κυ υ κλω
τε σε με και τον κλυ δω να μη κε τι φε ε ε
ρων ως Ι ω νας τω δε σπο τη η βο ω σοι εκ φθο
ρας με α να γα γε ε (β')
Δ ο ξα Πα τρι και Γι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Κ υ ρι ον φω νει τε ω μαθη ται και δι δα α σκα λον

με και γαρ πε φυ κα σω τηρ ε βο ας δι ο μι

μει σθε ε τον τυ πον ον τρο πον εν ε μοι ε θε α

σα σθε ε

και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην

πον τις μη ε χων α πορ ρι φθη ναι ου δει ει ται πο

δας κα θα ροι ω μα θη ται υ μεις δε αλλ ου χι

παν τες ρο πη γα αρ α ταχ τως εξ υ μω ων ε νος μαι

νε ται αι

καταβασία

λυσ σος ε σχα τη α μαρ τη μα των ε κυ υ κλω

σε με και τον κλυ δω να μη κε τι φε ε ε

ρων **Α** ως Ι ω νας τω δε σπο τη η βο ω σοι **Α** εκ φθο

ρας με α να γα γε ε ε

Γεράσιμος Μοναχός Άγιορείτης

Συναπτή

Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἄδη ξ'

*Ηχος λ π Β^θ η

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.358*

Οι παι δες εν Βα βυ λω ω νι κα μι νου

φλο ο ο γα ουκ ε πτη ξαν **Α** αλλ εν με σω φλο γος εμ

βλη θεν τες δρο σι ζο μενοι ε ψαλλον **Α** ευ λο γη τος

ει κυ ρι ε ο θε ος των πα τε ρων η μω ων

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι **Α**

N ευ στα ζων κα ρα αν I ου δας Δ κα κα προ βλε ε πων

ε κι νησεν ευ και ρι ανζη των πα α ρα δου ναι τον κρι

την εις κα τα χρισιν ως παν των ε στι κυ ρι ος Δ και θε

ο ος των πα τε ρων η μω ων

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Y μων ο Χρι στο ος τοις φι λοις Δ ε βο α ει ει

εις πα ρα δωσει με ευ φρο συ νησλα θον τες α γω

νι α και φο βωσυν ει χον το τις ου τος φρασον λε γοντες

ο Θε ος των πα τε ρων η μω ων

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

— — **Δ**
α μην

Μ εθ ο στις ε μου ου την χει ρα **Δ** τρυ βλι ω βα α

αλ λει θρα συ τη τι **6** του τω πλην κα λον ην πυ λας βι ου

πε ρα σαι μη δε πο τε **Δ** του τον ος ην ε δη λου δε

— — — — — **6** — — — — —
ο Θε ο ος των πα τε ρων η μω ων

καταβασία

Ο ι παι δες εν Βα βυ λω ω νι κα μι νου

φλο ο ο γα ουκ ε πτη ξαν **6** αλλ εν με σω φλο γος εμ

βλη θεν τες δρο σι ζο μενοι ε ψαλλον **Δ** ευ λο γη τος

ει χυ ρι ε ο θε ος των πα τε ρων η μω ων **6**

Nο μων πα τρω ω ων οι μα κα ρι στοι εν Βα βυ

λω νι νε οι προ χιν δυ νευ ον τες βα σι λευ ον τος κα

τε πτυξαν προ στα γης α α λο γι στου και συν ημ με ε

νοι ω ουκ ε χω νευ θησαν πυ ρι του κρα τουν τος ε πα ξι

ον α νε μελ πο οντον υ μνον τον κυ ρι ον υ μνει τε ε τα

ερ γα και υ περ υ ψου τε εις παν τας του ους αι ω

νας

Δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

Oι δαι τυ μο ο νες οι μα κα ρι στοι εν τη

Σι ων τω λο ο γω προσ καρ τε ρησαν τες οι α

πο στο λοι πα ρει ποντοτω ποι με νι ι ως αρ νες και συν

ημ με ε νοι ω ουκ ε χω ρι σθησαν Χρι στω ω θει ω λο

γωτρε φο μενοι ευ χα ρι στω ως ε βο ων τον κυ ρι ον

υ μνει τε ε τα ερ γα και υ περ υ ψου τε εις παν τας

τουους αι ω νας

Ε υ λο γου μεν Πα τε ρα Γι ον και α γι ον

Πνευματον Κυ ρι ον

Ν ο μου φι λι ι ας ο δυ σω νυ μος Ι σκα ρι

ω της γνω ω ω μη ε πι λα θο μενος ους ε

νι ψα το ηυ τρε πι σε εις προ δο σι ι αν πο δας και σου

ε σθι ι ων αρ τον σω μα θει ον ε πη ρε πτερ νι

σμον Δ ε πι σε Χρι στε και βο αν ου ου συν η κε τον

κυ ρι ον υ μνει τε ε τα ερ γα και υ περ υ ψου ου τε εις

παν τας του ους αι ω νας

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην Δ

E δε ξι ου ου το το λυ τη ρι ον της α

μαρ τι ας σω ω ω μα ο α συν ει δη τος και

το αι μα το χε ο μενον υ περ χο σμου ου το θει ον αλλ

οὐκ η δει ει το πι νων ο ε πι πρα σκε τι μης ου
χα χι α προσ ω χθι σε χαι βο αν ου ου συ νη χε τον
χυ ρι ον υ μνει τε ε τα ερ γα χαι υ περ υ ψου ου
τε εις παν τας του ους αι ω νας

λ ι νου μεν ευ λο γου μεν χαι προσ χυ νου μεν τον Κυ
ρι ον

Ν ο μων πα τρω ω ων οι μα κα ρι στοι εν Βα βυ
λω νι νε οι προ χιν δυ νευ ον τες βα σι λευ ον τος χα
τε πτυ ξαν προ στα γης α α λο γι στου χαι συ ημ με ε
νοι ω ουκ ε χω νευ θησαν πυ ρι του χρα τουν τος ε πα ξι

καταβασία

Κατακεκριμένης
 ον α νε μελ πο οντον υ μνον τον κυ ρι ον υ μνει τε ε τα
 ερ γα και υ περ υ ψου τε εις παν τας του ους αι ω να
 α ας

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὑμνοῖς τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἄδη θ'

Ἄχος λιτός Β' ॥

ὁ είρμας

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.361*

Ε νι ας δε σπο τι κης και α θα να του ου τρα πε
 ζης εν υ πε ρω ω το πω ταις υ ψη λαις φρε σι πι σται
 δευ τε α πο λαυ σω μεν ε πα να βε βη χο ο τα λο
 γον εκ του λο γου μα θον τες ον με γα λυ νο
 με εν

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι
λα πι τε τοις μα θη ταις ο λο γος ε φη η το πα
σχα εν υ πε ρω ω το πω ω νους εν ι δρυται οις μυ
στα γω γω σκευ α σα τε α ζυ μω α λη θει ει ας λο
γω το στερ ρον δε της χα α ρι τος με γα λυ να τε
ε

Δ ο ξα Πα τρι και γι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
λα η μι ουρ γον ο Πα τηρ προ των αι ω νωων σο φι
αν γεν να αρ χην ο δων με εις ερ γα εκ τι σε τα νυν
μι στι κως τε λου με να λο γος γαρ α κτι στο ος ων φυ

σει τας φω νας οι κει ου ουμαι ου νυν προσ ει ει λη

φα α

και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην

σ αν θρω πος υ παρχων ου σι α ου φα αντα σι

α ου τω Θε ος τω τρο πω της αν τι δο σεως η φυ

σις η ε νω θει σαμοι Χρι στον ε να δι ο ο μεγινω τε

τα εξ ων εν οις α περ πε ε φυ κα σω ζον τα

α

Καταβασία

ε νι ας δε σπο τι κης και α θα να του ου τρα πε

Ζης εν υ πε ρω ω το πω ταις υ ψη λαις φρε σι πι στοι
 δευ τε α πο λαυ σω μεν ε πα να βε βη χο ο τα λο
 γον εκ του λο γου μα θον τες ον με γα λυ νο
 με ε εν

Γεράσιμος Μοναχός Άγιορθείτης Συναπτή Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ῳδὴ α'

Ἄχος λὶ τῷ Βώ

ο είρμας

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.81*

Τῇ ουτε τῷ
 μη θει ση τμα α ται πον τος ε ρυ θρος κυ μα το
 τρο φος δε ξη ραι νε ται βυ θος ο αυ τος ο μου α
 ο πλοις γε γο νως βα τος και παν ο πλι ι ταις τα
 φος ω δη δε θε ο τερ πης α νε μελ πε το εν δο

ζαραπάτα —
ξως δε δο ξασται Χρι στο ος ο Θε ος η η μω ων

Δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι
Η παν ται τι ι α και πα ρε κτι κη ζω ης
η α πει ρος σο φι α του Θε ου ω χο δο μη
σε τον οι χον ε αυ της α γηης εξ α πει ραν δρου **Μη**
τρος να ον γαρ σω μα τι χον πε ρι θε με νος εν
δο ξως δε δο ξασται Χρι στο ος ο Θε ος η η μω ων

Δο ξα Πα τρι και Μι ω και Α γι ω Πινευ μα τι
Μ υ στα γω γου ου σα φι λους ε αυ της την ψυ
χο τρο φον ε τοι μα ζει τρα πε ζαν αμ βρο σι ας δε η

προσ
ον τως σο φι α του Θε ου χιρ να κρα τη ρα πι στοις 6

ελ θω μεν ευ σε βως και βο η σω μεν εν δο ξως δε

6
δο ξασται Χρι στο ος ο Θε ος η η μω ων

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

A μην A

6
λου τι σθω ω μεν παν τες οι πι στοι συγ κα

λου με νης υ ψη λω κη ρυ γμα τι της α κτι στου και

εμ φυ του σο φι ας του Θε ου 6 βο α γαρ γευ σα σθε και

γνον τες ο τι χρη στος ε γω κρα ξα τε εν δο ξως δε δο ξα

6
σται Χρι στο ος ο Θε ος η η μω ων

Τχ μη θει ση η τμα α α α α ται αι αι αι πον το ος
 ε ε ρυ υ υ θρος κυ μα το τρο ο φο ος δε ξη
 η ραι αι νε ε ε ται αι βυ υ υ θος ο αυ το
 ο ος ο μου α ο πλοι οις γε ε γο ο νως βα α τος
 και παν ο πλι ι ι ται αις τα α α φος ω δη η δε
 θε ο τερ πη η ης α νε ε με ε ελ πε ε ε ε
 το εν δο ο ο ξως δε ε ε δο ο ξα α σται Χρι
 στο ο ο ος ο ο ο Θε ε ο ος η η μω ων

ῳδὴ γ'

K ρι ος ων πα αν των και κτι στης Θε ος το κτι
στον ο α πα θης πτω χευ σας σε αυ τω η νω σας και το

πα σχα οις ε μελ λες θα νειν αυ τος ων σε αυ τον προ ο ε
τι θης φα γε τε βο ων το σω μα μου και πι ι στει στε

ρε ω θη σε ε σθε ε
(β')

A ο ξα Πα τρι και Γι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

P υ σι ον παν το ος του βρο τει ει ου γε νους το οι
κει ον α γα θε τους σους μα θη τας ε πο τι σας ευ

φρο συ νης πο τη ρι ι ον πλη σας αυ τος γαρ σε αυ τον ι
ι ε ρουρ γεις πι ε τε βο ων το αι μα μου και πι ι

στει στε ρε ω θη σε ε σθε ε

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

A μην

A φρων α νηρ ος εν υ μι ιν προ δο της τοις οι

κει οις μαθη ταις προ ε φης ο α νε ξι κακος ου μη

γνω ση η ται ται τα και ου τος α συν ε τος ων ου

μη η συν η σει ο μως εν ε μοι μει να τε και πι ι

στει στε ρε ω θη σε ε σθε ε

Καταβασία

K υ ρι ο ο ος ων πα α α α αν τω ων και

κτι ι ι ι στης Θε ε ο ος το χτι στο ο ον ο α

α πα α α θης πτω χευ σα ας σε αυ τω ω η η
 η νω ω ω ω σας και το πα α α σχα οι οις
 ε ε με ε ελ λε ες θα α α νειν αυ το ος ων σε
 αυ τον προ ο ο ε ε τι ι ι θης φα γε ε τε ε
 βο ο ων το σω ω μα α α α μου και πι ι στει
 ει στε ρε ε ε ω ω θη η σε ε σθε ε ε

Γεράσιμος Μοναχός Άγιορείτης

Συναπτή

Λουκᾶς Λουκᾶς

Καθισματα

Τὸν τάφον σου Σωτῆρ

Ἄχος ἦ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.85*

Ο λι μνας και πη γας και θα λασ σας ποι η σας τα
 πει νω σιν η μας εκ παι δευ ων α ρι στην ξ λεν

τι ω ωζω σα α με νος μα θη των πο ο δας ε ε ν
 ψε τα πει νου ου με νος υ περ βο λη ευ σπλαγ χνι ας
 και υ ψω ων η μας α πο βα ρα θρων κα κι ας ο μο νος
 φι λαν θρω πος

Θείας πίστεως

Ἔχος ἡ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάδα 1996 σ.85*

Δ ο ξα Πα τρι και γι ω και α γι ω Πνευ
 μα τι ^η

Τ α πει νου με νος δι ευ σπλαγ χνι αν ^η πο δας ε νι
 ψας των μα θη των σου ^η και προς δρο μον θει ον του ου
 τους κα την θυ υ νας ^η α πα ναι νο με νος Πε ε τρος δε

νι πτε σθαι **χ** αυ θις τω θει ω υ πει ει χει προ οσ τα γμα α

τι **π** εκ νι πτο μενος και σου εκ τε νως δε ο με νος **χ**

δω ρη σασθαι η μιν το με γα ε ε λε ε ος **γ**

Ἐπεφάνης σήμερον

Ἄχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.76*

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην **Δ**

С υν ε σθι **ι** ων Δε σπο τα **π** τοις μα θη ται

αι αις σου **χ** μι στι χως ε δη λω σας **π** την παν α

γι ανσου σφα γην **Δ** δι ης φθο ρας ε λυτρω θημεν **η** οι

τα σε πτα σου τι μω ωντες πα θη η μα α τα **γ** **Δ**

Προ κα τι δῶν ο ο προ φη τῆς του μυ στη ρι ου σου

το α πορ ρητον **Χ**ρι στε προ α α νε φω νησεν ε θου κρα

ται αν α γα πη σι ιν ι σχυ ος **Π**α τε ερ οι κτιρμον τον

μο νο γε νη **Γ**ι ον γαρ α γα θε ι λα σμον εις

τον χο ο σμον α πε στει ει λα ας

Δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

Επι το πα θο ος το πα σι τοις εξ **Α** δαμ πη γα σαν α

πα θει αν **Χ**ρι στε μο λων τοις φι λοι οις σου ει πας

μεθ υ μων του πα σχα με τα σχειν του του ε ε πε θυ μησα

τον μο νο γε νη ε πει με ι λα σμον ο Πα τηρ εις

τον χο ο σμον α πε στει ει λε ε

Δ ο ξα Πα τρι και Γι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Μ ε τα λαμ βα νωωνχρα τη ρος τοις μα θη ταις ε βο

ας α θα να τε γεν νη μα τος αμ πε λουδε ε πι ο μαι

λοι πο ονουκ ε τι μεθ υ μων βι ι ο τευ ων τον μο

νο γε νη ε πει με ι λα σμον ο Πα τηρ εις τον χο ο

σμον α πε στει ει λε ε

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην

Πο μα και νον υ υ περ λο γον ε γω φη μι εν τη
βα σι λει α μου Χρι στε τοις φι λοις πι ο μαι ωσ τε
γαρ θε οις Θε ος υ μιν συν ε σο ο μαι ει πας τον
μο νο γε νη και γαρ μει λα σμον ο Πα τηρ εις τον

καταβασια

Καταβασια

Προ κα τι δω ων ο ο ο προ φη η η
της του μυ στη ρι ου ου σου ου το α πορ ρη η τον
Χρι στε προ α νε ε φω ω ω νη η η σεν ε θου
ου κρα α ται αι α αν α γα α πη η η σι ι ιν ι
σχυ υ υ ος Πα α τε ε ερ οι οι κτι ι ιρ

μον τον μο νο γε νη Υι υι ο ον γα α αρ α
 α γα α α θε Ι λα σμο ο ον εις τον χο ο ο
 σμο ο ον α α πε ε στει λα ας
 ὢδὴ ε'

ό είρμος Ἡχος λι το Β8

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.87*

Τ ω συν δε σμω τη ης α γα πης συν δε ο ο μενοι
 οι α πο στο λοι τω δε σπο ζον τι των ο λων ε
 αυ τους Χρι στω α να θε με νοι ω ραι ους πο ο ο δας
 εξ α πε νι ζον το ευ αγ γε λι ζο μενοι πα σι ιν ει
 ρη νην (β')

Δο ξα Πα τρι και Γι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Η το α σχε το ονκρα του σα και υ πε ρω ον εν αι
θε ε ρι υ δωρ η α βυσ σους χα λι νου σα και θα
λασ σας α να χαι τι ζου σα Θε ου ουσο φι α υ δωρ
νι πτη η ρι βαλ λει πο δας α πο πλυ νει δε δου λωων **Δ**ε
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
Α μην
Μα θη ταις υ πο ο δει κνυ ει τα πει νω σεως ο Δε
σπο ο της τυ πον ο νε φε λαις δε τον πο λον πε

βαλ λων ζων νυ ται λεν τι ον και κα αμπτει γο νυ δου

λων εκ πλυ υ ναι πο δας ου εν τη χει ρι πνο η

παν τω ων των ον των

Καταβασία

Τ ω συν δε ε σμω ω τη η ης α γα α α πης

συν δε ο με ε νοι οι οι οι α πο ο στο λοι οι

τω δε σπο ζον τι των ο ο ο ο λω ων ε

αυ τους Χρι στω α α να α θε ε με ε νοι ω ραι ου ους

πο ο δα ας εξ α α α πε ε νι ζο ον το ο

ευ αγ γε λι ζο ο με ε νοι πα α σι ι ι ι ει ει

ρη νη ην

λ ἔντες τοις πατέρες της μητρὸς της μητρὸς των εκείνων υπάλληλοις

σε με καὶ τον κλυδωναν μη κε τι φερων ως Ιω

νας τωΔε σπο τη η βοώσοι εκ φθορας με α να

γαγετι
γα α γε ε (β')

Δοξα Πατρὶ καὶ Γῇ ω καὶ Αγρῷ ω Πνευματι

Κυρὶ ον φωνει τε ω μαθηται καὶ δι δα ασκαλον

με καὶ γαρ πε φυκαΣω τη ηρε βοας δι ο μι μει σθε

ε τον τυπον ον τροπον εν ε μοι οι ε θε α σα α

σθε ε

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην Δ

P ο ποντις μη ε ε χων α πορ ρυ φθη ναι ου δει ει

ται πο δας κα θα ροι ω μα θη ται υ μεις γαρ αλλ ου

χι πα αν τες ρο πη γα αρ α τα χτως εξ υ μων ε

νο ος μαι νε ε ται αι δ

Καταβασία

λ χ βυσ σο ος ε ε σχα α τη α μαρ τη μα των ε

κυ υ υ κλω ω σε ε ε με και τον κλυ υ δω ω

να μη κε τι ι φε ε ε ε ε ρω ων ως I ω

να ας τω Δε ε σπο τη η η βο ω ω ω σοι ex φθο ρα

Γεράσιμος Μοναχός Άγιορθείτης

Συναπτή

Λουκᾶς Λουκᾶς

Ἄδης ξ'

*Ηχος λ π τ β γ

ὁ εἰρμός

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.90*

O ἔται δες εν Βα α βυ λω νι κα μι νου φλο ο ο

γα ουχ ε πτη ξαν ⑥ αλλ εν με σω φλο γος ε εμ βλη θεν

τες ④ δρο σι ζο μενοι ε ψαλ λον ④ ευ λο γη τος ει Ku

ρι ε ο Θε ο ος των πα τε ρων η μω ων ⑥

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι ④

N ευ στα ζων κα ρα αν I ου δας κα κα προ βλε ε ε

πων ε κι νη σεν ⑥ ευ και ρι αν ζη των πα α ρα δου ναι ④

τον κρι την εις κα τα κρι σιν ος παν των ε στι Κυ ρι ος

και Θε ο ος των πα τε ρων η μω ων

Δο ξα Πα τρι και Γι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Υ μων ο Χρι στος τοις φι λοιοις ε βο α ει ει εις

πα ρα δωσει με ευ φρο συ νης λα θον τες α γω νι

α και λυ πησυν ει χον το τις ου τος φρα σον λε γον

τες ο Θε ο ος των πα τε ρων η μω ων

Kαι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

A μην

M εθ ο στις ε μου ουτην χει ρα τρυ βλι ω βα α αλ

λει θρα συ τη τι του τω πλην κα λο ον ην πυ λας βι ου

πε ρα σαι μη δε πο τε του τον ος ην ε δη λου δε

ο Θε ο ος των πα τε ρων η μω ων

Καταβασία

O παι αι δες εν Ba α α βυ λω ω ω νι xα

μι νου φλο ο γα ου ουκ ε ε ε πτη η η η

ξαν αλλ εν με ε ε ε σω ω φλο ο γος ε εμβλη η θε

ε εν τες δρο σι ζο ο με νοι οι ε ε ψα α αλ

λον ευ λο γη το ος ει ει Ku υ ρι ε ε ο Θε

ο ο ο ος τω ω ων πα α α τε ε ε ε ε ρω

ων η η η μω ων

N ο μων πα τρω ω ων οι μα κα ρι στοι εν

Βα βυ λω νι νε οι προ κιν δυ νευ ον τες βα σι λευ

ον τος κα τε πτυ σαν προσ τα γης α α λο γι ι ι στου

και συν ημ με ε νοι ω ουκ ε χω νευ θη σαν πυ

ρι του χρα τουν τος ε πα ξι ον α νε μελ πο οντον υ

μνον τον Κυ ρι ον υ μνει τε τα ερ γα και υ περ

υ ψου ουτε εις παν τας του ους αι ω νας

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

O ι δαι τυ μο ο νες οι μα κα ρι στοι εν τη Σι

ων τω Λογω προσ καρ τε ρησαντες **6** οι α πο στο λοι

παρει ποντο τω ποι με νι ι ως α α αρνες και συν ημ

με ε νοι ω ουκ ε χω ρι σθη σαν Χρι στω **A** θει ω

λο γωτρε φο με νοι ευ χα ρι στω ως ε βο ων **6** τον Κυ ρι

ον υ μνει τε τα ερ γα και υ περ υ ψου ου τε εις

παν τας του ους αι ω νας **6**

E υ λο γου μεν Πα τε ρα Γι ον και **A** γι ον

Πνευματον Κυ ρι ον **A**

N ο μου φι λι ι ας ο δυσ ω νυ μος Ι σκα ρι

ω της γνωμη ε πι λα θομενος **6** ους ε νι ψατοηυ τρε πι σε

προς προ δο σι ι αν πο ο ο δας και σου ε σθι ι
ων αρ τον σω ω μα θει ον ε πη ρε πτερ νι σμον ε πι
σε Χρι στε και βο αν ου ου συν η κε τον Κυ ρι ον υ
μνει τε τα ερ γα και υ περ υ ψου ου τε εις παν τας του
ους αι ω νας

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
A μην

E δε ξι ου ου το το λυ τη ρι ον της α μαρ
τι ας σω μα ο α συν ει δη τος και το αι μα το χε
ο μενον υ περ χο σμον ου το θει ει ει ον αλλ ουχ η δει

ει το πι νων ο ε πι πρα σκε τι μης ου χα

χι α προσ ω χθι σε χαι βο αν ου ουσυν η κε τον Κυ ρι

ον υ μνει τε τα ερ γα χαι υ περ υ ψου ου τε εις

παν τας του ους αι ω νας

λι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ χυ νου με εν τον

Κυ υ υ ρι ον

Καταβασία

ο μων πα α τρω ω ω ω ω ω ω ω ων οι μα

α χα ρι ι ι στοι εν Βα βυ λω νι ι νε ε

οι οι προ χι ιν δυ νε ευ ον τε ες βα σι λευ

ο ον το ος χα α τε ε πτυ υ υ σαν προσ τα γη

εγένετο ἦν τὸ πρῶτον λόγος στοῦ οὐ καὶ σὺ ημεῖς
 ε ε ε νοι ω οὐκ ε χω νευ θη η η σα αν πυ
 ευ ρι του χρα τουν το ος ε ε πα ξι ι ον α α
 νε με ε ελ πο ο ον το ον υ υ υ μνον τον Κυ υ
 ρι ι ον υ υ μνει τε ε ε τα ε ε ερ γα και υ περ
 υ υ ψου ου ου τε ει εις παν τας τους αι ω ω ω ω
 να α α α ας

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὑμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

ῳδὴ θ'

*Ηχος λιτός Β8

δ είρμός

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.94*

ε νι ας δε σπο τι χης και α θα να του ου τρα πε

ζης εν υ πε ρω ω το πω ταις υ ψη λαις φρε σι πι στοι

δευ τε α πο λαυσω μεν ε πα να βε βη χο τα Λο

γον εκ του λο γου ου μα θον τες ον με γα λυ νο με

εν

Δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

λ πι τε τοις μα θη ταις ο Λο γος ε φη η το Πα

σχα εν υ πε ρω ω το πω ω νους εν ι δρυ ται οις

μι στα γω γω σκευ α σα τε α ζυ μω α λη θει ει ας

λο γω το στερ ρον δε της χα ρι τος με γα λυ να α

τε ε

Δο ξα Πα τρι και Γι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Δη μι ουρ γον ο Πα τηρ προ των αι ω νωνσο φι αν
γεν να⁶ αρ χην ο δων με εις ερ γα ε κτι σε τα νυν μυστι
κως τε λουμενα⁶ Λο γος γαρ α κτι στο οςων φυ σει τας
φω νας οι κει ου μαι ου ου νυν προσ ει λη η φα α
Kαι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
A μην⁸
Ως αν θρω πος υ πα αρ χων ου σι α ου φα αν
τα σι α ου τω Θε ος τω τρο πω της αν τι δο σεως η
φυ σις η ε νω θεισαμοι⁶ Χρι στο ον ε να δι ο ο με γνω

τε τα εξ ων εν οις α περ πε ε φυ κα σω ζον

τα α

Καταβασία

ε νι ας δε ε σπο τι ι κης και α θα να του ου ου

τρα πε ε ε ζης εν υ πε ρω ω ω ω το ο ο

πω ταις υ ψη λαι αις φρε ε σι πι στοι δε ευ τε ε

α πο λα α α αυ σω ω ω ω μεν ε πα να

βε βη χο τα α α Λο ο ο γον εκ του λο γου ου ου μα

θο ο ον τες ο ο ον με ε ε γα α λυ

υ νο ο με ε εν

Τον νυμ φω να σου βλε ε ε πω ω ω ω ω Σω

τηρο μου κε κο σμη με νον **ἢ** και εν δυμα ουκ ε ε

ε χω ω ω ω ω ω **π** ι να εισ ελ θω ε

εν α αυ τω **ἢ** λαμ πρυ νο ον μου τη ην στο λη

ην της ψυ χης **ϙ** * Φω το δο τα και σω ω σο ον

με **ἢ** * Φω το δο τα και σω σον με ε ε ε

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Αἴνοι

Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Περίγγου

Τον νυμ φω να σου βλε ε ε ε πω ω ω ω ω

Σω τηρ μου κε ε κο σμη με ε ε νον **χαι**
π
 εν δυμα ουκ ε ε ε ε χω ω ω ω **π**
 να εισ ε ελ θω ε εν αυ τω **λαμ πρυ**
 νον μου τη ην στο λην της ψυ χης **Φω το δο**
 τα χαι σω ω σον με **γ' (γ')**

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

[Αἴνοι](#)

Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 1

Ἐχος γ' Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.19*

Τ ον νυμ φω να σου βλε ε ε ε πω ω ω ω
 ω ω ω **Σω τηρ μου κε κο σμη με ε νον χαι**
 εν δυμα ουκ ε ε ε χω ω ω ω **π**

Ι να εισ ελ θω εν αυ τω λαμ πρυ νο ον μου
 τη ην στο λη ην της ψυ χης φω το δο τα
 α και σω σον με ή (γ')

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

[Αἶνοι](#)

Λουκᾶς Λουκᾶς

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 11

συντομώτερον

Ἄχος ἡ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάδα 1996 σ.20*

Τ ον νυμ φω να σου βλε ε πω π Σω τηρ μου κε κο
 σμη με ε νον ή και εν δυμα ουκ ε ε χω π ι να εισ
 ελ θω εν αυ τω λαμ πρυ νο ον μου τη
 ην στο λη ην της ψυ χης φω το δο τα α και
 σω σον με ή (γ')

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

[Αἶνοι](#)

Λουκᾶς Λουκᾶς

Πασαπνοάρια

Πέτρου Λαμπαδαρίου

•Ηχος Στοιχείων Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριου
1820 σ.51*

Π α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον Ku u u

ρι ον αι νει τε τον Ku ρι ον εκ τω ω ων ου ρα α

νων αι αι νει ει ει τε α αυ τον εν τοι οι οις υ ψι i

στοις σοι οι πρε ε πει υ μνο ος τω ω ω Θε ε ε

ε ω

λι νει τε α αυ το ον πα αντες οι αγ γε ε λοι α αυ

του αι νει τε α αυ το ον πα α σαι αι δυ να α α μεις

α αυ του ου ου ου σοι οι πρε ε πει υ υ μνο ος τω

Ἄγιος Θεός ο θεός των ουρανών

ω ω Θεε ε ε ω

Ιακώβου Πρωτοψάλτου

Ἄγιος Πανδέκτης Διόνυσος

Πανδέκτη-Ορθρος
1851 σ.525*

Π α α α α α σα πνο ο η η η η η η η η
αι νε σα α α α α α α α τω ω ω ω ω ω ω
ω το ο ο ο ον Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι
ι ο ο ο ον αι νει ει ει ει ει ει ιει ει ει
τε τον Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ον εκ τω ω ω ω ων ου ρα α νω ω ω ω
ω ω ω ω ω ων αι νει ει ει ει ει ει ιει ει ει

τε α α α α α α α αυ το ον ε εν τοι οι

τοι οι οι οι οις υ ψι ι ι ι στοι οι οι οις σοι οι οι

οι πρε ε ε ε ε λε ε ε σοι πρε ε ε ε πει υ

μνο οις τω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω Θε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε μνοις τω ω ω ω

ω Θε ω

λ ει νει ει ει ει ει ει ει ει τε α α α

α α α α α αυ το ον πα α α α α α αν τε

ε ε ε ε λε ε ε ες οι οι α α αγ γε ε ε ε ε

λοι α αυ του ου ου ου ου ου ου ου ου οι νει

ει ει ει ει ει ει ει ει τε α α α α α α α α α α α α
 το ον πα α α α α α α σαι αι αι αι αι λαι
 αι αι αι αι δυ υ να α α μει ει ει ει εις α α α
 του ου ου ου ου ου ου ου σοι οι οι οι πρε ε ε ε
 ε λε ε ε σοι πρε ε ε πει υ υ μνο ος τω ω ω ω
 ω ω ω λω ω ω ω ω Θε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε υ υ μνος τω ω ω ω ω Θε ω ω ω

Γεράσιμος Μοναχός Άγιορθείτης

Στιχολογία

Λουκᾶς Λουκᾶ

Ίωάννου Πρωτοψάλτου

Ἅγιος Δέ

Ίωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.86#

Π α α α σα πνο ο η αι γε σα α τω τον Κυ υ

ου ρι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ων
 ου ου ρα α α νων αι νει ει ει τε α αυ τον ε ε
 εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρε ε πει υ υ μνο
 ος τω ω ω Θε ε ε ε ω
Δ ι νει τε α αυ το ον πα α αν τες οι Αγ γε ε λοι α αυ
 του αι νει τε αυ τον πα σαι αι δυ να α α μει
 εις α α αυ του σοι πρε ε πει υ υ μνο ος τω ω
Μ ι ε ε ε ω

Γεράσιμος Μοναχός Άγιορθείτης

[Στιχολογία](#)

Λουκᾶς Λουκᾶς

Κωνσταντίνου Πείγγου

•**Ηχος** **Δι**

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Αναστασιματάριον
1952 σ.34*

Πα α α α σα πνο ο η αι νε σα α α α τω τον Ku
 υ υ ρι ε ε ον αι νει τε τον Ku ρι ον εκ
 τω ω ων ου ου ρα νων αι αι νει ει τε αυ
 τον ε ε εν τοι οι οις υ ψι ε στοις σοι πρε ε πει
 υ υ μνο ος τω ω ω Θε ε ε ω
 αι νει τε αυ το ον πα αντες οι αγ γε ε λοι αυ του
 αι νει τε αυ τον πα σαι αι δυ να α α μει εις
 αυ του ου ου σοι πρε ε πει υ υ μνο ος τω ω
 ω Θε ε ε ω

Ὕχος Στίχος Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
έπανέκδοσις 1991 σ.67*

Π α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον Κυ υ
 υ ρι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ων
 ου ου ρα α α νων αι αι νει ει ει τε α αυ τον
 ε ε εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρε ε πει
 υ υ μνο ος τω ω ω Θε ε ε ε ε ω
 λι νει τε α αυ το ον πα α αν τες οι αγ γε ε λοι α αυ
 του αι νει τε αυ τον πα σαι αι δυ να α α μει
 εις α α αυ του σοι πρε ε πει υ υ μνο ος τω
 ω ω Θε ε ε ε ε ω

Ὕχος ἡ πρώτη

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.56*

ΔΙ ΓΑ ΒΘ

 πατέρας αγάπης πνοής αινεσαίς
 ΛΕ Π α α α σα α πνο ο ο η αι νε σα α

ΜΕΛ ΔΙ ΔΙ

των του εις των ων ων ων τε τον
 α τω τον Κυ υ υ ρι ον αι νει τε τον

ΜΕΛ ΔΙ

ριν ον εκ των ω ω ων ων ρα

Κυ ρι ον εκ των ω ω ων ων ων ρα

ΔΙ ΓΑ Γ· ΒΘ

α α νων αι νει ει ει τε αυ το ον εν τοι οι οι

ΜΕΛ ΔΙ ΒΘ ΜΕΛ ΔΙ

οις υ ψι ι στοις σοι πρε ε πει υ υ μνο ος τω ω ω

ΔΙ ΓΑ Γ· ΒΘ

Θε ε ε ε ε ω

ΜΕΛ ΒΘ ΜΕΛ ΔΙ ΓΑ ΒΘ

λι νει ει τε αυ το ον πα α αν τες οι αγ γε ε ε

ΜΕΛ ΔΙ ΓΑ ΜΕΛ ΔΙ

λοι αυ του ου ου αι νει τε αυ τον πα σαι αι

ΔΙ ΓΑ Γ· ΒΘ

δυ να α α α μεις α α αυ του σοι

 Α

BΩ ΜΕΛ ΔΙ
 πρε ε πει υ υ μνο ος τω ω ω Θε ε ε ε ε

Ἄ
ω

Γεράσιμος Μοναχός Άγιορθείτης

Στιχολογία

Λουκᾶς Λουκᾶ

Άθανασίου Καραμάνη

Ἄχος Ἀ Δι

Άθανασίου Καραμάνη
"Ορθρος 1955 σ.38*

ΜΕΛ ΔΙ
 Π α α α σα πνυ ο η αι νε σα α τω τον
 ΜΕΛ ΔΙ
 Κυ υ υ ρι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ
 τω ω ω ω ων ου ρα α α νων αι αι αι νει ει ει τε
 αυ το ον ε ε εν τοι οι οι οις υ ψι ι στοις
 σοι πρε ε πει υ υ μνο ος τω ω ω Θε ε ε ε

Ἄ
ω

ΜΕΛ ΔΙ **ΒΦ**
 Λαλάστηντας τον πάνταν αγαγεί ε ε
ΜΕΛ λοι αυ του ου ου αι νει τε αυ τον πάσαι αι
 δύνα α α α α μεις α α αυ του σοι πρε ε πει
ΜΕΛ ΔΙ
 υ υ μνοος τω ω ω Θεε ε ε ω

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

[Στιχολογία](#)

Λουκᾶς Λουκᾶς

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἄχος Στίχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.224/238*

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον
 Κ υ υ ρι ον αι νει τε τον Κ υ ρι ον εξ τω
 ω ων ου ου ρα α α νων αι αι νει ει τε αυ τον
 εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρε ε πει υ υ μνο

— πατέρας τον θεόν

ος τω ω ω Θε ε ε ε ω

λι νει τε α αυ το ον πα α αν τες οι αγ γε ε λοι α αυ

του αι νει τε αυ τον πα σαι αι δυ να α α

μει εις α α αυ του σοι πρε ε πει υ υ μνο ος

— πατέρας τον θεόν

τω ω ω Θε ε ε ε ω

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

Στιχολογία

Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ρυθμὸς 4σημος

Ἄχος πα Δι

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ανθολογία
Τόμος β' 1987 σ.72*

ΜΕΛ ΔΙ

π α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω

τον Κυ υ υ ρι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εξ

τω ω ων ου ου ρα α α α νων αι αι νει ει ει

τε αυ το ον ε ε εν τοι οι οι οις υ ψι ι
ΜΕΛ ΔΙ
 στοις σοι πρε ε πει υ μνο ος τω ω ω Θε ε
 ε ε ε ω

[Αἰνεῖτε Ἄργον](#)

ΔΙ
 λι νει τε α αυ το ον πα α αν τες οι αγ γε ε λοι
 α αυ του αι νει τε αυ τον πα σαι αι δυ να
ΜΕΛ
 α α μει εις α αυ του ου σοι πρε ε πει υ μνο ος
ΔΙ
 τω ω ω Θε ε ε ω

Ἄργον - Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῆς εἰκόνος

Ιακώβου Πρωτοψάλτου
(διασκ. Ελ. Γεωργιάδη)

Ἄχος

Έλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ανθολογία
Τόμος β' 1987 σ.74*

ΜΕΛ ΔΙ
 λι νει ει τε
 α α α α α α α α αυ το ο ον πα α α

α α α α αν τε ε ε ε ιε ε ε ες οι οι α
 ααγ γε ε ε ε ε ε ε λοι α αυ του ου ου ου
ΜΕΛ
 ου ου ου ου ου ου αι αι νει ει ει ει ει ει
 ει ιει ει ει ει ει τε α α α α α α α α αυ το
 ο ον πα α α α α α α σαι αι αι αι αι ιαι
 αι αι αι αι αι δυ υ να α α μει ει ει ει εις α α
ΜΕΛ
 αυ του ου ου ου ου ου ου σοι οι οι οι πρε
ΓΑ
 ε ε ε ε ε πει υ μνο ος τω ω ω ω ω ω ιω ω
 ω ω ω Θε ε ε ε τω ω ω θε ε ω
ΔΙ
 ω ω ω

Δ ει νει τε αυ τον η η λι ος και σε λη νη αι

νει τε αυτον πα αντα τα α στρα και το φως

Δ ει νει τε αυ τον οι ου ρα νοι των ου ρα νων και

το υ υ δωρ το υ περ α νωτων ου ρα νων

Δ ει νε σα τω σαν το ο νομα Κυ ρι ου ο τι αυ

το ος ει πε και ε γε νη θη σαν αυ τος εν ε τει λα το

και ε κτι σθησαν

Ε στη σεν αυ τα εις τον αι ω ω να και εις τον

αι ω να του αι ω ω νος προς τα γμα ε θε το και

ου ου πα ρε λευ σε ται

Δι νει τε τον Κυριον εκ της γης δρα χον τες και

πα σαι α βυσ σοι

Πυρ χα λαζαχι ων κρυ σταλ λος πνευ μα κα ται γιιιι

δος τα ποι ου ουντα τον λοο γον αυ του

Τα ο ο ρη και παν τες οι βου νοι ξυ λα καρ πο

φο ο ρα και πα σαι κε ε δροι

Τα θη ρι ι α και παν τα τα κτη η νη ερ πε τα και

πε τει να α πτε ρω τα

Βα σι λεις της γης και παν τες λα οι αρ χον τες και παν

τες χρι ται αι γης

N ε α νι σκοι και παρ θε ε ε νοι πρε σβυ τε ροι με

τα νε ω τε ρων αι νε σα τω σαν το ο νομα Ku

ρι ι ου ο τι υ ψω ω ω θητο ο νομα αυτου ου μο

o o νου

H εξ ο μο λο γησις αυ του ε πι γης και

ou ρα νου και υ ψω σει κε ε ρας λα ou αυ του

Y μνος πα σι τοις ο σι οις αυτου τοις υι οις Ισρα

ηλ λα ω εγ γιζον τι αυ τω

λ α σα τε τω Ku ρι ω α σμα και νον η αι νε

σις αυ του εν εκ κλη σι ι α ο σι ι ων

Ε υ φραν θη τω Ισ ρα ηλ ε πι τω ποι η σαν τι

αυτον και υι οι Σι ων α γαλ λι α σθωσαν ε πι

τω βα σι λει αυτων

Δ ι νε σα τω σαν το ο νο μα αυ του ου εν χο

ρω εν τυμ πα νω και ψαλ τη ρι ι ωψα λα τω σαν αυ

τω

Ο τι ευ δο κει Κυ ρι ος εν τω λα ω αυτου και

υ ψω ωσει πρα εις ενσω τη ρι ι α

Κ αυ χη η σον ται ο σι οι εν δο ο ο ξη και α

γαλ λι α σονται ε πι των χοι των αυτων

Δ ι υ ψω σεις του Θε ου εν τω λα ρυγ γι αυ

των **Δ** και ρομ φαι αι δι στο μοι εν ταις χερ σιν αυτων

T ου ποι η η σαι εκ δι κη σιν εν τοις ε θνε σιν

ε λε γμους **Δ** εν τοις λα οις

T ου δη η σαι τους βα σι λεις αυ των εν πε ε δαις **Δ** και

τους εν δο ξους αυτων εν χει ρο πε δαις σι δη ραις

T ου ποι η σαι εν αυ τοι οις χρι μα εγ γρα πτον **Δ** δο ξα αυ

τη ε σται πα σι τοις ο σι ι οις αυ του

Δ ι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οις αυ του αι

νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ως

αυ του Δ

Ίδιόμελα

Πέτρου Ἐφεσίου

Ίδιόμελα

•Ηχος Φ Δι

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.324*

Δι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του αι νει τε αυ τον χα τα το πλη θος της με

γα λω συ νης α αυ του Δι

Cυν τρε χει λοι οι πον το συν ε ε δρι ο ον τω ω

ων I ι ι ου δαι αι ων ι να τον δη μι ουρ γον και

κτι στην των α α πα α αν των Πι λα τω πα α α

ρα δω ω ση ω τω ων α α α νο ο ο μων

ω των α α πι ι ι στων ο τι τον ερ χο μενον

χρι ναι ζω ων τα ας και νε ε χρους ει εις χρι σι ι ι ευ ευ

τρε ε πι ι ι ζου ου ου ου σι τον ι ω με

νο ο οντα α πα α θη προς πα α θος ε ε ε τοι

μα α ζου ου ου ου σι Κυ ρι ε μα χρο θυ υ με

με γα σου το ε λε ε ος δο ο ο ξα α α α

σοι

νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω ω ω ω και αι

αι κι θα α ρα

ου δας ο πα ρα α νο μος Κυ υ υ ρι ε

ο βα ψας εν τω δει ει πνω ω ω την χει ει ρα εν

τω τρυ βλι ω ω με ε τα α α σου εξ ε τει νεν

α νο μοι οι οις τας χει ει ρας του λα βει ειν αρ

γυ υ υ υ ρι ι ι α και ο του μυ ρου λο

γι σα μενος τι μην σε τον α τι μη η η τον ουχ

ε φρι ξε ε πω ω ω λη η η σαι ο τους πο

δας υ φα πλω σας ε πι το νι ψαι αι αι το ο ον Δε

σπο ο την και τε φι λη σε δο λι ως εις το προ

δου ναι τοι οι οις α α νο ο ο μοις χο ρου δε α πο
στο ο λω ων ρι ι ι φεις χαι τα τρι α χον τα
ρι ι ψας αρ γυ υ υ ρι α σου την τρι η με ε
ρον α να στα α α σι ι ιν ουχ ει ει δε δι
ης ε λε ε η σο ο ον η η η η μας
λι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω χαι χο ρω αι
νει τε αυ τον εν χορ δαι αις χαι αι αι ορ γα α
ι νω
ου δας ο προ δο της δο λι ο ος ων δο λι
ω φι λη μα τι πα ρε δω χε τον Σω τη η ρα Κυ υ

υριον τον Δε σποτην των απαντων ως δουλον
πεε πρακεε ετοιοιοις παααρααν νοοο
μοις ως προβατον επισφαγηηη ουτως ηηη
χολουουου θειοα μνοσοτουθε ουογιη
οοοσοοτουΠαατροςο μοοονοςποολυε
εελεεεεοσ
λινειτεαυτονενχυμβαλοιςευη
χοιςαινειτεαυτονεκχυμβαλοιςαλαλα
γμουπασαπνοηαινεσαατωτονκυυ
ριιιον

ου δας ο δου λος και δο λι ος ο μα θη τη ης
και ε πι ι ι βου λος ο φι ι λο ος και δι α
α α βο ο ο λος εκ των ερ γων α α α πε φα
αν θη η χο λου θει γαρ τω Δι δα α σκα α α
λω ^Δ και κα αθ ε α αυ τον ε με λε ε τη σε τη
ην προ ο ο δο σι ι αν ε λε γεν ε εν ε
ε α α αυ τω πα ρα δω ω ω σω του ου τον
και κερ δη η σω τα συν α χθε εν τα χρη η μα α α
τα ^γ ^θ ε πε ζη τει δε και το μυ ρο ο ον πρα θη η
ναι ^Δ και τον I η η σου ουν δο λω κρα α τη θη

η η η ναι α πε δω κεν α σπα σμον πα ρε ε ε ε δω
 κε ε το ο ον Χρι ι ι ι στον και ως προ βατον
 ε πι σφα γην ου τω ω ως η η η κο λου ου θει ο
 μο νος ευ σπλα αγ χνος και αι φι λα α αν θρω ω
 ω ω πος

Δόξα... Και νῦν...

Ἄχος πά Δι

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.328*

Δ ο ο ξα Πα α τρι και Γι υι ω και α γι ι
 ω Πνε ε ευ μα τι πε
 Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α
 α μην πε

Ο ν ε κη ρυ υ υ ξεν α α μνον Η η ησα ,
ι ας ερ χε ται ε πι σφα γη ην ε κου ου
ου ου σι ι ι ι ον και τον νω τον δι ι δω ω σιν
ει εις μα α α στι ι ι ι γας τας σι α γο
νας εις ρα πι ι ι σμα τα το δε προσ ω πον ουχ α
α πε ε στρα φη α πο ο αι αι σχυ υ νης ε εμ
πτυ σμα α α α των θα να τω δε α σχη μο νι
κα α α α τα δι ι κα α α ζε ε ε ε ται παν τα
ο α να μαρ τη η η τος ε κου σι ως κα τα
δε ε ε χε ται ι να πα σι δω ρη ση η ται την

εκ νε χρω ων α να α α στα α α α α σι

Διάλεκτος Αθηναϊκός
Ι ΙΩΝ

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Σοὶ δόξα πρέπει

Λουκᾶς Λουκᾶς

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Τιδιόμελα

*Ηχος Στοιχεῖο Δι

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριάδιον 1886 σ.192*

λι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με

γα λω συ νης α αυ του

Сυν τρε χει λοι οι πον το συν ε ε ε δρι ο ον

τω ω ων Ι ι ι ου δαι αι ων ι να τον Δη μι ου

ουρ γον και Κτι στην των α α πα α αν των Πι λα τω ω

— ἦν πάτερ τοῦ Ιησοῦ καὶ οὐδεὶς
ω πα α α ρα δω ω ση ω τω ων α α α νο

— καὶ οὐδέποτε θύμησεν τὸν θεόν
ο ο μων ω τω ων α α α πι ει ει στω ων ο τι τον

— οὐδέποτε λέγει τίνας
ερ χο μενον χρι ναι ζων τα αξχαι νε ε χρους ει εις χρι σι ε

— οὐδέποτε λέγει τίνας
ει ει ευ τρε ε πι ει ει ει ζου ου ου ου σι τον

— οὐδέποτε λέγει τίνας
ει ω με ε ε νο ο ον τα α πα α α θη προς

— οὐδέποτε λέγει τίνας
πα θος ε ε ε τοι μα α α ζου ου ου ου σι κυ ρι

— οὐδέποτε λέγει τίνας
ε μα χρο θυ υ με με γασου το ε λε ο ος δο ο

— οὐδέποτε λέγει τίνας
ο ο ξα α α α σοι

— οὐδέποτε λέγει τίνας
λι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

— οὐδέποτε λέγει τίνας
νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ει ω ω ω και αι

αι κι θα α ρα

ου δας ο πα ρα α νο μος Κυ υ υ ρι

ε ο βα ψας εν τω δει ει ει πνω ω ωτην χει ει ρα

εν τω τρυ βλι ω ω με ε τα α α σου εξ ε τει

νεν α νο μω ω ωτας χει ει ρας του λα βει ειν αρ γυ

υ υ υ ρι ι ι ι α και ο του μυ ρου λο γι σα

μενος τι μην σε τον α τι ι μη η τον ουκ ε φρι ξε

ε πω ω ω λη η ησαι ο τους πο δας υφ α πλωσας

ε πι το νι ι ψαι αι αι το ο ονΔε σπο ο την

και ε φι λη σε δο λι ως εις το προ δου ναι αι αι τοι

υπερβολής την πάτην ουδέτερην
οι οις α α νο ο ο μοις χο ρου δε Α πο στο ο ο
λω ων ρι ι ι φεις και τα τρι α κον τα ρι
ι ψας αρ γυ υ υ ρι α σου την τρι η με ε ρον
Α να α στα α α σι ι ιν ουκ ει ει δε δι
ης ε λε η η σο ο ον η η η η μας
λ ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι
νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α
ι
ου δας ο προ δο της δο λι ο ος ων δο λι ω
φι λη μα τι παρ ε δω κε τον Σω τη η ρα Κυ υ

υ ρι ον τον Δε σπο την των α παντων ως δου λον πε
ε ε πρα χε ε τοι οι οις πα α αρα α νο ο ο μοις
ως προ βα τον ε πι σφα α γη η ην ου τως η η η
χο ο ο λου ου ου ου θει ο α μνος ο του Θε ου
ο Γι ο ος ο ο του ου Πα α τρος ο μο ο νος πο
λυ υ ε ε ε λε ε ε ε ος

λ ι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις ευ η
χοις **αι** νει τε αυ τον εκ χυμ βα λοις α λα λα
γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω τον **Ku** υ υ
ρι ι ι ον

ου δας ο δου λος και δο λι ος ο μα θη τη
ης και ε πι ι ι βου λος ο ο φι ι λοος και
δι α α α α βο ο ο ο λος εκ των ερ γω ω
ων α α α πε φα αν θη η χο λου θει γαρτω Δι δα α
σκα α α λω και κααθ ε α αυ τον ε με λε ε ε
τη σε ε τη η ην προ ο ο δο σι ι αν ε λε γεν
ε εν ε ε α α αυ τω πα ρα δω ω ω σω του ου
τον και κερ δη η η σω τα συν α χθε ε εν τα χρη
η μα α α τα επ ε ζη τει δε και το μυ ρο ο ον
πρα θη η ναι και τον I η η σου ουουν δο λω κρα

α α τη θη η η η η ναι απ ε δωκεν α σπα σμον παρ
 ε ε ε ε δω κε ε το ο ο ον Χρι ι ι ι στον
 και ως προ βατον ε πι σφα α γην ου ου τω ω ως η
 η η κο λου ου θει ο μο νος ευ σπλα αγχνος και φι ι
 λα α α αν θρω ω ω πος

Δόξα... Και νῦν...

Ἄγαγος Δόξα Δι

Παναγιώτου Κηληζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.196*

Δ ο ο ξα Πα τρι ι ι ι και Γι ω και α γι ι ω
 Πνε ε ευ μα τι
 Και νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
 ω ω ω ωνων α μην

Ο ν ε κη η ρυ υ ξεν Α α μνον Η η η σα ι ι ας
ερ χεται ε πι σφα γη ην ε κου ου ου ουου σι ι ι
ι ον και τον νω το ον δι ι δω ω σιν εις μα α
α α στι ι ι ι γας τας σι α γο νας εις ρα
πι ι ι ι σμα τα το δε προ σωπον ουκ α α πε ε
στρα α φη α πο αι αισχυ υ νης ε ε εμ πτυ σμα α α α
α των θα να τω δε α σχη μο νι κα α α α τα δι
κα α α α α ζε ε ε ε ται παν τα ο α να μα
αρτη η τος ε κου σι ως κα τα δε ε ε χε ται ι να
πα σι δω ρη ση η ται την εκ νε κρω ων α α να α

Γεωργίου Βιολάκη
α α στα α α α σιν

* ξ ι ι ι ι
σι ι ι ι ι

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

Σοὶ δόξα πρέπει

Λουκᾶς Λουκᾶς

Γεωργίου Βιολάκη

Τιδιόμελα

Ὕχος Σε Δι

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.454*

λι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με

γα λω συ νης α αυ του

С υν τρε χει λοι οι πον το συν ε δρι ον των Ιι

ι ου δαι αι ων ι να τον Δη μι ουρ γον και κτι

στην των α α πα α αν των Πι λα τω πα α α ρα

δω ω ση ω τω ων α νο ο ο μων ω

των α πι ι ι στων ο τι τον ερ χο με νον κρι ναι

ζω ων τα ας και νε ε ρους ει εις κρι σι ι ι ν ευ τρε ε

πι ι ι ι ι ζου ου ου ου σιν τον ι ω με

νο ο οντα πα α α θη προς πα α θος ε ε ε τοι

μα α ζου ου ου ου σι κ ρι ε μα ρο θυ υ με

με γα σου το ε λε ο ος δο ο ο ξα α α α

σοι

λι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν φαλ τη ρι ι ω ω ω ω και αι

αι κι θα α ρα

ου δας ο πα ρα νο μος Ku υ υ ρι
ε Α ο βα ψας εν τω δει ει πνω ω ω την χει ει
ρα εν τω τρυ βλι ω ω με ε ε τα α σου ου
εξ ε τει νεν α νο νο μω ω ως τας χει ρας του λα
βειν αρ γυ υ υ ρι ι ι ι α και ο του μυ
ρου λο γι σα με νος τι μην σε τον α τι μη τον ουκ
ε φρι ξε ε πω λη η η σαι ο τους πο δας
υφ α πλω σας ε πι το νι ψαι το ο ον Δε σπο ο
την κατ ε φι λη σε δο λι ως εις το προ δου ναι
τοι οι οις α νο ο ο μοις ζο ρου δε Α πο στο ο

λων ρι ι ι φεις και τα τρι α χον τα ρι

ι ψας αρ γυ υ υ ρι α σου την τρι η με ε ρου

A να στα σι ι ιν ουκ οι οι δε δι ης ε

λε ε η η σο ο ον η η η η μας

λι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α

νω

ου δας ο προ δο της δο ο λι ο ος ων δο

λι ω φι λη μα τι παρ ε δω κε τον Σω τη

η ρα Κυ ρι ον τον Δε σπο την των α παν των

ως δου λον πε πρα κε ε τοις Ι ι ι ου δαι αι αι

οις ως προ βα τον ε πι σφα α γη ην ου ου τως

η η χο λου ου ου θει ο α μνος ο του Θε ου

ο Γι ο ος ο ο του Πα α τρος ο μο ο νος πο λυ

ε ε ε λε ε ε ε ος

λι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις ευ η

χοις αι νει τε αυ τον εκ χυμ βα λοις α λα λα

γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ

ρι ι ι ον

ου δας ο δου λος και δο λι ος ο μα θη τη

ης και ε πι ι ι βου ου λος ο φι ι λο ος και
δι α α βο ο ο ο λος εκ των ερ γων α α
α πε φαν θη η ρο λου θει γαρ τω δι ι δα α σκα
α α λω και καθ ε ε α αυ τον ε με λε ε τη
σε ε την προ ο ο δο σι ι αν ε λε γεν ε εν ε
α αυ τω πα ρα δω ω ω σω του ου τον και
κερ δι ι ι σω τα συν α χθε εν τα χρη η μα α
α τα ε πε ζη τει δε και το μυ ρο ο ον πρα θη
η ναι και τον I η η σου ου ουν δο ο λω κρα α
τη θη η η ναι α πε δω ρεν α σπα σμον παρ ε

ε ε ε δω χε ε το ο ον Χρι ι ι ι στον και ως
 προ βα τον ε πι σφα γην ου τως η η η κο λου ου
 θει ο μο νος ευ σπλα α αγ χνος και φι λα α
 αν θρωω ω ω πος

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἄχος **Δέ**

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.458*

Δο ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και γι υι ω και
 α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι πνευμα
 και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας
 των αι ω ω ωνων α α μην πνευμα
 ο ν ε χη ρυ ξεν α α μνο ον Η η η σα ι ας

ερ χε ται ε πι σφα γη ην εκ ου ου ου ου σι ι ι ι
 ον ^Α και τον νω τον δι ι δω ω σιν ει εις μα α
 στι ι ι ι γας τας σι α γο νας εις ρα πι ι
 ι σμα τα ^Α το δε προ σω πιν ουχ α α πε ε
 στρα α φη α πο αι αι σχυ υ νης ε εμ πτυ σμα α α
 α των ^γ θα να τω δε α σχη μο νι κα α α α τα
 δι ι κα α ^{ζε ε ε ε} ται παν τα ο α να μαρ
 τη τος εκ ου σι ως κα τα δε ε ε χε ται ι να
 πα σι δω ρη ση η ται την εκ νε κρων A να α
 α στα α α α σιν * ^Α
 σι ι ι ι ι

Ὕχος Ἀ Δι

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.191/638*

Δι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του αι νει τε αυ τον **Χα** τα το πλη θος της με

Α

γα λω συ νης α αυ του

Ο υν τρε χει ει λοι οι πον το συν ε δρι ε ο ον

τω ω ων **Ι** ου δαι αι ων ι να τον δη η μι

ουρ γον και αι κτι στην των α α πα α αν των **Πι** λα

τω ω πα α ρα δω ω ω ω ση ω ω

τω ω ω ωων α α α νο ο ο ο μων ω ω τω ω

ων α α α πι ι ι ι στω ων **Ο** τι ι τον ερ χο

με νον χρι ναι αι ζων τας και νε ε χρου ου ου ους εις χρι ι

σι ιν ευ τρε ε πι ι ι ζου ου ου ου σι τον

ι ω ω με ε ε νο ον τα πα α α α α α

α α α α α α θη προς πα α α α θος ε τοι

μα α α α α α α ζου ου ου ου σι Κυ ρι ι ε

μα χρο ο ο θυ υ υ υ υ με με

γα α σου το ε λε ε ο ος δο ο ο 0 0 0 0

ο ο ξα σοι

νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω ω ω ω και αι

αι κι θα α ρα

ου δα ας ο πα ρα νο μος Κυ υ ρι

ε ε ο βα ψα ας εν τω δει ει ει πνω τα ας

χει ει ει ει ει ρας εν τω τρι βλι ε ε ε ω

ω ω με ε τα α α σου ου εξ ε ε τει νει α

νο ο ο ο μως τα ας χει ει ει ει ρας του λα

βει ει ει ει ει ειν αρ γυ υ υ υ υ ρι ε

α ξαι ο του μυ υ υ ρου λο γι σα α με ε ε

νος τι ε μη ην σε τον α τι ε μη η η τον ουκ ε

ε φρι ξε ε ε ε πω ω ω λη η η η σαι ο τους

πο ο ο δας ρ υφ α πλωω ω ω σα α ας ρ ε πι το

νι ρ ε ε ε ε ε ε ψαι ρ τον Δε

σπο ο ο ο ο τηην ρ χα τε φι ε λη η σε

δο λι ε ε ε ε ε ε εις το προ

δου ουναιαι τοις α νο ο ο ο ο μοις ρ χο ρου

ου δε α πο στο ο ο ο λων ρι ε φει εις ρ χαι ται

τρι α κο ον τα ρι ε ε ψας αρ γυ υ υ ρι α

σου τηην τρι η η με ε ρο ον Α α να α α στα σι εν

ου ου ουχ ει ει ει ει δε δι εης ε λε η

η σο ο ον η η η η μας Α

αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι
νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α

νω αι
νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α

νω αι
νω

ου δα ας ο προ δο ο ο της δο ο ο λι ο ος ω
ου δα ας ο προ δο ο ο της δο ο ο λι ο ος ω

ων δο λι ιι ω φι λη η μα α τι πα ρε
ων δο λι ιι ω φι λη η μα α τι πα ρε

ε δω ω κε τον Σω τη η η ρα Κυ υ υ υ υ
ε δω ω κε τον Σω τη η η ρα Κυ υ υ υ υ

ρι ι ον τον Δε σπο την των α α πα α αν των ως
ρι ι ον τον Δε σπο την των α α πα α αν των ως

δου ου ου λο ον πε ε πρα α κε ε τοι οι οις πα α α α
δου ου ου λο ον πε ε πρα α κε ε τοι οι οις πα α α α

ρα α νο ο ο ο μοις ως προ βα τον ε πι σφα α
ρα α νο ο ο ο μοις ως προ βα τον ε πι σφα α

γη η η η η η ου ου τος η η χο λου ου ου
γη η η η η η ου ου τος η η χο λου ου ου

θει ο α μνος ο του Θε ου ο γι ο ος ο ο ο

του Πα α τρο ος ο μο ο ο νος πο λυ υ ε ε ε

ε ε ε ε λε ος

λι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η

χοις αι νει τε αυ τον εκ κυμ βα λοις α λα λα

γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω τον κυ υ υ

ρι ι ι ον

ου ου δας ο δου λος και δο ο λι ι ος ο

μα θη τη η ης και ε πι ι βου ου λος ο φι

ι λο ο ος και δι α α α α α α α βο ο ο ο

λος εκ των ε ερ γω ωων α πε φα α α α
α αν θη η κο λου θει γαρ τω δι δα α σκα α α
λω ^Δ και καθ ε αυ τον ε με λε τη η σε ε τη η
ην προ ο ο δο ο σι ι ι αν ε λε γεν εν ε αυ τω
πα ρα δω σω ω του ου ου τον και κερ δη η σω τα
συν α χθε εν τα χρη η μα α α τα ε πε ζη
τει δε και το μυ ρον πρα α θη η η ναι και τον I ι
η η σου ουν δο ο λω ωκρα τη θη η η η η η
ναι ⁶ α πε δω κεν α σπα α σμο ον πα ρε ε δω
ω ω κε ε ε ε τον Χρι ι ι στον ^Δ και αι ω ως προ

βα τον ε πι ι ι σφα α γη η η η η η ου ου τος
 η η χο λου ου ου ου θει ο μο ο ο νο ος
 ε ευ σπλα α αγ χνος και φι λα α α α α α α α
 α α αν θρω πος

Δόξα... Και νῦν...

Ἄχος Φίλος Δι

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.196/643*

Ν ε Δο ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι
 Γι υι υι ω ω και α γι ι ι ι ι
 Ι ι ι ι ω Πνε ε ε ε ε ευ μα α λα α α
 α τι

Κ αι νυ υ υ υ υ υν και α α α ει ει ει και εις

τούς αι ω να αξ τω ων αι αι αι ω ω ω νων α α

μη η η η η η η η η η η η η η

O ν ε κη η η η ρυ υ υ υ υ ξε ε εν α α μνο

ο ο ον H σα ι ι ι ι ι ι ας ερ

χε ε ται ε πι σφα γη ην ε κου ου ου ου ου ου σι

ι ι ι ον και τον νω ω ω ω ω τον δι ι δω ω

σιν ει εις μα α στι ι ι ι γας τας σι α

γο να ας εις ρα πι ι ι σμα τα το δε προς

ω πον ουκ α πε ε ε στρα α α φη η α πο αι σχυ

ηη ης ε εμ πτυ σμα α α α των θα να α

τω ω δε ε α α σχη μο ο ο νι κα τα δι
 κα α α α α α α ζε ε ε ε τα παντα ο α
 να μα α α αρ τη η η η το ο ος ε κου σι ε
 ι ι ω ως κα α τα δε ε ε χε ε ε ται ι
 να πα σι δω ρη η ση η η ται την εκ νε κρων α α
 να α α α α στα α σιν

Γεράσιμος Μοναχός Άγιορείτης

Σοὶ δόξα πρέπει

Λουκᾶς Λουκᾶς

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ιδιόμελα

Ἄχος Σπλαντζία

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.65*

λι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ
 του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με

γα λω συ ης α αυ του

C υν τρε χει λοι πον το συν ε δρι ον των I ι ι ου

δαι αι ων ι να τον δη μι ουρ γον και κτι στην των

α α πα α αν των II λα τω πα α α ρα α δω ω ω

ση ω των α α α νο ο ο μω ων ω τω ω

ω ων α α α πι ι ι στω ων ο τι τον ερ χο με

νον κρι ναι ζω ων τα ας και νε κρους ει εις κρι σι ι ι ειν

ευ τρε πι ι ι ζου ου ου σι τον ι ω με

νο ο ο τα πα α θη προς πα θος ε ε ε τοι μα α

α ζου ου ου σι Κυ ρι ε μα κρο θυ υ υ με με

γασου το ε λε ε ο ος δο ο ο ξα α α σοι
νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι
νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω ω ω χαι αι
αι κι θα α ρα

ου δας ο πα ρα α νο μος Κυ υ υ ρι ε
ο βα ψας εν τω δει πνω ω ω ω την χει ει ρα εν
τω τρυ βλι ι ι ω με ε τα α σου ου ε ξε τει νει
α νο μω ω ως τας χει ει ρας του λα βει ειν αρ γυ
υ υ ρι ι ι α χαι ο του μυ ρου λο γι
σα με νος τι μην σε τον α τι μη η τον ουκ ε φρι

καὶ οὐδεὶς τοῦτον πάντας λέγει εἰς τὸν θεόν
ξε ε πω ω ω λη η η σαι αι ο τους πο δας

υ φα πλω σας ε πι τω νι ψαι το ο ον Δε σπο ο

την χα τε φι λη σε δο λι ως εις το προ δου ναι

τοι οι οις α α νο ο ο μοις χο ρου δε Α πο στο

ο ο λων ρι ι φεις χαι τα τρι α χοντα ρι ι ψας

αρ γυ υ υ ρι α σου την τρι η με ε ρον Α να

στα σι ι ιν ουχ ει ει δε δι ης ε λε ε η η

σο ο ον η η η μας

λι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α

β
νω

ου δας ο προ δο της δο ο ο λι ος ων δο

λι ω φι λη μα τι πα ρε δω κε τον Σω τη η ρα

κυ υ υ ρι ι ι ον τον Δε σπο την των α α

πα α αν των ως δου λον πε πρα κε τοις πα α α ρα νο

ο ο μοις ως προ βα τον ε πι σφα γη η η ην

ου ου τω ως η η χο λου ου ου θει ο α μνο

ος του Θε ου ο Γι ο ος ο ο του Πα τρος ο μο

ο νος πο ο λυ υ ε ε ε λε ε ε ος

λι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις ευ η

χοις αι νει τε αυ τον εκ χυμ βα λοις α λα λα

γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Ku υ υ

ρι ε ε ε ον

ου δας ο δου λος και δο λι ος ο μα θη τη ης

και ε πι ε ε βου λος ο φι ε λο ος και δι

α α α βο ο ο λος εκ των ερ γων α α α πε

φα αν θη η κο λου θη γαρ τωΔιδα α σκα α α λω

και καθ ε αυ τον ε με λε τη σεν την προ ο ο δο

σι ε αν ε λεγε ε εν εν ε ε α αυ τω ω πα ρα

δω ω ωσω του ου τον και κερ δη η η σω τα συ να χθε

εν τα χρη η μα τα ε πε ζη τει δε και το μυ

ρο ο ονπρα θη η ναι και τον Ι η σου ουουν δο

ο λω ω χρα α τη θη η ναι α πε δωκεν α

σπα σμον πα ρε ε ε δω κε το ο ον Χρι ε ε

στον ⁶ και ως προ βατον ε πι σφα γη η η ην ου ου

τω ως η η κο λου ου ου θει ο μο νος ευ

σπλααγχνος και φι ε λα α αν θρω ω ω πος

Δόξα... Και νῦν...

Ἄχος Ἀ Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.69*

Δ ο οξαΠα τρι ε ε και Γι ω και α γι ε ω

Πνε ε ευ μα τι

Kαι νυ ον και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω ω ω ωνων α μην

Oν ε κη ρυξεν Α μνον Η η η σα ι ι ας ερ
χεται ε πι σφα γη ην ε κου ου ου σι ι ι ον

και τον νω ω τον δι ι δω ω σιν εις μα α α στι ι
ι γας τας σι α γο νας εις ρα πι ι ι

σμα τα το δε προ σωπον ουκ α α πε ε στρα φη α
πο αι αι σχυ υ νη ης ε εμ πτυ σμα α α των

θα να τω δε α σχη μο υ κα α α α τα δι κα α
α ζε ε ε ται παν τα ο α να μαρ τη η τος ε

καὶ τὰς πάσας ἀνθετοῦσας ταῖς δέ εἰς ταῖς εἰς ταῖς ι
 καὶ πάσι δώρη σηματησανταῖς εκ νεκρῶν αὐτοῖς Α α να
 σταῖς αὐτοῖς σταῖς αὐτοῖς *
 α α στα α α στιν

* Λαττίνας Διάλεκτος
 στα α α α στι ι ι ι ι ι

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Σοὶ δόξα πρέπει

Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ιδιόμελα

* Ήχος Σταύρος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάδα 1996 σ.95*

λι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ
 του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με
 γα λω συ νης α αυ του

ιν τρε χει λοι οι πον το συν ε δρι οντων Ι ι ι ου

δαι αι ων ι να τον δη μι ουρ γον και κτι στην των
α α πα α αν των Πι λα τω πα α α ρα α δω ω ω
ση ω τω ων α α α νο 0 0 μω ων ω τω
ων α α α πι ι ι στων ο τι τον ερ χο μενον κρι ναι
ζων τα ας και νε ε χρους ει εις κρι σι ι ι ν ευ τρε πι
ι ι ζου ου ου ου σι τον ι ω μενον τα πα α α
θη η προς πα θος ε τοι μα α ζου ου ου ου σι Ku
ρι ε μα χρο θυ υ με με γα σου το ε λε ε ο ος δο
ο ο ξα α α α σοι
λι vel τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω ω ω και αι

αι κι θα α ρα

ου δας ο πα ρα α νο μος Κυ υ υ ρι ε

ο βα ψας εν τω δει πνω τη ην χει ει ει ρα εν τω τρυ

βλι ω ω με τα α σου ου εξ ε τει νεν α νο μοι οι οις

τας χει ει ρας του λα βει ειν αρ γυ υ

υ υ ρι ι ι α και ο του μυ ρου λο γι σα

μενος τι μην σε τον α τι μη η τον ουχ ε φρι ξε πω λη

η η σαι αι ο τους πο δας υ φα πλω ω σας ε πι

το νι ψαι το ο ον Δε σπο ο την κα τε φι λη σε δο

λι ι ως εις το προ δου ναι αι αι τοι οι οις α α νο

ο ο μοις χο ρου δε α πο στο ο ο λων ρι ι φει

εις και τα τρι α κοντα ρι ι ψας αρ γυ υ υ ρι

α σου την τρι η με ε ρον α να στα σιν ουκ ει ει ει

δε ε δι ης ε λε ε η η σο ο ον η η η η

μας

αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α

νω

ου δας ο προ δο της δο λι ο ος ων δο λι

ω φι λη μα τι πα ρε δω ω κε τον σω τη η ρα Ku
υ υ ρι ι ι ι ον τον Δε σπο την των α πα α αν
των ως δου λον πε πρα κε ε τοι οι οις πα α α ρα α νο
ο ο μοις και ως προ βα τον ε πι σφα α γη η ην
ου τως η η κο λου ου ου θει ο α μνος ο
του Θε ου ο Γι ο ος ο ο του Πα α τρο ο ο ος
ο μο ο νος πο λυ ε ε ε λε ε ε ε ος
λι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η
χοις αι νει τε αυ τον εκ κυμ βα λοις α λα λα
γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Ku υ υ

Ἄγιον Λαόν

ρι 1 1 0ν

οὐ δας ὁ δου λος και δο ὁ λι ὁ οσ ὁ

μα θη τη ης και ε πι ι ι βου λος ο φι ι

λο ος και δι α α α βο ο ο ο λος εκ των

ερ γω ω ων α α α πε ε φα α αν θη η κο

λου θει γαρ τω Δι ι ι δα σκα α λω και καθ ε

α αυ τον ε με λε ε τη η σε ε την προ δο σι ι

ι ι αν ε λε γεν ε εν ε α αυ τω ω πα ρα δω ω

ω σω του ου τον και κερ δη η η σω τα συν α χθεν

τα χρη η η μα α α α τα ε πε ζη τει δε και

το μυ ρο ο ονπρα θη η ναι και τον I η η σου
 ουουν δο λω κρα α τη θηη η η ναι α πε δωκεν
 α σπα σμον πα ρε ε δωκετο ον Xρι i στο ον και ως προ
 βα τον ε πι σφα γην ου τω ω ως η η η κο λου ου
 θει o μο νος ευ σπλα αγ χνος και φι i λα α

αν θρωω ω ω πος

* o μο νο oς ε ευ σπλα α αγ χνος

Λόξα... Και νῦν...

*χνος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.98*

Δο ο ο ξα Πα α α τρι i i και Γι υι ω και

πνεύματι τοῦ οὐρανοῦ
α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Καὶ νυ συ συ συν καὶ α α ει καὶ εις τους αι ω νας

των αι ω ω ω νων α α μην

Ον ε κη ρυ υ ξεν α μνο ον Η η η σα ι ι ας

ερ χεται ε πι σφα γη ην ε κου ου ου σι ι ι ι

ον καὶ τον νω τον δι ι δω ω σιν εις μα α α

α α στι ι ι ι γας τας σι α γο νας εις ρα

πι ι ι σμα τα το δε προσ ω ω πον ουχ α πε στρα φη

α πο αι σχυ υ υ νης ε εμ πτυ σμα α α α των

θα να τω δε α σχη η μο ο νι κα τα δι κα α

α α ζε ε ε ε ται πα αντα ο α να μαρ τη η τος

ε κου σι ως κα τα δε ε ε χε ται ι να πα σι

δω ω ω ρη η ση η ται την εκ νε χρω ων α α

να α α στα α α α σιν

Τὸ τέλος

* την εκ νε χρω ων α α να

α α α α α στα α σι ι ι ιν

Γεράσιμος Μοναχός Άγιορετίης

Σοὶ δόξα πρέπει

Λουκᾶς Λουκᾶ

Εἰς τὸν Στίχον

Πέτρου Ἐφεσίου

Ιδιόμελα
χορός β'

Ἄχος πᾶς Νη

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.329*

Κ η με ρον το κα τα του Χρι στου πο νη ρον συν η

χθη συν ε ε ε ε δρι ι ι ι ον ρι και κατ αυ του

καὶ ἀλλαγῆς — τοῦτον τὸν παρόντα δού ναι
κενα α ε βου ου λευ σαν το ο πα ρα δου ναι

πει λα α τω ⁶λ εις θα να τον τον α νε ε
πει λα α τω λ εις θα να τον τον α νε ε

ε ευ θυ υ υ υ νον ^vλ ση με ρον την των χρη μα
ε ευ θυ υ υ υ νον λ ση με ρον την των χρη μα

τω ων α αγ χο ο ο νην ^Aλ I ου δας ε αυ τω ω
τω ων α αγ χο ο ο νην λ I ου δας ε αυ τω ω

πε ε ρι τι ι ι θηη η η σι ^Aλ και στε ρει ει
πε ε ρι τι ι ι θηη η η σι λ και στε ρει ει

ται κα ατ α αμ φω ⁶λ ζω ης προ οσ και αι αι ρου
ται κα ατ α αμ φω λ ζω ης προ οσ και αι αι ρου

και αι αι θει ει ει ει ας ^vλ ση με ρον Κα ι α
και αι αι θει ει ει ει ας λ ση με ρον Κα ι α

φας α κων προ φη η τε ευ ει ⁶λ συμ φε ε ε ρει ει
φας α κων προ φη η τε ευ ει λ συμ φε ε ε ρει ει

λε ε ε γων υ περ του λα ου ου ου ε ε να α
λε ε ε γων υ περ του λα ου ου ου ε ε να α

πο ο ο λε ε ε ε σθαι ^vλ ηλ θε ε γαρ υ
πο ο ο λε ε ε ε σθαι λ ηλ θε ε γαρ υ

περ των α μαρ πι ω ων η μω ων του πα α θειν
ι να α η η μας ε λε ευ θε ε ρω ω ω ση η ^Δ_Δ εκ

της δου λει ει ας του ε ε χθρου ^Δ_Δ ως α γα θο

ο ος και φι λα α α αν θρω ω ω ω πος ^γ_Δ

χ ο ε σθι ων αρ τους μου ^χ_λ ε με γα λυ νεν επ

ε με πτε ε ερ νι ι ι ι σμον ^γ_Δ

C η μερον ο I ου δας το της φι λο πτω χει ας

κρυ πτει προσ ω ω πει ει ει ον ^ε_λ και της πλε ο νε

ξι ι ι ας α να α κα λυ πτει τη η η ην μο ο ο ορ

φην ^γ_δ ουχ ε τι των πε νη τω ω ω ων φρο ον τι ι ι

ζει ει **δ** ουχ ε ε τι το μυ ρον πι ι πρα α α
σκει ει **δ** το ο ο τη η ης α μαρ τω ω λου **Δ**
αλ λα α το ου ου ρα νι ι ο ον μυ σ υ ρο ον **Δ**
και εξ αυ του νο σφι ζε ε ε ται τα αρ γυ υ
υ υ ρι ι ι ι α **δ** τρε χει προς Ι ου ου δαι αι
ους **λ** λε ε ε γει τοις πα α ρα νο ο ο μοι οις τι μοι
θε λε τε ε δου ου ναι **λ** κα γω υ μιν πα ρα δω
ω ω σω ω α α αυ τον **δ** ω φι λαρ γυ ρι ι
α α α ας προ δο ο ο του ου **δ** ευ ω νον ποι ει ει
ται τη ην πρα α σιν **λ** προς την γνωμην των α γο ρα ζο ο

ον των ⁶**λ** του πω λου με ε νου την πρα γμα α τει ει ει
αν ποι οι οι ει ει ει ται **δ** ουχ α κρι βο λο
γει ται προς τη ην τι ι μην ⁶**λ** αλλ ως δου ουλον φυ γα δα
α πε ε ε εμ πο ο ο ο λει **δ** ε θος γαρ τοις κλε ε
πτου ου σι ρι πτειν τα τι ι ι ι μι ι ι ι α **δ**
νυν ε βα λε τα α α γι ι α τοις κυ σιν ο μα α
α α θη η η η της **δ** η γαρ λυσ σα της φι λα α
α αρ γυ υ ρι ι ι ας **Δ** κα τα του ι δι
ου ου Δε ε ε σπο ο ο του ου μαι αι νε ε σθαι
ε ποι οι η σε εν α α αυ τον **η** τη ην πει ει ραν

φυ υ γω ω μεν χρα α α ζο ο ον τες **Δ** μα χρο θυ
υ με Κυ υ υ ρι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι **Δ**

Τὸ ἐπόμενο ἐπαναλαμβάνεται στὸ Δόξα...

χ ξ ε πο ρευ ε το ε ξω χαι ε λα λει **χ**
Ε

ε πι ι ι ι το ο α α αυ το **Δ**

Ο τρο πος σου δο λι ο τη το ος γε ε ε

μει **λ** πα α α ρα α νο με I ι ι ου ου ου ου

δα **Δ** νο σων γαρ φι λα αρ γυ υ ρι ι ι α αν **Δ** ε

κερ δη η σα ας μι σαν θρω ω ω πι ι ι ι

αν **Δ** ει γαρ πλου τον η η γα α α πας **λ** τι πε ρι

πτω ω χει ει αν δι ι δα α σκον πι ε

ε ε φοι οι οι οι τας **δ** ει δε ε και αι αι αι ε

φι ι ι λεις **δ** ι να τι ε πω λεις τον α α τι μη

η τον προ δι δου ου ους ει εις μι αι φο ο ο νι ι

ι ι αν **δ** φρι ξον η η λι ι ε στε ε να α ξον η η

γη **χ** και χλο νου με ε νη βο ο ο η η η η

σον **δ** α νε ξι ι κα α κε Κυ υ υ ρι ε δο ο

ο ο ξα α α α σοι **δ**

λ ο γον πα ρα νο μον **χ** 6 κα τε ε θε εν το ο ο

κα ατ ε ε μου **δ**

Μ η δει **ε** ει εις ω πι ι στοι **π** 9 του δε σπο τι ι

χου δει ει πνου α α μυ η η τος ⁶
μη δεις ο λως ως
ο Ι ε ου ου δας ⁶
λο λι ε ως προοσ ε ε τω τη
τρα α α πε ε ε ε ζη ^γ
ε κει νο ος γαρ
τον ψω ω μο ον δε ξα α α με ε ε ε νος ^Δ
κα
τα του αρ του ε χω ω ω ω ρη η η η σε ^γ
σχη
μα τι ε μεν ω ων μα θη η της ^Δ
πρα α γμα τι δε ε
πα ρω ω ω ω ω ων φο ο νε ε ευ της ^γ
τοις μεν Ι ου δαι οις συ υν α α γαλ λο ο ο με ε
ε ε νος ^Δ
τοις δε α πο ο στο ο λοις συν αυ λι ζο ο
ο ο με ε ε ε νος ^γ
μι σων ε ε φι ε ε λει

ει φι λων ε ε πω ω λει ⁶ τον εξ α γο ρα σα αν
 τα η μα α ας τη ης κα α τα α α α ρας ^Δ τον
 Θε ο ον και Σω τη η ρα των ψυ χω ω ω ων η η η η
 μων ^γ ^Δ

Λόξα...

χορὸς β' ^π Ηχος λ π δη Νη

Πέτρου Έφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.332*

Δ ο ξα Πα α τρι και αι Γι υι ω ⁶ και α γι ω Πνε
 ε ε ευ μα α α α τι ^γ πε

Ο τρο πος σου δο λι ο τη το ος γε ε ε
 μει ⁶ πα α α ρα α νο με Ι ι ι ου ου ου

δα **δ** νο σων γαρ φι λα αρ γυ υ ρι ε ε α αν **δ** ε
κερ δη η σα ας μι σαν θρω ω ω πι ε ε
αν **δ** ει γαρ πλου τον η η γα α α πας **λ** τι πε ρι
πτω ω χει ει αν δι ε δα α σκον τι ε
ε ε φοι οι οι οι τας **δ** ει δε ε και αι αι αι ε
φι ε ε λεις **δ** ε να τι ε πω λεις τον α α τι μη
η τον προ δι δου ου ους ει εις μι αι φο ο ο νι ε
ι αν **δ** φρι ξον η η λι ε ε στε ε να α ξον η η
γη **λ** και κλο νου με ε νη βο ο ο η η η η
σον **δ** α νε ξι ε κα α κε Κυ υ υ ρι ε δο ο

χορὸς α'
ο ο ξα α α α σοι ν
δι

Καὶ νῦν...

*Ηχος λ ḥ πα

Πέτρου Εφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.334*

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω ω νας των αι ω

ω νων α α α α μην π
πιε

Μ υ στα γω γωνσου Κυ ρι ε τους μα α θη η τας ε ε

δι ι ι δα α σκες λε ε ε ε γων π
ω φι ι λοι

οι ο ρα α α α α α τε χ
μη δεις υ μας χω ρι ι

σει ει μου ου φο ο βος δι ει γαρ πα σχωω α αλλ υ πε ερ

του χο ο ο ο σμου π
μη ουν σκαν δα λι ι ζε σθε ε

ε εν ε ε ε ε μοι ρ ου γαρ ηλ θον δι α κο
ο νη η θη η ναι αλ λα α δι α κο νη η η
σαι αι Δικαιοδοσια δου ναι τη ηνψυ υ χη ην μου λυ υ υ τρο ον
υ πε ερ του κοο ο ο σμου π ι ει ουν υ υ μεις φι
ι λοι μου ου ε ε στε ρ ο ε με μι ι ι μει ει ει
ει σθε ρ ο θε λων πρω το ος ει ει ναι Δι ε ε στω ω
ω ε ε σχα α α τος π ι ο δε σπο ο της ως ο
ο δι ι α α α α α κοο ο ο νος π ι μει να τε
ε ε ε εν ε ε μοι ρ ι να βο ο τρυν φε ε
ε ρηη η η τε ρ ο ε γω γαρ ει μι της ζω ης η

α αμπε λο ο ο ο ο οι π
Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Ἀγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι

Δουκᾶς Δουκᾶ

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ιδιόμελα
χορὸς β'

Ἄχος πλὴ Νη

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.197*

Κ η με ρον το κα τα του Χρι ε στου πο νη ρον συν
η η χθη συ υν ε ε ε ε δρι ε ε ε ον και
κατ αυ του κε να α ε βουου ου λευ σα α το πα ρα
δου ναι Πι ε λα α α τω εις θα να τον τον α α νε ε
ε ευ θυ υ υ υ νον ση με ε ρον την των χρη η μα
τω ων α αγ χο ο ο νη ην Ι ου δας ε αυ τω
πε ε ρι ε τι ε ε θη η η η σι και στε ρει ται

κα ατ α α μ φω ζω ης προ οσ και αι αι αι ρου ου ου
και αι αι θει ει ει ει ας ση με ρον Κα ι α
φας α κων προ φη η τε ε ευ ει συ υμ φε ε ε ε βει ει
λε ε ε γων υ περ του λα ου ου ου ε ε να α
α α πο ο ο λε ε ε ε σθαι ση ηλ θε ε ε γαρ υ περ
των α μαρ τι ω ων η μω ων του πα α θειν Δι ι ι
να η η μας ε λε ευ θε ε ε ρω ω ω ση η εκ της
δου λει ει ας του ε ε ε χθρου ως α γα θο ο ος
και αι φι λα α α αν θρω ω ω ω πος ση
Ο ε σθι ων αρ τους μου ε με γα λυ νεν επ

ε με πτε ε ερ νι ι ι ι σμον **γ** **δ**

C η μερον ο Ι ου δας το της φι λο πτω χει ας

χρυπτει προσω ω πει ει ει ον **λ** **γ** και της πλε ο νε **ξ** ι ι

α ας α να καλυ πτει τη η η ην μο ο ο αρ φην **γ** **δ**

ουκ ε τι των πε νη τω ω ω ων φρον τι ι ι **ζ** ει ει ουκ

ε ε τι το ο μυ ρο ον πι ι πρα α ασκει **δ** **σ** το ο

ο ο τη ης α α μαρ τω ω λου αλ λα το ου ου ρα

νι ι ο ον μυ υ υ ρο ον και **εξ** αυ του νο ο ο

σφι ι **ζ** ε ε ται τα αρ γυ υ υ υ ρι ι ι ι α **γ**

τρε ε χει προς Ι ου ου δαι αι αι ους λε ε γει τοις πα α

ρα α νο ο ο μοις τι μοι θε ε λε τε ε δου ου ου ναι κα γω
υ μι υ πα ρα α δω ω ω ω σω ω α α αυ τον δ
ω φι λαρ γυ ρι α α α ας προ δο ο ο του δ ευ ω
νον ποι ει ται τη ην πρα α α σιν προς την γνω μην των α
γο ρα ζο ο ον τω ων λ του πω λου με ε ε νου την
πρα γμα α τει ει ει α αν ποι οι οι ει ει ει ει
ται δ ουκ α κρι βο λο γει ει ται προς την τι ε μη ην αλλ
ως δου ου ου λον φυ γα α δα α πε ε ε εμ πο ο
ο ο λει δ ε θος γαρ τοι οις κλε ε πτου ου σι ρι ε ε ε
πτειν τα τι ε ε ε μι ε ε ε α δ νυν ε βα λε

τα α α Α γι ε α τοις χυ σι ε ιν ο μα θη η της η

γαρ λυσ σα της φι λα α α αρ γυ υ ρι ε ε

ας ^π ^Θ ρι ακ χα τα του ε ε δι ου ου Δε ε ε ε σπο ο

ο του ^Δ ^χ ^Θ μαι αι νε ε σθαι ε ποι οι η σε εν α α

αυ τον ^Θ ^γ ^Δ τη ην πει ει ει ραν φυ υ γω ω με εν

χρα α α ζο ο ο ον τες ^Δ ^Θ μα α χρο θυ υ με Κυ υ υ ρι

ε δο ο ο ο ξα α α α σοι ^γ ^δ

Τὸ ἐπόμενο ἐπαναλαμβάνεται στὸ Δόξα...

^χ ⁶ Ε ξ ε πο ρευ ε το ε ξω και ε λα λει

ε πι ε ε το ο α α αυ το ^γ ^δ

Ο τρο πο ος σου δο λι ο τη το ο ος γε ε ε μει

πα α α ρα α νο με ε ε Ι ου ουου ου ου δα νο ο
σων γαρ φι λα αρ γυ υ ρι ι ι α αν ε κερ δη η σα
ας μι σα α αν θρω πι ι ι ι αν **δι** ει γαρ πλου
το ον η η η γα α α πας τι τω πε ρι πτω ω χει ει ει
ας δι ι δα α σκον τι ι ε φοι οι οι οι τας **δι** ει δε
και αι αι αι ε φι ι ι λεις ι να τι ε ε πω λεις τον
α α α τι μη η τον προ δι δου ουους ει εις μι αι αι αι
φο νι ι ι ι αν **δι** φρι ξον η η λι ι ε στε ε να
α α ξον η η γη η **χαι** κλο νου με νη η βο ο ο
η η η η σον α νε ξι ι κα α κε Κυ υ υ ρι ι

ε δο ο ο ο ξα α α α σοι γ
λ ο γον πα ρα νο μον ρα χα τε ε θε εν το ο ο
χα ατ ε ε μου
Μ η δει ει ει ει εις ω πι ι στοι του Δε σπο τι ι
κου δει ει πνου α α α μυ η η τος μη η δεις Δ ο λως
ως ο Ι ι ου ουου δας δο λι ι ως προ ο σι ι τω
τη η τρα πε ε ε ε ζη ε χει νο ος γαρ τον ψω
μο ον δε ε ξα α α με ε ε ε νος με τα του αρ του
ε ε χω ω ω ω ρη η η η σε σχη μα τι ι μεν
ω ων μα θη η της πρα α γμα τι δε ε πα ρω ω ω ων

φο ο νε ε ευ της τοις μεν Ι ου δαι οις συ υν α α
 γαλ λο ο ο με ε ε ε νος ^Δτοις δε Α πο ο στο
 ο ο λοις συν α αυ λι ζο ο ο ο με ε ε ε ε νος ^γ
 μι σων ε ε φι ι ι λει ει φι λω ων ε ε πω
 ω ω λει ^ε
^κτον ε ξα γο ρα σα αν τα η μα α ας
 τη ης κα α τα α α α α ρας τον Θε ο ον και Σω
 τη η ρα τω ων ψυ χω ω ω ων η η η η μων ^γ
^δ

Δόξα...

χορὸς β'

Ἄγιος ἡ Πάτη

Παναγιώτου Κηλητζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.200*

^Δ ο ξα Πα τρι και Γι ω και α γι ι ω Πνε ευ

μα α α τι **δ**

τρο πο ος σου δο λι ο τη το ο ος γε ε ε μει

πα α α ρα α νο με ε ε I ου ουου ου ου δα νο ο

σων γαρ φι λα αρ γυ υ ρι ιι α αν ε κερ δη η σα

ας μι σα α αν θρω πι ι ι ι αν **δ** ει γαρ πλου

το ον η η η γα α α πας τι τω πε ρι πτω ω χει ει ει

ας δι ι δα α σκον τι ι ε φοι οι οι οι τας **δ** ει δε

χαι αι αι αι ε φι ι ι λεις ι να τι ε ε πω λεις τον

α α α τι μη η τον προ δι δου ουους ει εις μι αι αι αι

φο νι ι ι ι αν **δ** φρι ξον η η λι ι ε στε ε να

α α ξον η η γη η και χλο νου με υη η βο ο ο

η η η η σον α νε ξι ι κα α κε Κυ υ υ ρι ι

ε δο ο ο ο ξα α α α σοι ι

Kai νῦν...

Ἄχος λέπτη Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριάδιον 1886 σ.203*

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ω ω νωων α α μην π

Μ υ στα γω γωνσου Κυ ρι ε τους Μα α θη η τας ε ε

δι ι ι δα α α σκε ε ες λε ε ε ε ε γων π
ω

ω φι ι λοι ο ο ρα α α α τε ρη μη δεις υ μας

χω ρι σει ει μου ου φο ο βος ει γαρ πα σχωω α αλλ ι
πε ερ του χο ο ο ο ο σμου ^π_q μη ουνσκαν δα
λι ι ζε σθε ε ε ε εν ε ε ε ε μοι ου γαρ ηλ θον
δι α χο ο νη η θη η ναι αλ λα δι α χο νη η
η σαι αι ^Δ_q και δου ναι τη ην ψυ υ χη ην μου λυ υ υ
τρο ον υ πε ε ερ του χο ο ο ο σμου ^π_q ει ουν υ υ
μεις φι ι λοι οι μου ε ε στε ε ε με ε μι ι ι
μει ει ει ει ει σθε ^χ_q ο θε λωνπρωτο ος ει ει ει ναι ε ε ε
στω ε ε σχα α α τος ^π_q ο δε σπο ο της ως ο
ο δι ι α α α α α χο ο ο ο νος ^π_q μει να τε

ε ε ε ε εν ε ε μοι ι να βο τρυսν φε ε ε ρη
 η η η τε **χ**^φ ε γω γαρ ει μι της ζω ης η α αμπε
 λο ο ο ο ο ο ος **π**^φ

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

[Ἀγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι](#)

Λουκᾶς Λουκᾶς

Γεωργίου Βιολάκη

Ιδιόμελα
χορός β'

*Ηχος πλαϊ Νη

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.458*

Сη με ρον το κα τα του Χρι στου πο νη ρον συν
 η χθη συν ε ε ε ε δρι ι ι ι ον **ρ** και και
 τα α σου κε να ε βου ου ου λευ σα αν το **λ** πα
 ρα δου ναι Πι ι λα α α τω εις θα να τον τον α νε
 ε ε ε ευ θυ υ υ υ νον **ρ** ση με ρον την των χρη μα

των αγ χο ο ο νη ην Δ I ου δας ε αυ τω πε ε
ρι τι ι ι θη η η η σι Δ και στε ρει ει ται
κα α τα α αμ φω ζω ης προ οσ και αι αι ρου ου
και θει ει ει ει ας Δ ση με ρον Κα ι α φας
α κων προ φη η τε ε ευ ει Δ συμ φε ε
ε ρει ει λε ε ε γων υ περ του λα ου ου ου ε
ε να α α πο λε ε ε ε σθαι Δ ηλ θε ε γαρ
υ περ των α μαρ τι ω ων η μω ων του ου πα α
θειν ι να η η μας ε λε ευ θε ε ε ρω ω ω ση η
εκ της δου λει ας του ε ε χθρου ου ου Δ ως α

γα θο ος και φι λα α α α αν θρω ω ω ω πος
χ ε σθι ων αρ τους μου ε με γα λυ νεν επ
ε με πτε ε ερ νι ι ι ι σμον
η με ρον ο Ι ου δας το της φι λο πτω χει
ας χρυ πτει προ σω ω πει ει ει ον και της πλε ο νε
ξι ι ι α ας α να κα λυ πτει τη η η ηη μο ο
ο ορ φην ει ουκ ε τι των πε νη η τω ω ω ων φρον
τι ι ι ζει ει ει ουκ ε ε τι το ο μυ ρον πι ι
πρα α α σκει το ο ο ο τη ης α μαρ τω ω λου ου
ου αλ λα α το ου ου ρα νι ο ον μυ υ υ υ

ρο ον **Δ** και εξ α αυ του νο σφι ζε ται τα α αρ γυ
υ υ υ ρι ι ι ι α **δ** τρε χει προς I ου ου δαι
αι αι ους **λ**⁶ λε γει τοις πα α ρα α νο ο ο μοι οις τι
μοι θε ε λε τε ε δου ου ου ναι κα γω η μι ιν πα ρα
δω ω ω ω ω σω ω α α αυ τον **δ** ω φι λαρ
γυ ρι ι α α α ας προ δο ο ο του ου **δ** ευ ω
νον ποι ει ται τη ην πρα α α σιν προς την γνω μην των α
γο ρα α ζο ο ον τω ων **λ**⁶ του πω λου με νου την
πρα γμα α τει ει ει α αν ποι οι οι ει ει ει
ει ται **δ** ουκ α κρι βο λο γει ται προς τη ην τι μη ην αλλ

ας δου λον φυ γα α δα α πε ε ε ε εμ πω ω
ω ω λει **δ** ε θος γαρ τοι οις κλε πτου ου σι ρι πτειν
τα τι ι ι μι ι ι α **δ** νυν ε βα λε τα
α Α γι ι ι α **λ** τοις κυ σι ιν ο μα α α α
θη η η η της **δ** η γαρ λυσ σα της φι λα α α
αρ γυ υ ρι ι ι ας κα τα του ι δι ου
ου Δε σπο ο ο του μαι αι νε ε σθαι ε ποι οι οι
σεν α α αυ τον η ης τη ην πει ει ραν φυ υ γω
μεν κρα α α ζο ο ον τεις **δ** μα κρο θυ υ με Κυ
υ ρι ι ι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι **δ**

Ε ξ ε πο ρευ ε το ε ξω και ε λα λει

ε πι ι ι ι το ο α α αυ το

Ο τρο πο ος σου δο λι ο τη τος γε ε ε μει

πα α α ρα α νο με ε Ι ου ου ου ου δα νο

σων γαρ φι λα αρ γυ ρι ι ι α αν ε κερ δη η σα

ας μι σα αν θρω πι ι ι ι αν ει γαρ πλου του

η η η γα α α πας τι τω πε ρι πτω ω χει ει ας

δι ι δα α σκον τι ι ε φοι οι οι οι τας ει δε

ε και αι αι ε ε φι ι ι λει εις ει ι να τι ε πω λεις

τον α α α τι μη η η τον προ δι δου ου ους ει εις μι

αι αι φω νι ι ι ι αν φρι ξον η η λι ι ε
στε ε να α ξον η η γη η λι και κλο νου με ε νη

βο ο ο η η η σον φι α νε ξι κα κε Κυ υ

υ ρι ι ι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι φι

λ ο γον πα ρα νο μον λι κα τε ε θε εν το ο ο

κα ατ ε ε μου φι

Μ η δει ει εις ω πι ι στοι πι του δε σπο τι

χου δει πνου α α α μυ υ υ υ τοι λι μη δεις ο λως

ως ο Ι ι ου ου ου δας δο λι ι ως προ ο σι ι τω

τη η τρα πε ε ε ε ζη φι ε κει νο ος γαρ τον

ψω ω μο ον δε ξα α α με ε ε ε νος **Δ** κα

τα του αρ του ε χω ω ω ρη η η η σε **υ**

σχη μα τι μεν ω ων μα α θη η της **Δ** πρα γμα τι

δε πα ρω ω ω ωων φο ο νε ε ευ της **υ** **Δ** τοις

μεν I ου δαι οις συ υν α α γαλ λο ο ο με ε ε

ε νος τοις δε α πο ο ο στο ο ο λοις συν αυ λι ζο ο

0 0 με ε ε ε νος **Δ** μι σων ε ε φι ι ι λει

ει φι λω ων ε ε πω ω ω λει **6** **κ** τον εξ α γο ρα σα

αν τα η μα α ας τη ης κα τα α α α α ρας **Δ**

τον Θε ον και σω τη η ρα τω ω ων ψυ χω ω

Ἄγιος Χρήστος
ω ων η η η η μων **Δ**

Δόξα...

χορὸς β'

Ἄγιος Χρήστος Νη

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.462*

Ἄ ο ξα Πα τρι και Γι ω και α γι ι ω Πνε ευ

μα α α τι **Δ**

Ο τρο πο ος σου **Δ** δο λι ο τη τος γε ε ε μει

πα α α ρα α νο με ε Ι ου ου ου ου δα **Δ** νο

σων γαρ φι λα αρ γυ ρι ι ι α αν **Δ** ε κερ δη η σα

ας μι σα αν θρω πι ι ι αν **Δ** ει γαρ πλου του

η η η γα α α πας τι τω πε ρι πτω ω χει ει ας

δι ι δα α σκον τι ι ε φοι οι οι οι τας **ν** ει δε
 ε και αι αι ε ε φι ι ι λει εις **δι** ι να τι ε πω λεις
 τον α α α τι μη η η τον προ δι δου ου ους ει εις μι
 αι αι φω νι ι ι ι αν **ν** φρι **ξ** ξον η η λι ι ε
 στε ε να α ξον η η γη η **λ** και κλο νου με ε νη
 βο ο ο η η η η σον **δι** α νε **ξι** κα κε **Κ** υ
 υ **ρι** ι ι ε δο ο ο ο **ξα** α α α σοι **δι**

Kai νῦν...

Ἄχος λέγε Πα

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
 χορὸς α'
 Γεωργίου Βιολάκη
 Τριώδιον 1899 σ.464*

יְהִי־בָּרוּךְ־
ω ω νωων α α μην πָנָ

מָעַט־בְּרֵאָה־בְּרֵאָה־
ε ε δι ι ι δα α σκες λε ε ε ε γων πָנָ ω φι

בְּרֵאָה־בְּרֵאָה־
ι λοι ο ρα α α α τε μη δεις υ μας χω ρι

בְּרֵאָה־בְּרֵאָה־
ι σει μου ου φο ο βος Δָ ει γαρ πα σχωω α αλι υ

בְּרֵאָה־בְּרֵאָה־
πε ερ του χο ο ο σμου πָנָ μη ουν σκαν δα λι ι ζε

בְּרֵאָה־בְּרֵאָה־
σθε ε ε ε εν ε ε ε ε μοι χָנָου γαρ ηλ θον δι

בְּרֵאָה־בְּרֵאָה־
α χο ο νη η θη ναι αλ λα δι α χο νη η η

בְּרֵאָה־בְּרֵאָה־
σαι αι Δָ και δου ναι τη ην ψυ υ χην μου λυ υ υ

בְּרֵאָה־בְּרֵאָה־
υ τρο ον υ πε ερ του χο ο ο σμου πָנָ ει ου ουν

Σ υ μεις φι λοι οι μου ε ε στε ε ε με μι μει
 ει ει ει ει σθε ο θε λων πρω τος ει ει ει ναι ε ε στω
 ε ε σγα α α τος π ο δε σπο της ως ο ο δι
 ι α α α α κο ο ο ο νος π μει να τε ε ε εν
 ε ε μοι ι να βο τρυν φε ε ε ρη η η η τε
 ε γω γαρ ει μι ι της ζω ης η α αμ πε λο ο
 0 0 0 0 0 05 π

Γεράσιμος Μοναχός Αγιοφείτης

[Αγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι](#)

Δουκὸς Δουκᾶ

Κωνσταντίνου Περίγγου

Ἁχος πλα Nη

Ιδιόμελα
χορὸς β'

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.177*

C η με ρον το κα τα του Χρι στου πο νη ρον συν

η χθη συν ε ε ε δρι ι ι ον **γ** και κατ
αυ του κε να α ε βου ου ου λευ σα αντο πα ρα δου ναι
Πι λα α α τω **λ** εις θα να τον τον α νε ε ευ
θυ υ υ νον **δ** ση με ε ρον την των χρη μα τω ων
αγ χο ο ο νη ην **Δ** Ι ου δας ε αυ τω ω πε ε
ρι ι τι ι ι ι θη η η σι **Δ** και στε ρει ται κα ατ
κα α αμ φω ζω η ης προ οσ και αι αι ρου και αι αι
θει ει ει ας **δ** ση με ρον Κα ι α φας α κων
προ φη η τε ε ευ ει συ υμ φε ε ε ε ρει ει λε γων **λ**
υ περ του λα ου ου ου ε ε να α πο ο ο λε ε

ε σθαι **δι** ηλ θε ε γαρ υ περ των α μαρ τι ω
ε

ων η μω ων του πα θειν **δι** ι να η μας ε λε ευ θε ε
ε

ρω ω ω ση εκ της δου λει ας του ε χθρου ως
ε

α γα θο ο οις και φι λα α αν θρω ω ω ω πος **δι**
ε

Ο ε σθι ων αρ τους μου **χ** ε με γα λυ νεν επ
ε

ε με πτε ε ερ νι ι ι ι σμον **δι**
ε

Ο η με ρον ο Ι ου δας το της φι λο πτω χει
ε

ας κρυ πτει προ σω ω πει ει ει ον **χ** και της πλε ο νε
ε

ξι ι ι ας α να κα λυ υ πτει ει ει ει την μορ
ε

φην **δι** ουχ ε τι των πε νη τω ω ω ων φρον τι ι ι
ε

καὶ τοῦτο γένεται πρῶτον ἵνα τὸ μὲν αὐτὸν
ζει ει ουκ ε ε τι το μυ ρο ον πι πρα α α
σκει θι το ο ο ο τη ης α μαρ τω λου θι αλ λα
το ου ρα νι ι ον μυ υ υ ρο ον και εξ αυ του
νο ο σφι ι ζε ε ται τα αρ γυ υ υ ρι ι ι
α θι τρε ε ε χει προς I ι ου ου δαι αι αι ους λε ε ε
γει τοις πα αρα νο ο ο μοις τι μοι θε ε λε τε ε δου ου ου
ναι κα γω υ μι ι πα ρα δω ω ω σω ω αυ
τον θι ω φι λαρ γυ ρι ι α α α ας προ δο ο ο
του θι ευ ω νον ποι ει ται τη ην πρα α α σιν προς την γνω
μην των α γο ρα ξο ο ον τω ων λε του πω λου με ε ε

καὶ οὐδὲν τί πάτερ εἶπεν αὐτῷ
νοῦ τὴν πρᾶξαν αὐτοῦ γνῶντας τὸν παῖδα εἰπεῖν
εἰ αὐτὸν ποιεῖν οὐδὲν εἶπεν εἰπεῖν εἰπεῖν εἰπεῖν

ταῖς δὲ οὐκ αὐτοῖς βούλονται γειτναῖς προστηνεῖν τηνήν τινα μηδέν
ταῖς δὲ οὐκ αὐτοῖς βούλονται γειτναῖς προστηνεῖν τηνήν τινα μηδέν

αλλὰ λωτούς δουσι οὐσι λόγου φυσι γάρ αὐτὸν δακτυλίαν απειμάτιον
αλλὰ λωτούς δουσι οὐσι λόγου φυσι γάρ αὐτὸν δακτυλίαν απειμάτιον

λειπούσαις εἴη θεοῖς γαρ τοῖς κλεψύδραις εἰπτούσαις σιρίπτεις πτεινούσαις
λειπούσαις εἴη θεοῖς γαρ τοῖς κλεψύδραις εἰπτούσαις σιρίπτεις πτεινούσαις

ταῖς δὲ οὐκ αὐτοῖς βούλονται γειτναῖς προστηνεῖν τηνήν τινα μηδέν
ταῖς δὲ οὐκ αὐτοῖς βούλονται γειτναῖς προστηνεῖν τηνήν τινα μηδέν

αὐτοῖς γαρ λύσας σατηνὴν φίλακα αὐτὸν αργεῖν εἰπεῖν εἰπεῖν εἰπεῖν
αὐτοῖς γαρ λύσας σατηνὴν φίλακα αὐτὸν αργεῖν εἰπεῖν εἰπεῖν εἰπεῖν

ηγαρλυσσατηνὴν φίλακα αὐτὸν αργεῖν εἰπεῖν εἰπεῖν εἰπεῖν
ηγαρλυσσατηνὴν φίλακα αὐτὸν αργεῖν εἰπεῖν εἰπεῖν εἰπεῖν

ιασατηνὴν φίλακα αὐτὸν αργεῖν εἰπεῖν εἰπεῖν εἰπεῖν
ιασατηνὴν φίλακα αὐτὸν αργεῖν εἰπεῖν εἰπεῖν εἰπεῖν

ουΔεεεσποοοτουμαιανεεσθαιεποιοι
ουΔεεεσποοοτουμαιανεεσθαιεποιοι

ησεεναιτονηστηηηπειειειρανφυε
ησεεναιτονηστηηηπειειειρανφυε

καρπούς — γένεσις
γω ω με εν κρα α α ζο ο ον τες **Δ** μα α κρο θυ υ με
Κυ υ υ ρι ε δο ο ο ξα α α α σοι **Δ**

Τὸ ἐπόμενο ἐπαναλαμβάνεται στὸ Δόξα...

χ ε πο ρευ ε το ε ξω χαι ε λα λει **χ**
Ε ξ ε πο ρευ ε το ε ξω χαι ε λα λει

ε πι ι ι ι το ο α α αυ το **Δ**

Ο τρο πο ος σου δο λι ο τη το ο ος γε ε ε ε

μει πα α α α ρα α νο με ε Ι ι ι ου ου

ου δα **Δ** νο σω ωων γαρ φι λαρ γυ ρι ι ι α

αν ε κε ερ δη η σα ας μι σα αν θρω ω ω πι ι

ι αν **Δ** ει γαρ πλουτον η η η γα α α α πας τι

τω πε ρι πτω ω χει ει ει ας δι ι δα α σκον

τι ε ε ε φοι οι οι τας ει δε ε ε

και αι αι αι ε φι ι ι λεις ι να τι ι ι ε ε πω

ω ω ω λεις το ον α α α τι μη η η τον προ δι δου ου

ουους ει εις μι αι αι φο ο ο νι ι ι αν

φρι ξον η η λι ι ε στε ε να α α ξον η η γη

και κλο νου με ε νη η βο ο ο η η η η σον α

νε ξι ι κα α κε Κυ υ υ ρι ε δο ο ο ο ξα α α α

σοι ει

λ ο γον πα ρα νο μον κα τε ε θε εν το ο ο

και ατ ε ε μου ει

Μη δει ει ει ει εις ω πι στοι του Δε σπο τι χου
δει ει ει πνου α α α μυ η η η τος μη δεις ο ο ο
λως ως ο Ι ι ου ου ου δας δο λι ι ως προ ο σι ι
τω τη η τρα α α πε ε ε ζη θ ε χει νος
γαρ τον ψω μο ον δε ε ξα α α με ε ε ε νος με
τα του αρ του ε χω ω ω ρη η η η σε θ σχη μα
τι μεν ω ων μα θη της πρα α γμα τι δε ε πα ρω
ω ων φο νε ε ευ της θ τοις μεν Ι ου δαι οις
συ υν α α γαλ λο ο ο με ε ε ε νος θ τοις δε
Α πο ο στο ο ο λοις συν αυ λι ζο ο ο με ε ε ε

νος **δι** μι σων ε ε φι ι ι λει φι λω ων ε ε πω
 ω ω λει **λ** τον ε ξα γο ρα σα αν τα η μα ας τη ης
 χα α τα α α α ρας τον Θε ο ον χαι Σω τη η ρατων
 ψυ χω ω ων η η η η μων **δι**

Δόξα...

Ἄγιος Λαζάρος

χορὸς β'

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.180*

Δ ο ξα Πα τρι χαι γι ω χαι α γι ι ω Πνε ευ
 μα α α τι **δι**

Ο τρο πο ος σου δο λι ο τη το ο ος γε ε ε ε
 μει πα α α α ρα α νο με ε Ι ι ι ου ου

τοῦτο γένεται τόπος ἀνθρώπων
οὐ δᾱδι νο σω ωων γαρ φι λαρ γυ ρι ο ο α
αν ε κε ερ δη η σα ας μι σα αν θρω ω ω πι ι
ι αν δι ει γαρ πλουτον η η η γα α α α πας τι
τω πε ρι πτω ω χει ει ει ας δι ι δα α σκον
τι ι ε ε ε φοι οι οι τας δι ει δε ε ε
καὶ αι αι αι ε φι ι ι λεις ι να τι ι ι ε ε πω
ω ω ω λεις το ον α α α τι μη η η τον προ δι δου ου
ουους ει εις μι αι αι φο ο ο νι ι ι αν
φρι ξον η η λι ι ε στε ε να α α ξον η η γη
καὶ κλο νου με ε νη η βο ο ο η η η η σου α

— Σταύρος τελεσθεντος πατερος
νε ξι ι χα α κε Ku υ υ ρι ε δο ο ο ο ξα α α α

—
σοι θη

Και νῦν...

*Ηχος π ḥ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.183*

— Σταύρος τελεσθεντος πατερος
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

— Σταύρος τελεσθεντος πατερος
ω ω νωων α α μην π

— Σταύρος τελεσθεντος πατερος
Μ υ στα γω γων σου Ku ρι ε τους Ma θη η τας ε ε

— Σταύρος τελεσθεντος πατερος
δι ι ι δα α α σκε ε ες λε ε ε ε γων π ω ω

— Σταύρος τελεσθεντος πατερος
φι ι ι λοι οι ο ο ρα α α α τε ξ μη δεις υ

— Σταύρος τελεσθεντος πατερος
μας χω ρι σει ει μου ου φο ο βος ει γαρ πα σχωω α αλλ

— Κανάττασταί τούτοις προσερχόμενοι μη συνσκαν δα λι
υ πε ε ερ του χο ο ο σμου π^ρ μη συνσκαν δα λι
— Κανάττασταί τούτοις προσερχόμενοι μη συνσκαν δα λι
εις ε σθε ε ε ε εν ε ε ε ε μοι π^ρ ου γαρ
— Κανάττασταί τούτοις προσερχόμενοι μη συνσκαν δα λι
ηλ θον δι α χο νη η θη η ναι αλ λα δι α χο
προσερχόμενοι μη συνσκαν δα λι
νη η η σαι αι π^ρ και θει ναι την ψυ υ χη ην μου λυ υ
— Κανάττασταί τούτοις προσερχόμενοι μη συνσκαν δα λι π^ρ
υ υ υ τρο ον υ πε ε ερ του χο ο ο σμου ει
— Κανάττασταί τούτοις προσερχόμενοι μη συνσκαν δα λι
ουν υ υ μει εις φι ι λοι οι μου ου ε ε στε ε ε
— Κανάττασταί τούτοις προσερχόμενοι μη συνσκαν δα λι π^ρ
με ε μι ι ι μει ει ει ει σθε π^ρ ο θε λων πρω
— Κανάττασταί τούτοις προσερχόμενοι μη συνσκαν δα λι π^ρ
το ος ει ει ει ναι ε ε ε στω ε σχα α α α τος π^ρ ο
— Κανάττασταί τούτοις προσερχόμενοι μη συνσκαν δα λι
δε σπο ο της ως ο δι ι α α α α α χο ο ο ο
— Κανάττασταί τούτοις προσερχόμενοι μη συνσκαν δα λι π^ρ
νος π^ρ μει να τε ε ε ε εν ε μοι ι να βο ο

τρυ υν φε ε ε ρη η η η τε ε γω γαρ ει
 μι της ζω ης η α αμπε λο ο ο ο ο ο οι π

Γεράσιμος Μοναχός Άγιορετίης

[Αγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι](#)

Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ιδιόμελα
χορός β'

Ἄχος πὶ δὲ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.99*

Cη με ρον το κα τα του Χρι στου πο νη ρον συν η
 ξθη συν ε ε ε δρι ι ι ι ον δι και κατ αυ του
 κε να α ε με ε ε λε τη η σε λι πα ρα δου ναι Πι ι
 λα α α τω εις θα α να τον τον α νε ε ευ θυ υ υ
 υ νον δι ση με ρον την των χρη μα τω ων α αγ χο ο ο
 νη ην δι I ου δας ε αυ τω πε ε ρι ι τι ι

προστατεύεται τον πόλεμον της φύσεως
ι θη η η η σι ^Δ και στε ρει ει ται κα ατ α α αμ φω
ξω ης προοσκαι αι αι ρον και θει ει ει ει ας ^γ ση με
ρον Κα ι α φας α κων προ φη η τε ε ευ ει ^{6 σ}_λ συμ
φε ε ε ρει ει λε ε ε γων ^{6 λ} υ περ τουλα ου ου
ου ε ε να α πο λε ε ε ε σθαι ^δ ηλ θε ε
γαρ ^Δ υ περ των α μαρ τι ων η μω ων του πα α θειν ^Δ
ι να η μα ^α ας ε λευ θε ε ρω ω ω ση η ^Δ εκ
της δου λει ας του ε ε χθρου ου ^{6 λ} ως α γα θο ο ος
και αι φι λα α αν θρω ω ω ω πος ^γ δι
χ Ο ε σθι ων αρ τους μου ε με γα λυνεν επ

ε με ε ε πτε ερ νι ι ι σμον **δ**
η με ρον ο Ι ου δας το της φι λο πτω χει
ας χρυ πτει προσ ω ω πει ει ει ον **λ** και της πλε ο νε
ξι ι ι ας α να κα λυ υ πτει ει την μο ορ φην **δ** ουκ ε
τι των πε νη η των φρον τι ι ι **ζ** ει ει **δ** ουκ ε τι το
μυ ρο ον πι ι πρα α α σκει το της α μαρ τω ω
λου **σ** αλ λα το ου ρα νι ον μυ υ υ ρο ον **δ** και
εξ αυ του νο σφι **ζ** ε ε ται τα αρ γυ υ υ ρι ι ι
ι α **δ** τρε χει προς Ι ου ου δαι αι αι ους **λ** λε ε ε γει
τοις πα ρα νο ο ο μοι οις τι μοι θε ε λε τε ε δου

ου ου ναι ⁶
κα γω υ μιν πα ρα δω ω ω σω
ω α α αυ τον ^γ ω φι λαρ γυ ρι ε ας προ δο ο ο
του ου ^δ
^γ ευ ω νον ποι ει ει ται τη ην πρα α α σιν ⁶
προς
την γνωμην των α γο ρα ζο ο ον τω ων ^λ του πω λου
με ε νου την πρα γμα τει ει ει αν ποι οι οι ει ει
ει ει ται ^δ ουκ α κρι βο λο γει ται προς την τι ε μην ⁶
αλλ ας δου ου λον φυ γα α δα α πεμ πο ο λει ^γ ε θος
γαρ τοις κλε ε πτου ου σι ρι πτειν τα τι ε ε μι ε
ε ε α ^δ νυν ε βα λε τα α α α γι ε α τοις κυ
σι εν ο ο μα θη η της ^δ η γαρ λυσ σα της φι λαρ γυ

ἡ μάρτυς τοῦ θεοῦ εἶπεν
 σπόνδοι του ου μαι αι νε ε σθαι ε ποι οι η σε
 εν α α αυ τον ης τη ην πει ει ει ρα αν φυ ι
 γω ω με εν κρα α α ζο ο ο ον τες μα κρο θυ υ με
 κυ υ υ ρι ι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι ι

Τὸ ἐπόμενο ἐπαναλαμβάνεται στὸ Δόξα...

Ε ξ ε πο ρευ ε το ε ξω και ε λα λει ε
 πι το α αυ το ι
 Ο τρο πο ος σου δο λι ο τη το ο ος γε ε ε
 μει ει πα ρα νο με Ι ου ου ου ου δα νο σω ων
 γαρ φι λαρ γυ υ ρι ι αν ε χερ δη η σα ας μι σαν

θρω ω ω πι ι ι ι αν ει γαρ πλου ου τον η η
η γα α α πας λ⁶ τι τωπε ρι πτω ω χει ει ει ας δι ι δα
α σκον τι ε ε φοι οι οι οι τας ει δε ε
και αι αι αι ε φι ι ι λεις ει λεις τον α α α τι μη η τον λ⁶ προ δι δου ουους ει εις μι
αι φο νι ι ι ι αν φρι ι ξο ον η η λι
ι ε στε ε να α ξον η η γη λ⁶ και χλο νου με
ηη βο ο ο ηηηη σον ει α νε ξι ι κα α
κε Κυ υ υ ρι ι ε δο ο ο ξα α α α σοι ει
λ⁶ ο γον πα ρα νο μον λ⁶ κα τε ε θεν το κατ ε ε

μου **δ**

M η δει εις ω πι ι στοι **6 λ** του δε σπο τι

χου δει ει πνου α α α μυ η η το ος **6 λ** μη δει εις

ο ο ο λως ως ο I ι ου ουου δας **6 λ** δο λι ι ως προ

οσ ι ι τω τη τρα α α πε ε ε ε **ζη δ** ε

χει νο ος μεν τον ψω μο ον δε ε **ξα α α με ε**

ε ε νος **Δ** κα τα του αρ του ε ε χω ω ω ω **ρη η**

η η σε **δ** σχη μα τι ι μεν ω ων μα θη η της **Δ**

πρα α γμα τι δε πα ρω ω ωων φο νε ευ της **δ** τοις

μεν I ου δαι οις συ υν α α γααλ λο ο ο με ε ε

ε νος Δ τοις δε α πο στο ο ο λοις συν αυ λι ζο

ο ο με ε ε ε νος Δ μι σων ε ε φι ι ι λει

ει Δ φι λω ων ε ε πω ω ω λει Λ τον εξ α γο ρα σα

αν τα η μας τηης κα α τα α α ρα ας τον Θε ο

ονκαι σω τη η ρα τω ωνψυ χω ω ων η η η η μων Δ

Δόξα...

χορὸς β'

Ἄγιος Πάτερ Να

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.102*

Δ ο ξα Πα α τρι ι ι και Γι υι ω Λ και α γι ω ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι Δ ΤΙΚΤΙ

Ο Σ τρο πο ος σου δο λι ο τη το ο ος γε ε ε

μει ει πα ρα νο με Ι ου ου ου ου δα νο σω ων
γαρ φι λαρ γυ υ ρι ι ι αν ε κερ δη η σα ας μι σαν
θρω ω ω πι ι ι ι αν ει γαρ πλου ου τον η η
η γα α α πας πι τωπε ρι πτω ω χει ει ει ας δι ι δα
α σκον τι ε ε φοι οι οι οι τας ει δε ε
χαι αι αι αι ε φι ι ι λεις ει ι να τι ε πω ω
λεις τον α α α τι μη η τον προ δι δου ου ους ει εις μι
αι φο νι ι ι ι αν φρι ι ξο ον η η λι
ι ε στε ε να α ξον η η γη και κλο νου με
νη η βο ο ο η η η η σον ει α νε ξι ι κα α

χε Κυ υ υ ρι ι ε δο ο ο ξα α α α σοι γ
δ

Kai νῦν...

*Ηχος π ḥ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.103*

χορὸς α'
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω

ω νω ων α α α μην π
πικπι

Μ ρ υ στα γω γων σου Κυ υ ρι ι ε του ους μα θη η

τας ε ε δι ι ι δα α σκες λε ε ε ε γων π
ω φι

ι λοι ο ο ρα α α α τε ρ μη δεις υ μας χω ρι

ση η μου ου φο ο ο βος ει γαρ πα σχωω α αλλ υ

πε ε ερ του χο ο ο σμου π μη ουν σκαν δα λι ι ζε ε

σθε ε ε ε εν ε ε μοι χ ζ ου γαρ ηλ θον δι α κο νη
θη η η η η ναι αι χ ζ αλ λα δι α κο ο νη η
σαι Δ ιχαι δου ναι την ψυ χη η ην μου ου λυ σ υ τρο
ον υ πε ερ του κο ο ο σμου π ζ ει ου ουν υ υ μει
εις φι ε λοι οι μου ου ε ε στε χ ζ ε με ε
μι ε ε μει ει ει ει ει σθε χ ζ ο θε λων πρωτο ος ει
ει ει ναι Δ ε ε ε στω ε ε σχα α α τος π ζ ο
δε σπο ο της ως ο ο δι ε α α α α κο ο ο ο
νος π ζ μει να α τε ε ε ε εν ε ε μοι ε
να βο ο τρυ υν φε ε ε ρη η η η τε χ ζ ε γω ω

Ἄγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι

ω ω ω γα αρ ει ει μι ^χ^φτης ζω ης η α α α α

ἄμεια πέπλος πέπλος πέπλος πέπλος

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

[Ἀγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι](#)

Λουκᾶς Λουκᾶ